

IQRA

EESTI MOSLEMITE KUUKIRI NR 5.

DETSMBER 2009 /

DHU-L-HIJJA / MUHARRAM 1430

BAHRAIN
pärlid, palmid ja moslemid

ZAKAAT EHETE PEALT

Pilk Maroko kööki

Õpime araabia keelt!

DŽINNIDE MAAILM

MĪNU MAROKO

ehk maailma teistpidi vaatamise õpik.

Assalamu alikum warahmatullahi wabarakatuh!

Käesoleva kuukirja peateemaks on vara pealt makstav zakaat, millele on pühendatud nii esiar-
tikel kui ka hadithinurk ja fatwanurk. Samuti puudutame muudes artiklitest üldiselt heade ja
halbade tegude teemat ning jätkame oma muude juba alustatud rubriikide, nagu Bahraini riigi
ja Maroko köögi tutvustamist ning kahe raamatu järjejutuna väljalaskmist. Veidi muutunud ku-
jul jõuab seekord teieni lastele mõeldud osa ning hoopis uue rubriigina võite nüüdsest hakata
omal käel araabia keelt õppima in ša Allah.

Meeldivat lugemist!

Fi amani llah!

Kuukirja koostajad.

SISUKORD

1. Kas sinu zakaat on sel aastal juba makstud? (Aisha)	4
2. Ašura päeva paast (Aisha)	6
3. Ideid hasanate kogumiseks (Aisha)	7
4. 60 kiiduväärt ja lunastavat tegu (Aisha)	8
5. Viisakus islamis (Aisha)	12
6. Seitse hävitavat pattu (Aisha)	14
7. Heidame pilgu džinnide maailma (Amina lirimaalt)	15
8. Meenutuseks naistele (Amina lirimaalt)	18
9. Moslemipäevikud (Razzia, Moslem ja Sarah lirimaalt)	19
10. Bahrain - palmid, pärlid ja moslemid (Amina Bahrainist)	21
11. Minu Maroko - 2. peatükk (Kätlin Hommik-Mrabte)	25
12. Põrgu ja Paradiis - 5. osa (Khadeja)	31
13. Pudrupotike, keeda! (Sarah lirimaalt)	36
14. Koraaninurk: suurad 103-105	39
15. Hadithinurk: zakaat	41
16. Fatwanurk: zakaat	45
17. Õpime araabia keelt! (Aisha)	47
18. Lastele (Sarah Egiptusest ja Amina lirimaalt)	58
19. Закят и его место в Исламе Во имя Аллаха	67

KAS SINU ZAKAAT ON SEL AASTAL JUBA MAKSTUD?

AUTOR: AISHA

Üks islami tugisammastest on almuse andmine oma vara pealt. Seda tehakse kord aastas. Kas sinu selle aasta zakaat on juba makstud?

Jumal ütleb Koraanis:

„Tõesti, need kes usuvad ja teevad häid (jumalakartlikke) tegusid, palvetavad ning annavad almust (zakaati), neile on tasu nende Isanda juures. Nemad ei pea kartma ega kurvastama.“ (2:277)

MILLAL ON ZAKAAT MULLE KOHUSTUSEKS?

Vara pealt makstav zakaat ehk zakaat ul-maal muutub kohustuslikuks, kui aastas puhtalt teenitud ja kasutamata vara (st see, mis toidust, riietest, maksudest jne üle jääb) on minimaalselt 85 g kulla (keskmine kullaproov) hinna jagu (teeb praegu umbes 30 000 kr). Kui aastane hoiustatav summa on väiksem, siis selle pealt zakaati maksuma ei pea.

KUI PALJU MA MAKSAN?

Moslem maksab aastas 2.5% kõigi oma kogutud rikkuste pealt, olgu tegu pangaarve, kinnisvara (väljaüüritava või äri-likes otstarbeks kasutatava, mitte eluase), sularaha, hõbeda, kulla või kaubandusartiklitega. See raha jaotatakse vaestele. Nii stabiliseerib islam inimeste majanduslikku seisuhiskonnas. Zakaat laseb rikkusel ringi liikuda, nagu süda laseb verel kehas ringelda.

KELLELE MA MAKSAN?

Islamiühiskonnas kogub ja jaotab zakaati riik. Kui riik zakaati ei kogu, peab moslem ise oma zakaati ära andma. Reeglina antakse zakaat moslemitele, kuid mõnel juhul ka mitte-moslemitele.

Zakaati makstakse:

- 1) vaestele, kes töötavad, kuid ei teeni piisavalt (Esmajärjekorras fakiir, kellel pole üldse midagi, teisena miskiin, kellel täna on, aga homseks pole.);
- 2) neile, kellel ei ole võimalust töötada;
- 3) neile, kes zakaati koguvad (ametnike palk);
- 4) a) neile, kes on just moslemiks hakanud ning kellel on sellega seoses raskusi (näiteks vanemad on neist lahti öelnud ja seega on neil majanduslikud raskused), b) neile mitte-moslemitele, kes tahavad moslemitega sõdida, rahumeelsele kokkuleppele jõudmiseks;
- 5) orja või vangi vabaks ostmiseks (tänapäeval näiteks inimese tööorjusest päästmiseks);
- 6) inimesele, kellel on vaesuse tõttu raskusi oma võlgade tasumisega või kahele riiu osapoolele lepituseks;
- 7) fi säbiil illāh (Jumala teel ehk Jumala heaks): õpetlaste koolitamine ja mujale õpetama saatmine, kaevude tegemine, raamatute trükkimine, koolide ja haiglate ehitamine, sõjaline kaitse jne.
- 8) reisijale, kellel on reisil finantsprobleemid (tingimusel, et reisil oli ka mingi muu põhjus peale löbu).

Kui naine on rikas ja mees vaene, võib naine oma zakaat ul-maali anda ka oma mehele tingimusel, et mees ei osta selle eest otseselt midagi perele (näiteks toitu) vaid kasutab seda näiteks äri jaoks. Vara pealt makstavat zakaati laste eest ei maksta.

Eestis võib zakaati maksmisel tekkida probleem, et me ei tunne kedagi, kellele oma zakaati anda. Sellisel juhul võib selle saata ka Eesti Islami Kogudusele, kust see abivajajatele

edasi toimetatakse.
Pangakoordinaadid on järgmised:

MTÜ Eesti Islami Kogudus
Märkusega "ZAKAAT"
Swedbank arve nr. 221027395302

KES EI VÄÄRI ZAKAATI?

Zakaati ei vääri need, kes demonstreerivad oma vaesust ning invaliidsust. See on sama, kui Jumala süüdistamine: näe, mis Ta mulle teinud on! Iga moslem peab alati säilitama oma väarikuse ja mitte oma elu üle liialt kurtma. Kõigil meil on omad raskused.

KUIDAS OMA ZAKAATI JAOTADA?

Kas oleks parem jaotada oma 2,5% paljude inimeste vahel või anda see ühele inimesele, kui elatakse riigis, kus zakaati kokku ei koguta? Kui oletame, et kellelgi on ära anda 250 000 kr, siis kas oleks parem, kui ta annaks selle ühele inimesele või näiteks jaotaks kümne vahel, saja vahel? Arvestada tuleks sellega, et mida suurem on summa, seda rohkem saab sellega midagi ette võtta. Kui kellelgi on ära anda 250 000 kr ja ta tunneb inimest, kes on ettevõtlik, kuid vaene, peaks ta pigem selle raha andma sellele ühele kui paljudele. See üks ettevõtlik inimene saaks teha oma firma, hakata raha teenima ja seega saaks temast kunagi potentsiaalne zakaati maksja, rääkimata sellest, et ta oma tööga tekitab juurde töökohti ning inimesed hakkaksid seal raha teenima ning samuti zakaati maksma. Nii peakski raha ühiskonnas ringlema.

MILLAL MAKSTA ZAKAATI?

Kõige parem on zakaat ul-maali maksta ramadaanikuus, kuna siis loetakse kõik heated 70- või 700-kordseks (lõputuse sümbol), kuid seda võib maksta ka muharrami-kuus (kuukalendri esimene kuu) eelmise aasta eest.

Kohe-kohe (18. või 19. november) on algamas dhu-l-hiž-ža ehk palverännakukuu, mis on kuukalendri viimane, 12. kuu. Seega ei ole muharram enam kaugel (peaks algama 18. detsembril). Need meie hulgast, kellele zakaat on kohustuseks ja kes seda ramadaanikuus teinud ei ole, ärge unustagem siis seda maksta!

Zakaat, mida oma vara pealt maksame, puhastab meie vara, kuid samas puhastab see ka meie hinge, kuna oleme suutnud aidata kitsikuses ligimest. Jumal soovib, et oleksime helded ja halastavad. Seega, tätkem oma kohustust ning puhastagem endid ning oma vara!

AŠURA PÄEVA PAAST

Koostanud: Aisha

.....

Üheks vabatahtlike paastude hulgast on ašura päeva paast. Nagu vihjab selle päeva nimi (‘ašara tähendab araabia keeles 10), on tegemist muharrami kuu (islami-kalendri esimene kuu) 10. päevaga. Muharrami kuu algab kohe peale dhu-l-hižžat, mis on islamikalendri viimane kuu.

Ühe Aiša (raa) poolt edastatud hadithi kohaselt paastus Quraiši hõim juba enne islami ilmumist Mekas muharrami kuu 10. päeval, seega ašura päeval. (Al-Bukhari, Muslim)

Kui Prohvet (saws) kolis ümber Mediinasse, avastas ta, et ka juudid paastusid sel päeval. Ta küsis neilt selle kohta ja need seletasid talle, et see oli nende jaoks üks püha päev, kuna sel päeval päästis Jumal prohvet Moosese (sa) ja tema rahva, avades neile mere ja seejärel uputades vaarao sõdalased. Prohvet (saws) andis seejärel moslemitele käsu sel päeval paastuda.

See paast jäi kohustuslikuks kuni ajani, mil Jumal tegi kohustuslikuks ramadanikuu paastu. Kui ramadaanist sai kohustus, muutus ašura päeva paast vabatahtlikuks.

Ibn Umar (raa) on edastanud, et Prohvet (saws) ütles: „Kes tahab, see paastugu ja kes tahab, see söögu (sel päeval)” (Al-Bukhari, Muslim)

Kõige parem on paastuda nii muharrami kuu 9. kui ka 11. päeval.

Ibn Abbas (raa) on edastanud, et Prohvet (saws) ütles: „Kui ma järgmisel aastal veel sel ajal elus olen, siis paastun ma 9. (koos 10.-ga).”

Kuid Prohvet (saws) suri enne järgmist aastat.

Õpetlased on erinevad paastumisvõimalused pannud järgmisesse paremusjärjestusse:

- 1) 9., 10. 11. muharram
- 2) 9. ja 10. muharram
- 3) 10. ja 11. muharram
- 4) ainult 10. muharram

Seega soovitas Prohvet (saws) meil paastuda nii 9. kui ka 10. ja 11., erinevalt juutidest, kes paastuvad vaid 10. päeval.

MIKS ON HEA SEL PÄEVAL PAASTUDA?

Abu Qatada (raa) on edastanud, et Prohvet (saws) ütles: „See paast kustutab eelnenud aasta patud.” (Muslim 1162)

Õige kavatsusega võime saada Jumalalt väerika tasu. Kui paastume neil päevadel, elustame sunnat, tehes nii, nagu Prohvet (saws) on meil soovitanud teha. Samas anname eeskuju ka teistele ja võib-olla õpetame neile nende religiooni kohta midagi, mida nad varem ei teadnud. Seegi on Jumala silmis suure väärtusega heategu.

Kes usub tõeliselt, ei lase mööda minna ühelgi võimalusel oma hinge puhastada ning teha midagi head. Ärgem unustagem, et sellest ilmast ei jää meile midagi muud, kui vaid meie head teod Viimse Kohtupäeva kaalule.

IDEID HASANATE KOGUMISEKS

SADAQAT ŽARIYA: LÕPUTU TULUGA ALMUSED

1. Kingi kellelegi Koraan ning iga kord, kui too sellest loeb, kogud sa hasanasid („plusspunkte“).
 2. Kingi mõnele haiglale või assotsiatsioonile tarvilku vara (näiteks ratastool) ning iga kord, kui seda kasutatakse, kogud sa hasanasid.
 3. Jaga teistega kasulikke loenguid.
 4. Aita mõnda last tema õpingutes (eratundide või majandusliku abiga).
 5. Õpeta kellelegi mõni dua või Koraani värss ning iga kord, kui too seda retsiteerib, kogud sa hasanasid.
 6. Kingi CD Koraani, hadithide, duade või kasulike islamiloengutega.
 7. Aita ehitada mošeed.
 8. Pane külma vee mahuti avalikku kohta tasuta tarvitamiseks.
 9. Istuta puu; iga kord, kui keegi selle vilju sööb, selle varjus istub või mõni lind seda tarvitab, kogud sa hasanasid.
 10. Külasta haigeid.
 11. Vii kodututele süüa.
 12. Anna oma õdedele-vendadele islamis head nõu.
 13. Osale kaevu ehitamisel.
 14. Jaga seda teksti teistega; iga kord, kui keegi midagi siin ära toodust kasutab, kogud sa hasanasid.
- Ära unusta, et iga teo juures on kõige olulisem hea kavatsus, seega ära unusta iga teo puhul head niyat.
Ära unusta kõiki meie vendi ja õdesid maailmas, kes kannatavad ning loodavad meie igakülgsel toetusel.

¹ Nõ „plusspunktid“, head teod, mis Jumala juures kirja lähevad ja mis meile Viimse Päeva kohtumõistmisel kasuks tulevad.

60 KIIDUVÄÄRT JA LUNASTAVAT TEGU

Tõlkinud ja koostanud: Aisha

Kes meist ei patustaks? Me võime püüda olla võimalikult täiuslikud Jumala sõna järgijad, kuid jääme siiski inimesteks. Seega, isegi kui hoidume suuremate pattudest, teeme igapäevaselt siiski, isegi endale sellest aru andmata, pisikesi patte. Järgnevalt on ära toodud nimekiri kuuekümnest igati kiiduväärsest ning pattudest lunastavast teost, mis kõik on kinnitust saanud autentsetest hadithidest. Keegi meist pole patuta, seega püüdkem neist võimalikult paljudest lahti saada enne, kui meid nende lunastamiseks Põrgutulle saadetakse.

1. PATUKAHETSUS

“See, kes pattu kahetseb enne, kui päike läänest tõuseb (üks maailmalõpu tunnuseid), selle patukahetsuse võtab Jumal vastu.” (Sahih Muslim)

„Jumal võtab inimese patukahetsuse vastu seni, kui ta veel ei piinle (st ei ole juba Põrgus).“

2. TEADMISJANU

“Sellele, kes võtab ette teekonna õppimiseks, lihtsustab Jumal tee Paradiisi.” (Sahih Muslim)

3. JUMALA MEENUTAMINE (AD-DHIKR)

Prohvet (saws) ütles oma kaaslastele: “Kas te ei tahaks, et ütleksin teile, millised teie tegudest on parimad, teie Kuninga ees kõige kõrgemalt hinnas ja mis teid kõige rohkem ülendavad; mis on parem, kui kulla ja hõbeda lahkelt almuseks andmine ja tasusam kui vaenlasega võitlemine?” Kaaslased vastasid: “O jah, me tahame teada!” Ta (saws) ütles siis: “Kõigekõrgema Jumala meenutamine.” (At-Tirmidhi)

4. HEA TEGEMINE NING LEVITAMINE

„Iga hea tegu on almus. See, kes head levitab, saab sama tasu kui see, kes head teeb.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

5. JUTLUSTAMINE

“See, kes õigest teest jutlustab saab sama tasu kui need, kes seda õiget teed käima hakkavad, ilma et käijate tasu sellest väiksemaks jääks.” (Sahih Muslim)

6. HEA KÄSKIMINE NING HALVA KEELAMINE

“See, kes näeb midagi halba sündimas, peab selle vastu hakkama oma käega. Kui ta seda teha ei saa, siis oma keelega ja kui ta sedagi ei saa, siis selle hukka mõistma oma südames ja see on usu kõige nõrgem tasand.” (Sahih Muslim)

7. KORAANI LUGEMINE NING RETSITEERIMINE

“Lugege Koraani, kuna ta astub Ülestõusmispäeval oma-de eest välja.” (Sahih Muslim)

8. KORAANI ÕPPIMINE NING ÕPETAMINE

“Parim teie hulgast on see, kes Koraani õpib ja õpetab.” (Sahih Al-Bukhari)

9. TERVITAMINE (AS-SALĀM)

“Te ei sisene Paradiisi, kuni te pole uskunud ja te ei hakka uskuma, kuni te üksteist ei armasta. Kas tahate, et ütlen teile, mis teid üksteist armastama paneb? Tervitage (st öelge “as-salaamu alikum”) üksteist lõputult.” (Sahih Muslim)

10. ARMASTAMINE JUMALAS

“Jumal, olgu Ta ülistatud, ütleb Ülestõusmispäeval: “Kus on need, kes üksteist Minu nimel armastasid? Täna varjan ma neid oma varjuga; päeval, mil pole muud varju kui vaid Minu oma.” (Sahih Muslim)

11. HAIGETE KÜLASTAMINE

“Pole ühtki moslemit, kes hommikul teist haiget moslemit vaatamaks käiks, ilma et 70 000 ingilt tema eest õhtuni ei palvetaks. Ja kui ta haiget õhtul külastab, palvetavad 70 000 inglilt tema eest hommikuni ja ta saab Paradiisis aia.” (At-Tirmidhi)

12. TEISTE ABISATAMINE

„See, kes kergendab teise vaeva, selle vaeva kergendab Jumal nii siinses maailmas kui Teispooluses.“ (Sahih Muslim)

13. DISKREETSUS TEISTE HALBADE TEGUDE NING VIGADE SUHTES

“See, kes on teiste suhtes diskreetne, selle suhtes on ka Jumal Ülestõusmispäeval diskreetne.” (Sahih Muslim)

14. PEREKONNASIDEMETEST KINNI HOIDMINE

“Emakas on Jumala trooni külge kinnitatud ja ütleb: “See, kes minu sidemeid austab, sidemeid sellega austab ka Jumal; see kes minu sidemed katkestab, sellega katkestab sidemed ka Jumal.” (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

15. HEA KÄITUMINE

“Millega pääseb kõige kindlamalt Paradiisi?” küsiti Jumala Sõnumitoojalt (saws). Ta (saws) vastas: “Jumalakartlikkuse ja hea käitumisega.” (At-Tirmidhi)

16. TÕDE (TEHA JA ÕELDA VAID SEDA, MIS ON TÕDE)

“Kinnitage end tõe külge, kuna tõde viib heale ja hea

viib Paradiisi." (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

17. ENESE TALITSEMINE VIHA KORRAL

"Selle, kes end viha puhul talitseb, kuigi ta võiks oma viha väljendada, kutsub Jumal Ülestõusmispäeval kõige loodu ette, et ta saaks endale huuride (Paradiisikaasade) hulgast valida need, keda soovib." (At-Tirmidhi)

18. LATRAMISEST HOIDUMINE

"Sellele, kes koosviibimisel liialt on ladranud ja enne lahkumist ütleb: "Ülistus olgu Sul, Isand, ja olgu Sa kiidetud; ma tunnistan, et ei ole teist jumalust Sinu kõrval ja palun Sult andestust ja kahetsen Sulle pattu!" antakse kõik sel kooviibimisel tehtu andeks." (At-Tirmidhi)

19. KANNATLIKKUS JA VASTUPIDAVUS

"Iga väsimuse ja haiguse, iga mure, valu ja kurbuse eest, mis moslemit tabab, olgu see kasvõi pinnu torge, lunastab Jumal tema patte." (Sahih Al-Bukhari)

20. VANEMATE EEST HOOLITSEMINE

Prohvet (saws) ütles: "Häbistatud, häbistatud, häbistatud saab see olema!" "Kes, o Jumala Sõnumitooja?" küsiti temalt (saws). Ta (saws) vastas: "See, kelle vanematest üks või mõlemad jõuavad vanasse ikka ja ta ei kasuta seda Paradiisi väljateenimiseks." (Sahih Muslim)

21. LESE NING ABIVAJAJATE EEST HOOLITSEMINE

Prohvet (saws) ütles: "See, kes abistab leske ja abivajajaid on võrreldav Jumala teel võitlejaga." See, kes selle edastas, ütles: "Ma arvan, et ta ütles ka: "Ja ta on ka nagu see, kes pidevalt palvetab ja katkestamata paastub." (Sahih Al-Bukhari)

22. ORBUDE KASVATAMINE

Prohvet (saws) ütles: "Mina ja see, kes orbu kasvatab, oleme Paradiisis lähedased nagu need kaks," ja ta osutas oma kahele sõrmele " nimetissõrmele ja keskmisele sõrmele. (Sahih Al-Bukhari)

23. ABLUTSIOONID

"See, kes teeb korralikult oma ablutsioonid (rituaalse pesemise), selle patud jätvavad ta keha maha, kuni küünte alt välja tulemiseni." (Sahih Muslim)

24. ŠAHADA (USUTUNNISTUSE) ÜTLEMINE PEALE ABLUTSIOONE

"Kui keegi sooritab õigesti oma ablutsioonid (rituaalse pesemise) ja ütleb seejärel: "Ma tunnistan, et ei ole teist jumalust peale Jumala, Ta on Üksi ja ilma partneriteta ja ma tunnistan, et Muhammed on Tema sulane ja sõnumitooja. O Isand, tee nii, et oleksin patukahetsejate hulgast ja nende hulgast, kes end puhastavad," siis Paradiisivärravad saavad talle avatud ja ta võib siseneda ükskõik millisest neist. (Sahih Muslim)

25. PEALE ADHANI VASTAVA INVOKATSIOONI ÜTLEMINE

Prohvet (saws) ütles: "See, kes ütleb peale adhani kuulmist: „O Jumal, selle täiusliku kutse ja sooritatava palve Isand, anna Muhammedile Al-Wassiila (teatud koht Paradiisis) ja Al-Fadiila (aukoht Paradiisis) ja lase tal üles tõusta austaval tasandil, mis Sa talle lubanud oled," saab

Ülestõusmispäeval minu eestkoste osaliseks." (Sahih Al-Bukhari)

26. MOŠEED E HITAMINE

"Kes ehitab mošee, soovides Jumala heakskiitu, sellele ehitatakse Paradiisi samasugune." (Sahih Al-Bukhari)

27. SIWAK (ARAKI PUUGA HAMMASTE PUHASTAMINE)

"Vaid selleks, et mitte oma kogukonda raskustesse viia, ei ole ma käskinud neil enne igat palvet siwaki kasutada (st hambaid puhastada)." (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

28. MOŠEES KÄIMINE

"See, kes käib mošees nii hommikuti kui õhtuti, sellele valmistab Jumal Paradiisis iga mineku ja tuleku eest kodu." (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

29. VIIS KOHUSTUSLIKKU PALVET

"Iga kord, kui moslem palveks määratud ajal korralikult ablutsioonid (rituaalse pesemise) teeb, palveks keskendub ja korralikult kummardab, saab sellest palvest talle kõigi varem sooritatud pattude kustutaja, seni kuni ta suuremaid patte väldib ja nii kogu elu." (Sahih Muslim)

30. FAŽRI (KOIDU) JA ASRI (PÄRASTLÕUNA) PALVE

"See, kes sooritab (st korrektselt ja alati õigel ajal) kahte palvet: hommikupalvet ja pärastlõunapalvet, läheb Paradiisi." (Sahih Al-Bukhari)

31. ŽUMUAST (REEDESEST KOGUKONNAPALVEST) OSA VÕTMINE

"Sellele, kes teeb korralikult oma ablutsioonid (rituaalse pesemise), läheb seejärel reedesele kogukonnapalvele ja kuulab tähelepanelikult (imaami jutlust), antakse kõik selle ja eelmise reede vahelised patud andeks ja lisaks veel kolme päeva omad." (Sahih Muslim)

32. PALVE TÄITUMISE AEG REEDEL

"Sel päeval (st reedel) on üks tund, mille käigus Jumalalt midagi paluva moslemi palve kindlasti täidetakse." (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim) (P.S: Õpetlased arvavad, et tegemist on asri viimase tunniga, enne maghibi, Allahu alim!)

33. VABATAHTLIKUD PALVED KOOS KOHUSTUSLIKE PALVETEGA

"Kui keegi sooritab vabatahtlikult Jumala jaoks 12 rakat (päevas) väljaspool kohustuslikke palveid, siis Jumal ehitab talle kindlasti selle eest Paradiisi maja." (Sahih Muslim)

34. KAHERAKALINE PALVE PEALE PATUSTAMIST

"Kui inimene teeb pattu, seejärel sooritab korrektselt oma ablutsioonid ning tõuseb 2-rakaliseks palveks, paludes Jumalalt andestust, siis kindlasti Jumal andestab talle." (Abu Dawud)

35. ÖINE PALVETAMINE

"Parim palve kohustusliku palve kõrval on ööpalve." (Sahih Muslim)

36. DOHĀ PALVE (VEIDI PEALE PÄIKESETÕUSU KUNI KESKPÄEVANI)

„Iga sõrmelüli (igal sõrmel 3) eest olete te võlgu ühe almuse. „subhaanallaah“ ütlemine on üks almus, „al-hamdulillāh“ on üks almus, „lāā ilāāha illallaah“ on üks almus, hea käskimine on üks almus, halva keelamine on üks almus ja 2-rakalise doha palve sooritamine on parem kui kõik see kokku.“ (Sahih Muslim)

37. PALVE PROHVETI (SAWS) EEST

„See, kes minu eest üks kord palvetab, seda Jumal kümme korda õnnistab.“ (Sahih Muslim)

38. PAAST

„Kui inimene Jumala nimel päeva paastub, siis Jumal viib ta näo Tulest 70 aasta kaugusele.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

39. PAASTUMINE KOLM PÄEVA IGAS KUUS

„Kes paastub kolm päeva kuus, paastuks justkui pidevalt.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

40. RAMADAANIKUUL PAASTUMINE

„See, kes paastub ramadaanikuul uskudes ja lootes oma tasu, selle eelnevad patud kustutatakse.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

41. ŠAWWALI KUUS (KUU PEALE RAMADAANI) 6 PÄEVA PAASTUMINE

„See, kes paastub ramadaanikuul ja lisab sellele 6 päeva šawwalikuud, paastuks justkui pidevalt.“ (Sahih Muslim)

42. ARAFATI PÄEVAL (DHU L-HIŽŽA KUU (PALVERÄNNAKU KUU) 9. PÄEVAL) PAASTUMINE

„Arafati paast lunastab möödunud ja käesoleva aasta patud.“ (Sahih Muslim) (P.S: See ei kehti palverändurite puhul, sest neile on sel päeval paastumine keelatud.)

43. AŠURA PÄEVAL (MUHARRAMI KUU 10. PÄEVAL) PAASTUMINE

„Ja ma loodan Jumalale, et ašura paast lunastaks eelneva aasta.“ (Sahih Muslim)

44. PAASTUJA KÜLLA KUTSUMINE PAASTU KATKESTAMISE AJAKS

„See, kes pakub paastujale (paastu katkestamise ajaks) süüa, saab tasu nagu temagi, ilma et see paastuja osa vähendaks.“ (At-Tirmidhi)

45. SAATUSE (AL-QADR) ÖÖL PALVETAMINE

„See, kes saatuse öö ärkvel veedab usus ja lootuses tasule, selle eelnevad patud kustutatakse.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

46. ALMUSE ANDMINE (SADAQA)

„Almus kustutab patu nagu vesi kustutab tule.“ (At-Tirmidhi)

47. HADŽ (SUUR PALVERÄNNAK MEKASSE) JA OMRA (VÄIKE PALVERÄNNAK MEKASSE)

„Kahe omra vahel sooritatud patud kustutakse ja (Jumala poolt) vastu võetud hadži tasuks võib olla vaid Paradiis.“ (Sahih Muslim)

48. DHU L-HIŽŽA (PALVERÄNNAKUKUU) 10 ESIMESEL PÄEVAL SOORITATUD HEAD TEOD

Prohvet (saws) ütles: „Ei ole heategusid, mis oleks Jumalale rohkem meele järele kui neil päevadel (st dhu l-hižža 10 esimesel päeval) sooritatud teod.“ „Isegi džihaad Jumala teel?“ küsiti temalt (saws). Ta (saws) vastas: „Isegi džihaad Jumala teel, välja arvatud mehe puhul, kes lahkub kodust ja ohverdab nii oma keha kui vara.“ (Sahih Al-Bukhari)

49. DŽIHAAD JUMALA TEEL

„Üks päev Jumala teel võideldes on parem, kui omada kogu siinset maailma ja kõike, mis selles leidub. Teile kuuluv (pisemgi) osa Paradiisist on parem kui kogu siinne maailm ja kõik, mis selles leidub.“ (Sahih Al-Bukhari)

50. VARA KULUTAMINE JUMALA TEEL

„See, kes annab Jumala teel võitlejale varustuse ja see, kes hoolitseb tema äraoleku ajal tema perekonna eest, on võrdsed selle võitlejaga.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

51. MATUSEPALVEST NING MATUSERONGKÄIGUST OSA VÕTMINE (MEESTELE!)

Prohvet (saws) ütles: „See, kes võtab osa matusetalitusest kuni palveni, saab ühe karaati. See, kes jääb kuni muldasängitamiseni, saab kaks karaati.“ „Mis on kaks karaati?“ küsiti temalt (saws). Ta (saws) vastas: „See vastab kahele suurele mäele.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

52. OMA KEELE NING VOORUSLIKKUSE HOIDMINE

„Kes mulle garanteerib (hoida) seda, mis on tema huulte vahel (st keel) ja seda, mis on tema jalgade vahel (st vooruslikkus), sellele garanteerin ma Paradiisi.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

53. „LÄÄ ILÄÄHA ILLA LLAH“ JA „SUBHÄÄNAL-LAAHI WA BIHÄMDIH“ ÜTLEMINE

„See, kes ütleb päeva jooksul 100 korda „lāā ilāāha illa llaah, wahdahu lāā ʾariikā lahu, lahu l-mulk, lahu l-hāmd

wa huwa älää kulli šäi'in qadiir" (st ei ole jumalust peale Jumala, Ta on üks ja kaaslaseta; Temale kuulub kuningriik ja ülistus ja Ta on kõigeks võimeline), saab sama tasu mis see, kes vabastab 10 orja. Talle kirjutatakse selle eest üles 100 heategu ja andestatakse 100 halba tegu ja tema sõnad kaitsevad teda saatana eest kogu päeva öhtuni välja. Kes ütleb aga päevas 100 korda "subhäänallaahi wa bihäm dih", selle patud võetakse talt ära, isegi kui neid oli sama ohtralt kui merevahtu." (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

54. AVALIKULT TEELT OHU KÕRVALDAMINE

"Ma nägin meest, kes lasti Paradiisi seetõttu, et ta raius tänaval maha puu, mis segas möödakäijaid." (Sahih Muslim)

55. TÛTARDE HARIMINE NING KASVATAMINE

"See, kellel on kolm tütart, kes neile peavarju annab, kes nendega lahke on ja neid ülal peab, saab kindlasti Paradiisi." (Ahmad)

56. LOOMADE EEST HOOLITSEMINE

"Üks mees nägi koera, kes suurest janust muda lakkus. Ta ammutas oma kingaga vett, et koerale juua anda, kuni too oma janu kustutas. Jumal tunnustas ta tegu ja lasi tal Paradiisi siseneda." (Sahih Al-Bukhari)

57. VAIDLEMISE HÜLGAMINE

„Ma kindlustan elukoha Paradiisis neile, kes, isegi kui neil on õigus, vaidlemise hülgavad." (Abu Dawud)

58. VENDADE KÜLASTAMINE

Prohvet (saws) ütles oma kaaslastele: "Kas te ei tahaks, et teile ütleksin, kes on mehed Paradiisis?" "O muidugi, Jumala Sõnumitooja!" vastasid kaaslased. Ta (saws) vastas: "Mees, kes külastab oma venda teises riigi otsas vaid Jumala meelepäraks, pääseb Paradiisi." (At-Tabarani)

59. NAISE SÕNAKUULELIKKUS OMA MEHELE

„Kui naine sooritab 5 (kohustuslikku) palvet, paastub (ramadaani)kuu, hoiab oma vooruslikkust ja on oma abikaasale kuulekas, siseneb ta Paradiisi ükskõik millise värava kaudu soovib." (Ibn Hibban)

60. INIMESTELT MITTE MIDAGI KÜSIMINE

„Sellele, kes kohustub minu ees mitte kunagi mitte midagi inimestelt paluma, garanteerin ma Paradiisi."

VIISAKUS ISLAMIS

Koostanud ja tõlkinud: Aisha

Islam on kõikehõlmav usk, mis õpetab meid elama Jumala tahte kohaselt. See sisaldab reegleid ja soovitusi kõige kohta, mida me siin ilmas teeme.

Islam õpetab moslemitele ka seda, kuidas ennast ühiskonnas, nii teiste moslemite kui ka mitte-moslemite hulgas, viisakalt ülal pidada. Käesolevad soovitusel on kokku kogutud Koraanist ja hadithidest.

1. Räägi alati head, mitte halba:

„Kas sa ei näe, kuidas Jumal toob näite: hea sõna on nagu hea puu, mille juured on kindlalt maas ning võra taevas. Ta kannab oma Isanda loal igal ajal vilja. Jumal toob inimestele näiteid, võib-olla neile siis meenub. Ja halva sõna näiteks on halb puu, mis on maapinnast välja tõmmatud ning millel ei ole kindlust.“ (14:24-26)

2. Räägi alati tõtt:

„Kinnitage end tõe külge, kuna tõe viib heale ja hea viib Paradiisi.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

3. Vasta ka halvale heaga:

„Ei ole võrdsed hea ja halb tegu. Vasta sellega, mis on parem, siis tõesti sellest, kelle ja sinu vahel on vaen, saab sinu lähedane sõber ja kaitsja.“ (41:34)

„Ja need, kes on kannatlikud otsides oma Isanda rahulolu, teostavad palvet ning kulutavad sellest, mis oleme neile andnud, salaja ja avalikult ning hoiavad halva ära heaga, nendele saab parim paik.“ (13:22)

„Ja Kõige Armulisema sulased on need, kes käivad uhkusetä mööda maad ja kui rumalad (võhikud/uskmatud) (halva sõnaga) nende poole pöörduvad, vastavad nad vaid rahuga.“ (25:63)

4. Tee head ja levita head:

„Iga hea tegu on almus. See, kes head levitab, saab sama tasu kui see, kes head teeb.“ (Sahih Al-Bukhari, Sahih Muslim)

„See, kes näeb midagi halba sündimas, peab selle vastu hakkama oma käega. Kui ta seda teha ei saa, siis oma keelega ja kui ta sedagi ei saa, siis selle hukka mõistma oma südames ja see on usu kõige nõrgem tasand.“ (Sahih Muslim)

5. Käitu alati hästi:

„Millega pääseb kõige kindlamalt Paradiisi?“ küsiti Jumala Sõnumitoojalt (saws). Ta (saws) vastas: „Jumalakartlikuse ja hea käitumisega.“ (At-Tirmidhi)

6. Ära solva vaid suru viha alla ja andesta:

„... kes kulutavad (heategevuseks) nii heas kui halvas, kes suruvad alla oma viha ning andestavad inimestele ja

Jumal armastab heategijaid.“ (3:134)

„Oo teie, kes te usute, ärge laske inimestel teisi inimesi naeruvääristada, kuna viimased võivad olla paremad kui esimesed. Samuti ärge laske naistel teisi naisi naeruvääristada, kuna teised võivad olla paremad kui esimesed. Ja ärge sõimake üksteist ega kutsuge sõimunimedega. Vastik on see allumatuse nimi peale uskumist. Ja kes ei kahetse, need on tõelised patustajad.“ (49:11)

„Selle, kes end viha puhul talitseb, kuigi ta võiks oma viha väljendada, kutsub Jumal Ülestõusmispäeval kõige loodu ette, et ta saaks endale huuride (Paradiisikaasade) hulgast valida need, keda soovib.“ (At-Tirmidhi)

7. Ole alandlik ja ära kisa:

„Ja sammu alandlikult ning langeta oma hääletooni. Tõesti, kõige ebameeldivam hääle hulgast on eesli oma.“ (31:19)

8. Ära vaidle:

„Ma kindlustan elukoha Paradiisis neile, kes, isegi kui neil on õigus, vaidlemise hülgevad.“ (Abu Dawud)

9. Ära ole uhke ega põlastav:

„Ära pööra (põlglikult) oma põske inimeste suunas ja ära käi uhkelt mööda maad. Tõesti, Jumalale ei meeldi ükski ennasttäis uhkeldaja.“ (31:18)

10. Ära tee inimeste vahel vahet nende nahavärvi või vara järgi:

„Oo, inimesed, tõesti, Me lõime teid mehest ja naisest ja tegime teid rahvasteks ja hõimudeks, et te üksteist (erinevuste järgi) tunneksite. Tõesti, kõige auväärsem teie seas on Jumala meelest see, kes on kõige vagam (ja mitte kõige valgem või kõige rikkam). Tõesti, Jumal on Kõige Teadja ja Kõige Tundja.“ (49:13)

11. Ära kahtlusta, klatši, luura ega latra liialt:

„Oo teie, kes te usute, kui teie juurde tuleb allumatu inimene mõne uudisega, siis kõigepealt uurige asja, muidu võite teadmatusel inimeste suhtes ebaõiglaselt olla ning seejärel oma tegu kahetseda.“ (49:6)

„Oo teie, kes te usute, hoiduge kahtlusest Tõesti, veidigi kahtlust on patt. Ärge luurake üksteise järele ega klatšige üksteist. Kas keegi teist sooviks süüa oma surnud venna liha? Seda te jälestaksite. Ja kartke Jumalat, tõesti, Jumal on Lunastaja, Kõige Halastavam.“ (49:12)

„Sellele, kes koosviibimisel liialt on lادرانud ja enne lahkumist ütleb: „Ülistus olgu Sul, Isand, ja olgu Sa kiidetud; ma tunnistan, et ei ole teist jumalust Sinu kõrval ja palun Sult andestust ja kahetsen Sulle pattu!“ antakse kõik sel kooviibimisel tehtu andeks.“ (At-Tirmidhi)

12. Ole teiste halbade tegude ning vigade suhtes diskreetne:

„See, kes on teiste suhtes diskreetne, selle suhtes on ka Jumal Ülestõusmispäeval diskreetne.“ (Sahih Muslim)

13. Ole oma vanemate vastu lahke:

„Sinu Isand on määranud, et te ei kummardaks kedagi peale Tema ning kohtleksite hästi oma vanemaid. Kui üks neist või mõlemad peaksid sinu kõrval vanaks saama, ära ütle neile halba sõna ega kohtle neid karmilt, vaid pöördu nende poole vaid viisakate sõnadega. Ning halastusest langeta nende jaoks alandlikkuse tiib ja ütle:

„Mu Issand, halasta nende mõlema peale, sest nemad kasvatasid mind, kui olin väike.” (17:23-24)

Prohvet (saws) ütles: „Häbistatud, häbistatud, häbistatud saab see olema!” „Kes, o Jumala Sõnumitooja?” küsiti temalt (saws). Ta (saws) vastas: „See, kelle vanematest üks või mõlemad jõuavad vanasse ikka ja ta ei kasuta seda Paradiisi väljateenimiseks.” (Sahih Muslim)

14. Aita kõiki abivajajaid:

„See, kes kergendab teise vaeva, selle vaeva kergendab Jumal nii siinses maailmas kui Teispooluses.” (Sahih Muslim)

Prohvet (saws) ütles: „See, kes abistab leske ja abivajajaid on võrreldav Jumala teel võitlejaga.” See, kes selle edastas, ütles: „Ma arvan, et ta ütles ka: „Ja ta on ka nagu see, kes pidevalt palvetab ja katkestamata paastub.” (Sahih Al-Bukhari)

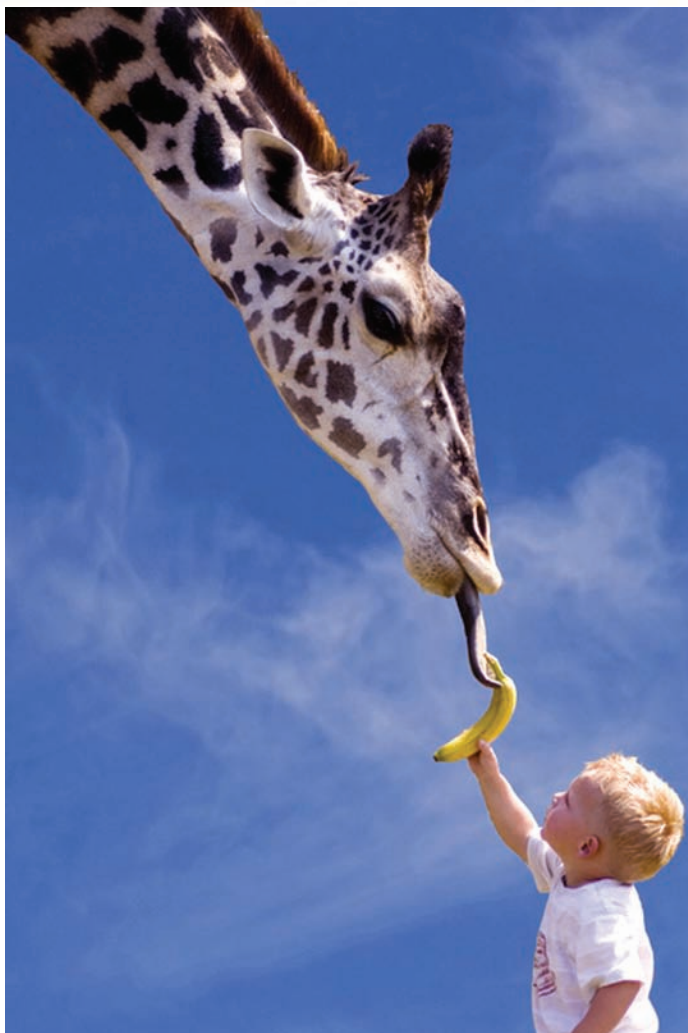
Prohvet (saws) ütles: „Mina ja see, kes orbu kasvatab, oleme Paradiisis lähedased nagu need kaks,” ja ta osutas oma kahele sõrmele – nimetissõrmele ja keskmisele sõrmele. (Sahih Al-Bukhari)

15. Kõrvalda oht avalikust kohast:

„Ma nägin meest, kes lasti Paradiisi seetõttu, et ta raius tänaval maha puu, mis segas möödakäijaid.” (Sahih Muslim)

16. Hoolitse ka loomade eest:

„Üks mees nägi koera, kes suurest janust muda lakkus. Ta ammutas oma kingaga vett, et koerale juua anda, kuni too oma janu kustutas. Jumal tunnustas ta tegu ja lasi tal Paradiisi siseneda.” (Sahih Al-Bukhari)

17. Vasta alati tervitusele:

„Ja kui sind tervitatakse tervitusega, siis vasta parema tervitusega või vähemalt sellele võrdsega. Tõesti, Jumal peab arvestust kõige üle.” (4:86)

„Oo teie, kes te usute, kui olete Jumala nimel kodust eemal, siis uurige asja väga täpselt ja ärge vastake kellelegi, kes teid rahuga tervitab, „Sina ei ole usklik...” (4:94)

„Te ei sisene Paradiisi, kuni te pole uskunud ja te ei hakka uskuma, kuni te üksteist ei armasta. Kas tahate, et ütlen teile, mis teid üksteist armastama paneb? Tervitage (st öelge „as-salaamu alikum”) üksteist lõputult.” (Sahih Muslim)

18. Küllasta haigeid:

„Pole ühtki moslemit, kes hommikul teist haiget moslemit vaatamaks käiks, ilma et 70 000 ingilt tema eest õhtuni ei palvetaks. Ja kui ta haiget õhtul külastab, palvetavad 70 000 inglit tema eest hommikuni ja ta saab Paradiisis aia.” (At-Tirmidhi)

19. Küllasta oma vendi:

Prohvet (saws) ütles oma kaaslastele: „Kas te ei tahaks, et teile ütleksin, kes on mehed Paradiisis?” „O muidugi, Jumala Sõnumitooja!” vastasid kaaslased. Ta (saws) vastas: „Mees, kes külastab oma venda teises riigi otsas vaid Jumala meelepäraks, pääseb Paradiisi.” (At-Tabarani)

20. Kutsu paastuja paastu katkestamise ajaks külla:

„See, kes pakub paastujale (paastu katkestamise ajaks) süüa, saab tasu nagu temagi, ilma et see paastuja osa vähendaks.” (At-Tirmidhi)

21. Kutsu Jumala juurde targalt ja lahke sõnaga:

„Kutsu oma Isanda teele läbi tarkuse ning hea kõne ning vaidle nendega kõige paremal viisil. Tõesti, sinu Isand teab kõige paremini, kes on Tema teelt eksinud ja Ta teab kõige paremini, kes on juhitud.” (16:125)

„Ning läbi Jumala armulikkuse olid sa (st Muhammed) nende vastu kaastundlik. Kui sa oleks olnud range ning süd ametu, oleks nad sinust ära pööranud. Seega, andesta neile ning palu neile (Jumalalt) andestust ja nõusta neid. Kui oled otsustanud, siis usalda Jumalat, tõesti, Jumal armastab neid, kes Teda usaldavad.” (3:159)

22. Ära solva uskmatuid:

„Ja ära solva neid, kes kummardavad muud peale Jumala, või muidu nad solvavad teadmatuses Jumalat. Nii oleme teinud iga kogukonna teod nende endi silmis headeks, siis aga viib nende tee nende Isanda juurde ning Tema annab neile teada, mis nad on teinud.” (6:108)

SEITSE HÄVITAVAT PATTU

Tõlkinud: Aisha (Street-Dawah Publications)

MIS ON NEED SEITSE HÄVITAVAT PATTU?

Imaam Al-Bukhari kogumikus (8. köide, hadith 840) on Abu Hurairah (raa) edastanud Prohveti (saws) sõnad:

„Vältige seitset suurt hävitavat pattu.“

Inimesed küsisid: „O Jumala Sõnumitooja, mis need on?“

Ta (saws) vastas:

- (1) Jumalale kaaslaste omistamine,
- (2) nõiduse ja maagia praktiseerimine,
- (3) elu võtmine, välja arvatud õiglasel eesmärgil (st islami seadusega kooskõlas),
- (4) intressi söömine,
- (5) orbude vara söömine,
- (6) vaenlasele selja pööramine ja lahingupaigast võitluse ajal põgenemine ning
- (7) vooruslike naiste süüdistamine, kes isegi ei mõtle millelegi, mis vooruslikkust võiks puudutada ja on head usklikud.

Ühes teises hadithis kirjutas imaam Bukhari (8. köide, 82. raamat, hadith 802) Abdullah ibn Masudi (raa) edastusel üles järgmise:

„Ma küsisin: „O Jumala Sõnumitooja, milline on suurim patt?“

Ta (saws) vastas: „Jumalale rivaalide seadmine teisi kummardades, kuigi vaid Tema on sind loonud.“

Ma küsisin: „Mis on järgmine?“

Ta (saws) vastas: „Oma lapse tapmine, kartuses, et see sinuga toitu jagab.“

Ma küsisin: „Ja mis on järgmine?“

Ta (saws) vastas: „Naabri naisega illegaalses seksuaalses vahekorras olemine.“

Nagu hadithidest näha, on nende pattude puhul tegemist kõige suuremate pattudega. Kui suudame vältida neid kõige suuremaid patte, on lootust, et Jumal meile halastab ja meie väiksemad patud andestab. Sellest on juttu ka Koraanis:

„Kui väldite suuri (patte), mis teile keelatud on, eemaldame teilt halvad teod (väikesed patud) ja lubame teil siseneda (Paradiisi) üllast sissekäigust.“ (4:31)

Nagu meie Prohvet (saws) meid on hoiatanud, ei tohiks me sooritada ühtki suurt pattu. Samas aga ei tähenda see, nagu tohiksime kõiksugu muid patte teha. Imaam Ahmad on Abdullah ibn Masudilt (raa) kirja pannud, et Jumala Sõnumitooja (saws) ütles:

„Hoiduge väikestest pattudest, sest need kogunevad seni, kuni hävitavad ta.“

Ka Jumal on meid Koraanis patu hävitavate omaduste vastu hoiatanud:

„Kuid igaüks, kes teenib halba ja kelle patt on teda hõlmanud, need on Tule kaaslased. Nad jäävad sinna igaveseks. Ja need, kes usuvad ja teevad häid tegusid, need on Paradiisi elanikud ja nad elavad seal igavesiti.“ (2:81-82)

Hulk klassikalisi islami õpetlasi, nagu Abu Al-Aliyah, Mujahid, Al-Hasan, Qatadah ja Ar-Rabi ibn Anas on öelnud, et „patt on teda hõlmanud“ all on mõeldud suuri patte. (Tafsir Ibn Kathir, 1. köide, lk. 277 ja Tafsir Al-Qurtuby, 1. köide, lk. 289).

Ibn Kathir on nende värsside kohta öelnud:

„... kes iganes sooritab halva teo ja jääb meelega selle juurde, astub Ülestõusmispäeval ette ühegi hea teota, vaid halbade tegudega ja temast saab üks Tule kaaslastest. „Ja need, kes usuvad ja teevad häid tegusid“ tähendab, et nad usuvad Jumalasse ja Tema Sõnumitoojasse (saws) ja soovivad häid tegusid, mis on islami seadusega kooskõlas. Nemad saavad olema Paradiisi rahva hulgas.“ (Tafsir Ibn Kathir, 1. köide, lk. 276, inglisekeelne tõlge).

Imaam Al-Qurtuby on öelnud: „See värss on samuti oluline, sest näitab, et lunastuse saamiseks on kaks tingimust, mis mõlemad on ühtviisi olulised: usk ja head teod.“ (Tafsir Al-Qurtuby, 1. köide, lk. 289, inglisekeelne tõlge).

Imaam Al-Bukhari (9. köide, 93. raamat, hadith 485) on Abdullah ibn Amrilt kirja pannud järgmise: „Abu Bakr As-Siddiq ütles Prohvetile (saws): „O Jumala Sõnumitooja, õpeta mulle invokatsiooni, millega võin oma palves Jumalat paluda.“ Prohvet (saws) vastas: „Ütle: „O Jumal, ma olen tõesti oma hinge vastu eksinud ja keegi ei andesta patte peale Sinu; seega palun kingi mulle Oma andustus. Tõesti, Sa oled Andestavaim, Halastavaim.“

Koraanis seisab:

„Ütle (O Muhammed): „Kui sa (tõeliselt) armastad Jumalat, järgi mind (Prohvetit)! Jumal armastab siis sind ja andestab sinu patud.“ Ja Jumal on Kõige Andestavam, Halastavam.“ (3:31)

HEIDAME PILGU DŽINNIDE MAAILMA

Tõlkinud ja koostanud: Amina Iirimaalt
(Meie elu juht islam - <http://meie-elu-juht-islam.blogspot.com/search/label/D%C5%BEinnid>)

• • • • • • • • • • • • • • • • • •

KES ON DŽINNID?

Inimestel on alati olnud tugev tõmme üleloomuliku ja nähtamatu maailma poole. Paralleelse maailma elanikeks on üldiselt peetud surnud inimeste hingi - vaime, ning häid ja kurje jõude. Kuid see kõik kaldub pigem fantaasiasse ja rahvapärimusele.

Islami religioon, annab nähtamatule ja üleloomulikule maailmale tõelised selgitused. Islam selgitab meile, et paralleelmaailma elanikeks, on hoopis džinnid. Kas tutvume nendega?

Erinevalt inimestest ja inglitest, elavad džinnid omaette maailmas. Kuigi nende päritolu, on inimeste omast erinev, omavad džinnid inimestega mõningaid sarnaseid jooni. Näiteks suudavad nad valida hea ja kurja vahel ning oskavad ise mõelda. Džinnid ka söövad ja joovad; abielluvad ja saavad järetulijaid. Nad on loodud suitsuta tuleleegist ning džinnideks, on kutsutakse neid sellepärast, et nad on inimestele nähtamatud.

Džinne on erinevaid, mõned neist on õiglased, teised jälle sellele vastupidised. Neid on erinevaid grappe, erinevatest uskudest. Nende tulise loomuse tõttu, on nad põhiliselt mitte-moslemid ja kõik mitte-moslemitest džinnid kuuluvad Iblise (Saatana - peakurat) armeesse. Mitte-moslemitest džinne tuntakse kuraditena. Kuid kuradid on suutelised ka moslemiks hakkama - "Ütle [Oo Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam)]: "Mulle on avaldatud, et džinnide grupp (arvult 3-10) kuulusid seda Koraani ja laususid: "Me oleme kuulnud imestusväärset Koraani. See juhatab õiglusele (õigele teele), oleme pannud sellesse oma usu ja me ei lisa iialgi Isandale kaaslasti." ¹

Kuigi meie džinne ei näe, näevad nemad meid - "Saatana ja qabiluhu (tema sõdurid džinnide hulgast või tema hõimust) näevad teid sealt, kus te neid ei näe." ² Ka koerad ja eeslid on suutelised neid nägema.

Üks hadith Prohvetilt (salla Allahu alaihi wa sallam) jutustab: "Kui te kuulete öösel koerte haukumist ja eeslite kisamist, siis paluge Allahi kaitset Saatana eest, sest nad näevad seda, mida teie silmad ei näe."

Džinnid said loodud siia ilma enne inimkonda ning mõ-

1 tähendus Koraani suurast al-Džinn 72:1-2
2 tähendus Koraani suurast al-Araf 7:27

ned varased islami õpetlased on arvamusel, et nad loodi isegi mitu tuhat aastat enne meid, kuid nad ei toonud sellele väitele tõendeid Koraanist ega Sunnast, seega me ei saa selles aastate arvus kindlad olla.

Nad elavad maapeal nagu meigi ja neile meeldib paikneda varemetes ja mustades kohtades, nagu tualettruumides, solgitorustikes, surnuaedades jne. Samuti on nende elupaigad näiteks mere juures ja mere peal. Kuradite kuningriiki on mere peal. Igal öösel kohtub Iblis seal oma armeega, et arutada, mida "head" on päeva jooksul korda saadetud ja autasustada "parimaid". Kõige paremini on teinud need kuradid, kes suutsid ajada mehe ja naise vahelise abielu lõhki.

Paljusid neist võib samuti leida sealt, kus teostatakse rahatehingud. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) on oma kaaslastele öelnud: "Kui saate, siis ärge olge esimesed turgudele sisenemisel; ja ärge olge viimased sealt lahkuma, sest need on Saatana elupaigaks ja sinna ta püstitab oma lipu."

Allah ütleb, et meie, inimesed, oleme loodud siia ilma Teda ülistama ja ega džinnidki sellest priid ole: "Ma lõin džinnid ja inimkonna Minu ülistamiseks." ³ Ta on andnud džinnidele käsud, mida täita ja keelud, millest hoiduda. Nad saavad samuti Viimsel Päeval oma tegude eest vastust andma ning tasuks on neilegi Paradiis või Põrgu. Neile ei ole tulnud eraldi sõnumitoojaid, vaid selleks oli samuti Prohvet Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam). Džinnid ja kuradid, on samuti surelikud. Nende eluea pikkusest ei ole meil aga täpseid teadmisi, välja arvatud see, mida Allah on öelnud Saatana kohta, kellele on antud elamisaeg kuni Viimsepäevani.

SAATAN, OLGU TEMAL ALLAHI NEEDUS

Saatan (Iblis) ja kuradid, kuuluvad džinnide maailma. Iblis elas inglite keskel ja oli kuulekas Allahi ülistaja. Kui Allah käskis inglitel esimese loodud inimese Aadama ees kummardada, keeldus Iblis seda eneseuhkuse, kadeduse ja arrogantsuse tõttu tegemast. Kuid selle asemel, et teda kohe karistada, tõukas Allah ta Paradiisist välja ja andis talle aega kuni Viimsepäevani. Paljud varased islami õpetlased uskusid, et Saatana tegelik nimi oli Azaaziil.

Saatan on inimkonna suurimaks vaenlaseks ning me peaksime teda võtma ja kohtlema samuti vaenlasena.

3 tähendus Koraani suurast adh-Dhariyat 51:56
Kasutatud kirjandus: "The World of Jinn and Devils", Dr. Umar Sulaiman al-Ashgar; "The World of Jinn" - Invitation to Islam, Issue 4, January 1998

⁴Ta suudab meile sosistada kurja ⁵ning ei väsi üritamast meid valele rajale viia. Kui meie kõrvu kostubki Saatana sosin või tunneme kartust, siis peaksime küsima Allahilt kaitset Saatana eest, öeldes "audu billahi mina-šaitaani ražiim".

Saatan on suur pettur, sest Viimselpäeval pühib ta oma käed enda järgijatest puhtaks. Neile, kes olid Allahi teelt eemal, lasid oma ihadel endast võitu saada ja järgisid Saatana usinaid soove, ütleb ta: "Ma vedasin teid alt. Ma vaid kutsusin teid ja teie võtsite minu kutse vastu. Ärge mind nüüd süüdistage, süüdistage iseendid. Ma ei saa teid aidata ega teie mind ..." ⁶ Me peame olema tugevad, sest kui me Saatanast üle ei ole ja temale ning ta armeele järgi anname, heidetakse meid koos nendega Põrgutulle.

Kuid milline Saatan välja naeb? Tema välimusest rääkides, pole meil kiidusõnu pillata, sest ta on üks eemale-tõukav hiiglaslik kuju. Kuradite peadega on võrreldud põrgus oleva Zaquumipuu harusid. Keskajal kujutati Saatanat musta mehena, kellel oli teravatipuline habe, kergitatud kulmud ja leegitsevat tuld purskav suu. Tema jalad olevat kapjadega nagu kitsel ja saba otsas teravatipuline nool.

Islamis on rohkelt viise Saatana ja kuradite eemale tõukamiseks ja nende eest kaitse saamiseks. Kui me õpime oma religiooni, islamit, ja oleme õiglased ja kohusetruud Allahi sulased, oleme meie võitjateks ja Saatan ning tema armee jäävad kaotajateks.

DŽINNIDE JA KURADITE VÕIMED JA JÕUD

Koraani järgi, on džinnidel ja kuraditel inimestega võrreldes palju rohkem võimeid ja jõudu. Märkimisväärseimaks võimeks, on nende suur liikumiskiirus. Nad on võimelised läbima tohutuid vahemaid, vaid sekundite jooksul.

Nende võimed lubavad neil kehastuda ka inimesteks ja loomadeks, nagu näiteks kaamlid, eeslid, lehmad, koerad või kassid. Musta värvi koerad on kuraditele kõige meelepärasemaks "maiuspalaks". Maod aga, kes moslemite majade ette ilmuvad, võivad olla hoopis moslemist džinnid ja seetõttu Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) on keelanud meil neid tappa, enne neile kolmel korral Allahi nime (bismillah) lausumist. See on siis neile hoiatuseks ja meile kaitseks. Kui maod endiselt maja ette ilmuvad, on nad kuradid ja nad tuleb hukata.

Džinnid võivad ka inimese kehasse ronida. Mõnikord teevad nad seda vaid kättemaksuks, kui nemad või nende võimed on inimeste tõttu kannatada saanud.. Näiteks üks tõestisündinud lugu naisest, kes viskas kuuma vee kraanikausist alla, ilma "bismillāhi" lausumata (seda peaks ütleva, et hoiatada džinne, kui neid seal peaks juhumisi olema). Kahjuks oli sel hetkel torustikus

⁴ tähendus Koraani suurast Fatir 35:6

⁵ tähendus Koraani suurast an-Naas 114:4-5, ja suurast al-An'am 6:112

⁶ tähendus Koraani suurast Ibrahim 14:22, kasutatud kirjanikus: "The World of Jinn and Devils", Dr. Umar Sulaiman al-Ashgar; "The World of Jinn" - Invitation to Islam, Issue 4, January 1998

džinnipere ja nende väike järglane sai kuuma vee tõttu põletada. Džinni vanem maksis kätte sisenedes tolle naise lapsesse ja juhatades ta tule juurde, nii et temagi sai õletada. Hiljem, kui lapsele rukja (Koraaniga ravitsemine džinni väljumiseks) tehti, rääkis too džinn, et lapse ema viskas kuuma vett meile ning minu laps sai põletada, ja see oli minu kättemaks.

Teiseks näiteks on samuti tõestisündinud lugu, mis leidis aset ühel islamimaal. See ei ole küll juhtum, milles inimene džinnile kogemata haiget tegi, kuid kättemaks toimus igal juhul. Oli üks tühi maja ja seal elas väga tõsiusklik džinnipere. Sellesse majja kolisid moslemid, kes ei hoolinud islamist eriti ja tegid keelatuid asju. Džinniperele see ei meeldinud, kuna inimpere ei lasknud neil seal rahulikult elada ja oma usku praktiseerida. Džinnid hakkasid lusikaid, kahvleid jmt lennutama, sest nad olid inimeste peale vihased. Üks džinnidest sisenes ühte perepoega. Kutsuti šekh teda Koraaniga ravitsema. Ravitsemise ajal rääkis džinn šekhile kogu loo ära. Ta ütles, et tapab poisi, kui pere majast ei lahku. šekh vastas, et perel ei ole kusagile mujale elama minna. Džinn aga ütles talle, et nad võivad jääda majja vaid tingimusel, et nad ennast muudavad: nad ei tohi muusikat kuulata, peavad palvetama, nende tütreid peavad väljas hižaabe kandma, mees peab habeme kasvatama jne. Ühesonaga, nad pidid hakkama tõelisteks moslemiteks, kui nad soovisid sinna majja edasiselt elama jääda. Pere muutiski end.

On ka juhtumeid, kus džinn ronib inimese kehasse armastusest tolle inimese vastu. Enamustel juhtudel on mitte-moslemist džinni "vaevamised" aset leidnud vaid inimese kurja ja õela loomu tõttu.

Kui aga juhtubki, et mõni inimene saab "džinnist vaevatuks", siis džinni väljumiseks tuleks toda inimest Koraaniga (ja suplikatsioonidega) ravitseda, nõnda, nagu Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ja tema kaaslased (radiya Allahu anhum) seda tegid. Kui aga see toiming on sooritatud Allahi teest väljapoolse viisiga, ja isegi, kui selle peale džinn inimesest väljub, siis tegelikult ei ole temast võitu saadud. Tavaliselt, siseneb seesama džinn uuesti samasse inimesse, sest teab, et ainult Allahi Sõnad võivad temast jagu saada.

"Džinnist vaevatuks" ei pruugi saada mitte ainult inimesed vaid ka loomad, puud ja muu. Kõige sellega üritavad džinnid inimesi ebajumalaid kummardama panna. lido-lite "omamine" on neil üheks viisiks selle ülesande ellu rakendamisel. Siinkohal peab märkima, et see on ainult mitte-moslemist džinnide tööks.

Džinnid valivad oma "saagiks" alati nõrgad inimesed. Meie aga peame meeles pidama, et neid ei tohi karta. Džinnid tunnevad sellest suurt naudingut. Inimesed peavad olema tugevad, vagad ja ustavad Allahi sulased, sest siis pole džinnidel nende üle võimu. Koraanis on kirjas: "Iblis (Saatan) ütles: "Oo, mu Isand! Kuna Sa viisid mind eksiteele, siis kaunistan siin maapeal neile (inimkonnale) eksitee ja ajan nad kõik õigelt teelt eemale, välja arvatud Sinu väljavalitud (juhatatud) sulased."

ENNUSTAJATEST

KAS PALJASTAME ENNUSTAJAD?

Džinnid said pikka aega käia madalaimas taevas inglaid pealt kuulamas, et pealt kuulata, kuidas viimased rääkisid neile Jumala poolt teada antud tulevikusündmustest. Seejärel läksid džinnid sellest ennustajatele (ja mustkunstnikele) teada andma. Peale Prohvet Muhamjadi (salla Allahu alaihi wa sallam) tulekut, valvavad inglid taevaid tugevamalt ja iga džinni, kes tahab seal nüüd pealt kuulata, rünnatakse meteoriidiga (langeva tähega).⁷

Mõnikord ründab meteoriit neid enne, kuni nad jõuavad kuulatu ennustajatele ja mustkunstnikele edasi anda kuid mõni teine kord on nad suutelised vastuseid varastama ja edastama selle enne rünnakut. Kui džinnid jõuavad anda oma kuulatu edasi enne rünnakut, lisavad nad selle tõele juurde veel sada valet.⁸

Ennustajad teevad koostööd ka läbi qariinide. Qariin, on inimese džinn-kaaslane. Iga inimesel on oma qariin. See on saatan, kes tihti sosistab meile kurja ja üritab meid õigelt teelt eemaletirida. Isegi Prohvet Muhammadile (salla Allahu alaihi wa sallam) oli antud džinn-kaaslane, kuid Allah aitas teda (salla Allahu alaihi wa sallam) tema vastu ja too allutas end Prohvetile (salla Allahu alaihi wa sallam) ning sosistas talle edaspidi vaid hea tegemisest.⁹

Kui ennustaja "ennustab" kellegile, kontakteerub ta tolle indiviidi qariiniga. Ta saab qariinilt kõike nõutavat teada, kuna qariin teab meid läbi ja lõhki, sest on terve elu meie kaaslasteks.

Islam on ennustajate külastamine väga rangelt keelatud. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ütles, et selle palveid, kes läheb ennustaja juurde ja pärib temalt midagi, ei võeta vastu tervelt nelikümmend päeva või ööd.¹⁰ Ja see, kes läheb ennustaja juurde ja usub seda mida talle öeldakse, on maha salanud selle, mis Muhammadile (salla Allahu alaihi wa sallam) on ilmutatud.¹¹

Järgmine kord, kui mõtled "ennustajast", siis tea, et ta ei omagi tegelikkuses neid suuri võimeid, vaid teeb hoopis koostööd džinnide ja qariinidega.

Järgmine kord, kui näed langevat tähte, siis tea, et džinn on sellega alla pillutud, kuna tahtis inglilt tuleviku-teadmisi varastada.

VEEL SAATANA TRIKKE

Džinnid, on peaosalised ka okultsetes tegevustes: voodoo, nõidus, must maagia, poltergeistid, meediuid, illusioonid ja mustkunstnike trikid.

Kuna džinnid on võimelised läbima tohutuid vahemaid

⁷ tähendus Koraani suurast al-Hižr 15:18 ja suurast al-Džinn 72:8-9

⁸ Sahih al-Bukhari 7/657

⁹ Sahih Muslim 4/6757

¹⁰ Sahih Muslim 4/5540

¹¹ Ahmed, autentne hadith, kasutatud kirjandus: "The World of Jinn and Devils", Dr. Umar Sulaiman al-Ashgar; "The World of Jinn" - Invitation to Islam, Issue 4, January 1998

vaid sekundite jooksul, on see mustkunstnikele vastupandamatuks abiliseks. Mustkunstnike abistamiseks küsivad džinnid tihtipeale vastutasuks nende hinged. Mustkunstnikud müüvad oma hinged džinnidele ja Iblisele ning võtavad nad Allahi asemel oma isandateks. Saatan on rahul, sest ta on suutnud neid panna ebajumalat kummardama. Vaadates tänapäevalgi näiteks juudist kuulsat mustkunstniku David Copperfieldi "vägitegusid", siis ilmselgelt töötab see mees džinnidega.

Islam õpetab meile, et mustkunstniku pea peaks maha raiuma, kuna pea omanik on seotud džinnidega ja tulemuseks on ebajumalakummardamise levik.¹² Arvate, et see oleks kuri tegu? Mitte mingil juhul. Kui mustkunstnikud oleksid tõesti nii vägevad, kui nad meile demonstreerivad, eks nad lihtsalt paneks oma pea siis tagasi ...

Kui rääkida nägemustest, siis need on džinnide ühed suurimad tembud. "Jeesus Kristuse" ja "Neitsi Maarja" teesklemine, on sajandite vältel olnud nende lemmikuid. Nad on isegi suutelised rääkima "nende" häälel. Ja kahjuks näeme tohutul hulgal "usklikke", kes, tundmata tõelisi kehastajaid, on need isikud endale ebajumalaks võtnud.

Kellegi surnud vanemate ja pereliikmete nägemused on samuti lemmikkehastuste hulgas. Džinnid oskavad kergusega võtta nende inimeste kuju ja omakseid tõepäraselt veenda. Loomulikult ei piirdu nad ainult nende nimetatutega. Nende käsutuses on ka oujia lauad ja seansid, mida kasutatakse "surnute" kutsumiseks. Need on džinnid, kes hakkavad suhtlema "X" nime all, ja ajavad "surnute" kutsujatele kärbseid pahe, et nood inimesed hakkaksid uskuma, et nad tegelikkuses räägivadki surnud "X vaimuga".

P.S: Džinnid, kellest oli siin juttu, on kuradid (mitte-moslemid džinnid). Moslemitest džinnid ei võta osa ennustajate abistamisest, deemonlikest nägemustest ja muust taolisest.

¹² At-Tirmidhi, autentne hadith

Kasutatud kirjandus: "The World of Jinn and Devils", Dr. Umar Sulaiman al-Ashgar; "The World of Jinn" - Invitation to Islam, Issue 4, January 1998

MEENUUTUSEKS NAISTELE

Koostanud: Amina

KULMUKARVADE EEMALDAMINE

Üks naine tuli Abdullah ibn Masudi (raa) juurde ja lausus: "Sa oled öelnud, et Allah on neednud naisi, kes kitkuvad ja kujundavad oma kulme ning tätoveerivad oma kehasid. Ma olen lugenud läbi kogu Koraani ega ole leidnud sealt, mida sa ütlesid."

"Kui sa oleksid Koraani lugenud, oleksid sa seda seal kindlasti märganud. Kas oled lugenud seda värssi:

"Ja midaiganes Sõnumitooja (salla Allahu alaihi wa sallam) teile annab, võtke see vastu ja midaiganes ta teile keelab, hoiduge sellest."?" (59:7)

Naine vastas: "Jah, olen."

Seepeale ta (raa) vastas: "Ma olen kuulnud Prohvet Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) ütlemas, et Allah on neednud naisi, kes kitkuvad ja kujundavad oma kulme ning end tätoveerivad." [Bukhari & Muslim]

Sheikh Saaleh Fawzan Al-Fawzan on selgitanud:

Mosleminaisele on keelatud oma kulmukarvade täielikult või osaliselt eemaldamine. Keelatud on neid raseerida, kitkuda või kasutada karvaeemalduskemikaale. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) on neednud neid, kes kitkuvad oma kulme. Ta needis naist, kes seda iseendale teeb ja naist, kes seda teisele teeb. See on Allahi loomingu muutmine, mida Saatan vandus Aadami lapsi tegema. Loeme Koraanist:

"Ma käsin neid ja nõnda nad muudavad Allahi loomingu." (4:119)

Naisele ei ole lubatud samuti oma mehele kuuletuda, kui ta too käsib oma naisel kulmukarvu eemaldada, sest see on patt.

Allikas: *Rulings pertaining to Muslim Women*, by Sheikh Saaleh Fawzan Al-Fawzan, lk 24- 25

LÖHNASTATULT AVALIKUS KOHAS

Naine peab vältima enda lõhnastamist avalikus kohas. Paljud Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) hadithid keelavad naisel olla lõhnastatud väljaspool kodu. Abu Musa al-Ash'ari on öelnud: "Prohvet Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) lausus: "Iga naine, kes lõhnastatult tema parfüümi tundvast mehest möödub, on abielurikkuja." (an-Nasa'ee, Abu Dawud jt)

Musa ibn Yassar on öelnud: "Tugevalt lõhnastatud naine möödus Abu Hurairast. Ta küsis naiselt: "Oo Allahi sulanel! Kas sa lähed mošeesse?" "Jah," vastas naine. Ta küsis temalt: "Kas lõhnastasid end selleks puhuks?"

Naine vastas taas jaatavalt. Seepeale ta ütles: "Mine koju ja pese end parfüümist puhtaks. Ma olen kuulnud Allahi Sõnumitoojat lausumas, et Allah ei võta naise palvet vastu kui ta läheb mošeesse lõhnastatult, kuni ta läheb koju ja peseb end parfüümist puhtaks." (al-Baihaqi, köide 3, lk 133)

Kui juba mošeesse on keelatud siseneda lõhnastatult siis pole kahtlustki, et muudesse avalikesse kohtadesse minemisel pole see ammuigi lubatud: patt on siis veelgi suurem.

Al-Haitami tõendas:

Naine sooritab tõsise patu, kui ta on avalikus kohas meigitud ja lõhnastatud. Seda isegi juhul kui tema abikaasa talle seda lubab. (Az-Zawajir, köide 2, lk. 37)

Allikas: *The Manual of Woman's Issues, Commendation by Sh. Salih Aal Ash-Shaikh, compiled by Mahmoud R. Murad, lk. 47-49.*

Moslemipäevikud

VÄLJASKÄIMISEST

Olen nüüd pea kuu aega pesitsenud taas Egiptuses. Puhkus Eestis on hea, aga kodus olla on parem. Paraku olen hetkel tööotsaga Sharmis ja jään siia pikemaks. Kui Sharm vanasti oli tore koht, siis praeguseks on ta nii muutunud, et oota juba pikisilmi, millal meie hooaeg lõppeb.

Kannan rätikut. Kõndides ringi vanal turul kui eeskujulik moslemitüdruk, on kohalikud jälle pöördes. Ja millegi pärast hakatakse kõnelema kohe vene keeles. Why so? see on see asi, mis siin Sharmis juurde tuli ja kui ausalt, siis ei soovi kusagile välja minnagi.

Kes oskaks vastata, või tahaks lihtsalt teie mõtteid kuulata: õhtul väljas käimine. Mida oleks vallalisele moslemi tüdrukule teha õhtul väljas?

Minu mõte on siiski see, et pärast 9t õhtul pole ühelegi neiule väljas olemine kohane. Isegi kui meie oleme harjunud kohvitama jne, aga minu arvamuse muutis Sheikh El Azhar, dr. Mohammed. Kui ütlesin talle, et käin vahetevahel õhtul väljas, ja seda vaid selle pärast, et istun ühes kohvikus netis, kuna netiühendust mul ei ole, siis tema aga oli suht kuri selle peale ja ütles, et korralik moslemi naine (olgu ta abielus, või mitte), väljas hilja ei käi.

Razzia

<http://eestimuslima.blogspot.com/>

ROOSA PEARÄTT

Olen juba ammu mõelnud, et kus siis on meie moslemid oma pearättidega. Linnapildis polnud veel ühtegi kunagi märganud. Ilmselt on tegu ka sellega, et ega ma väga möödujaid ei vaata. Aga täna, olin just Viru Keskusest väljumis ja nägin: imeilus roosa pearätiga moslem. Ta oli võrratult kaunis. Ma lihtsalt vaatasin teda. Ta mõjus kuidagi nagu ingel lendleks vastu.) No tegelt oli ta eskalaatori peal ka aga ausalt, see et ma teda nägin nii kauni ja kuidagi puhtana, pani mind ennast meeletut piinlikust tundma, et pole siiani pearätti kandma hakanud.:(Aga peagi hakkab. Nelja

päeva pärast on minu ees lai valik pearätte ja siis saan hakata oma lubadust täitma.

Igatahes tahtsin jagada teiega seda vaatepilti. Ma küll ei ole suurem asi väljenduja, kuid kui see sama moslem, peaks end ära tundma, siis ma vabandan oma ebaviisaka vahtimise pärast. Selles ei olnud mitte midagi halba, lihtsalt suur soov juurde tulla ja rääkima hakata.:(

Igatahes, väga julgustav ja armas oli teda näha.

Moslem

<http://mina-ja-islam.blogspot.com/>

KUIDAS MA AVASTASIN ENDA JAOKS ISLAMI?

Ma olen sündinud Eestis, täpsemalt Rapla maakonnas. Müles kasvasin peres, mis ei olnud eriti religioosne. Kui ma olin 11 hakkasin käima pühapäevakoolis ja õppima Piiblit. Kuna olin sel ajal suhteliselt noor, oli see minu jaoks pigem nagu hobi, kuigi olen uskunud Jumalasse juba ajast, mil olin pisike ja otsisin alati lohutust ja lähendust oma muredele Jumalalt.

Pärast keskkooli kolisin Tallinnasse ja läksin tööle. Elu ei olnud alati lihtne ja enamuse üksikemasid tunneb seda eluviisi tõttu Eestis. Ma olin oma elus segaduses, ei teadnud, kuhu suunda vaadata, kuhu minna, mida uskuda, keda uskuda. Vahel raskutes pöördusin siiski Jumala poole, sest olin väiksenä harjunud seda tegema ja teadsin, et kuskil on Keegi, kes kuulab ja aitab. Palusin Jumalalt näidata mulle õiget teed, õiget paika siin maailmas.

Tutvudes Eestis oma praeguse abikaasaga, olin šokeeritud kuuldes, et ta on moslem. Olin kuulnud moslemitest palju halba ja kuuldes, et ta on moslem tahtsin lõpetada tutvuse, aga ma ei teinud seda siiski. Tundes teda rohkem, sain aru, et ta on oma mõtteviisilt teistsugune, positiivsem ja tervema mõtlemisega. Hakkasin huvi tundma moslemite ja islami usu vastu. Võtsin raamatuid nii raamatukogust, kui ka otsisin igasugu materjali islami usu kohta internetist. Kui hakkasin lugema ja kuulates inimesi, kes on astunud islamisse, olin nii liigutatud ja oli selline tuttav ja hea tunne südames. Mida rohkem õppisin seda ilusam tundus islami usk. Vahel lasin ennast eksitada moslemitest, kes ei ole nii korralikud islami järgijad ja nad võivad sulle maalida paheliku pildi islamist. On paratamatu, et maailmas on ka halbu moslemeid, aga mistsin, et islam ise on ilus ja üks ilusamaid asju mida siin maailmas olen avastanud. Ma tundsin, et tahan olla moslem, aga oli hirm kõikide muutuste ees, mis sellega kaasnevad (oma juuste katmine, 5 korda päevas palvetamine, paastukuu, islam eluviisina, jne).

Minu ja moslemist mehe suhe oli arenenud armastuseni ja soovini koos ühist elu alustada, kuid me mõlemad teadsime, et sellest ei tule midagi, kuna mina ei olnud sellel hetkel avanud oma südant islamile, mul ei olnud julgust. Ja ma ka teadsin, et mul tuleb loobuda sellest mehest, sest ma ei tahtnud, et ta minu pärast pattu teeb (islam on patt elada koos kellegiga ilma abieluta); elu oleks väga keeruline, kuna mõtlemine on erinev.

Oli ramadaan. Moslemist mees läks oma kodumaale, oma vanemate juurde. Ta saatis mulle sõnumeid, et ta palvetab minu eest, et Jumal näitaks mulle õiget teed, et ma avaksin oma südame islamile. Ma tundsin, kuidas minus hakkasid tekkima muudatused, ma ei olnud õnnelik, ma tundisin, et tahan elus midagi muud, tahan uskuda millegisse, tahan pakkuda oma lapsele õigeid asju, et ta ei peaks kasvama üles segaduses oma indetiteedi kohta. Ma palusin, Jumalat, et kui islam on tõesti õige usk, näitaks Ta mulle teed sinna. Ma palusin Jumalat pisarad silmis, kogu oma südamest.

Ma tundsin, end moslemina, ma tundsin et ei kuulu enam sinna, kus olen. Ma lõpetasin alkoholi joomise, sealihä söömise. Minu elu väärtushinnangud olid muutunud, ma tahtsin olla lähedal Jumalale. Ma läksin poodi ja ostsin oma esimese pearatiku (hijabi). Ma õppisin palvetama, lugesin läbi Koraani ja mõistsin üha enam, et islam on minu jaoks ainuõige usk. Islam on täiuslik, sest Jumal on saatnud selle meile, kahju on aga sellest, et paljud seda ei taipa; ei taha õppida lähemalt, mis on islam.

Nüüdseks olen moslem olnud pool aastat, olen abielus suurepärase moslemist mehega, minu tütar käib Koraanikoolis, mina õpin kodus iga päev midagi uut islami kohta. Ma olen tänulik, et Allah näitas mulle õiget teed. Ma olen õnnelik, et olen moslemist naine, ma kannan oma rätti (hijabi) uhkusega.

Ma tahan muuta inimeste arvamust islami usust ja näidata neile tõelist islamit, mis on nii täiuslik, mis kaitseb naist, kaitseb last ja muudab maailma paremaks kohaks. In sha Allah, Allah avab veel paljude inimeste südamed nii täiusliku islami juurde.

Sarah lirimaalt

<http://www.islam.pri.ee/kogemused/isiklik5txt.php>

BAHRAIN

pärlid, palmid ja moslemid

Tõlkinud ja koostanud: Amina Bahrainist

*Al-salaamu alaykum wa rahmat-Allaahi wa barakaatuh!
Tervitusi jälle siit pärlite ja palmide maalt - Bahraini Kuningriigist.
Selles kuukirjas tahaksin rääkida Al Fatehi Islamikeskusest.*

Ahmed Al Fatehi Islamikeskus - paikneb Juffairi linnaosas, Manamas. Kogu keskus koosneb Suurest Mošeesst, Korraani õpetamise Ametist koos õpperuumidega ja Islami Raamatukogust.

Al Fateh Mošee ehitamise tööd alustati 1984. aastal ja see avati 1988. aastal Bahraini Emiiri Sheikh Issa bin Salman Al-Khalifa poolt.

Mošee hõlmab 6500 m² suuruse pindala ja see mahutab 7000 palvetajat üheaegselt mošeesse palvetama.

Mošee koosneb kolmest osast - suur ruum, kuhu mahub palvetama üheaegselt 5000 inimest; siseõu, mida kasutatakse reedeti jumua palve ajal ja ka eidi jumalapälviluse ajal, kuna inimesi on siis eriti palju. Sinna mahub 1500 inimest. Lisaks on üks väiksem eraldiolev palveruum, kuhu mahub umbes 500 inimest.

Eidi pühade ajal on isegi sellest 7000 kohast vähe, sest rahvast voolab ja voolab kokku igalt poolt ja paljud, kes hiljem tulevad, palvetavad mošee ümber.

Mošee ehitamisel kasutatud materjalid on toodud maailma erinevatest paikadest.

Itaaliast toodud marmoriga on kaetud põrand ja osaliselt

ka mošee seinad. Mošee kuppel on tehtud kiudklaasist Bahrainis ja selles on 12 värvilise klaasiga kaetud akent, mis on tehtud Iraanis. Kuppel on 40-meetri kõrgusel põrandapinnast ja selle diameeter on 25 meetrit.

Uksed on tehtud tiik-puust, mis on toodud Indiast ja nende kõrgus on 6-7 meetrit.

Laes keskel olev kroonlühter on tehtud Austrias ja seda ümbritsevad hulgalised käsitsipuhutud kuppel-lambid, mis on tehtud Prantsusmaal.

Põrandavaip on tehtud Šotimaal.

Mošee seintel, vaibal, ustel ja akendel on samasugused geomeetrilised kujundid ja sümbolid.

Selline kunst ei ole osa islami usust, vaid pigem see on väljendusviis. Kui neid sümboleid ja kujundeid vaadata, siis need nagu ei lõppegi, nad jätkuvad ja jätkuvad. See-ga need tähendavad jätkuvust, pidevust ehk siin tähendatakse Jumala lõpmatut jõudu

Siseõu on tehtud vana traditsiooni kohaselt, et saada valgust ja õhku.

KUST AGA ON AL FATEH MOŠEE OMA NIME SAANUD?

Ahmed bin Muhammad bin Khalifa, kes on paremini tuntud Sheikh Al-Fateh nime all (Võitmatu), sündis Kuveidis 18 saj. esimesel poolel ja ta suri umbes 1795 aastal. Tema vanaisa, Khalifa, on Al-Khalifa dünastia, Bahraini valitseja pere rajaja. Sheikh Ahmed oli esimene Al-Khalifa valitseja Bahrainis ja ta on 8-ndat põlve isapoolne esivanem praegusele kuningale Tema Kõrgus Kuningas Hamad'ile.

Sheikh Ahmed kolis koos oma isa, Mohammad bin Khalifa'ga Kuveidist Qatari, kus nad 1762. aastal asutasid Zubara, millest arenes suurim kultuuri- ja kaubanduskeskus Pärsia lahe kaldal. Kui Mohammed bin Khalifa umbes 1775. aastal suri, jätkas tema tööd edukalt tema poeg

Khalif (Ahmed Al Fatehi vend) ja sellel ajastul Zubara laienes ja õitses. Kui Sheikh Khalifa oli eemal Zubarast oma palverännakul Mekasse, tuli Nasr bin Madhkur - kes oli Iraani valitseja dünastiast ja oli määratud Bahraini valitsejaks - ning piiras Zubara 1782. aastal ümber. Kuid talle osutati tugevat vastupanu ja ta aeti Zubara elanike poolt Ahmed Al-Fateh juhtimise all minema.

1793. aastal suri Sheikh Khalifa Mekas ja tema vend Sheikh Ahmed jätkas edukalt alustatud ja vallutas 1793. aastal Bahraini. Tema järglased valitsevad Bahraini siiani. 10 sajandit varem oli Bahrain vastu võtnud islamiusu. Koos Ahmed Al-Fatehi võitudega algas uus dünaamiline ajastu nendel igivanadel saartel.

Need kaks suurt sündmust saidki alguseks hiigelsuure Islamikeskuse rajamiseks, mis kannab selle suure maineka tegelase nime.

Mošee on üks tähtsamaid vaatamisväärsuseid Bahrainis, sest siin antakse turistidele kohalike väljaõppinud giidide abil võimalus tutvuda mošee ja islamiusuga.

Pärsia lahe riikides on see ainulaadseim koht islamiga tutvumiseks ning turiste käib väga palju.

Olen siin Eidi pühade ajal vabatahtlikuna abistanud turiste vastuvõtmisel. „Lahtiste uste päevad“ on siin Eidi teisel ja kolmandal päeval. Näiteks septembrikuus kahel Eidi päeval külastas mošeed kokku 3000 inimest.

Siia tulevad kohalikud välismaalased, kes on siin tööl või tulnud muudel põhjustel. Siia tuleb ka palju turiste ja eriti suurel hulgal kruisilaevadega Saksamaalt, Hispaaniast, Itaaliast, Prantsusmaalt, Ameerika Ühendriikidest jne.

Väga paljud, kes on külastanud mošeed ja saanud giidi poolt õiget informatsiooni islami kohta, on öelnud, et tänu sellele uuele informatsioonile, mida nad on saanud mošees, on neil hoopis teine ja palju parem ettekujutus islamist.

Kõik külastajad peavad rangelt kinni pidama riietuse-tiketist. Mošees on oma abaja nurk, kust külastajale jagatakse abajad ja peakatted. Ka meestele on oma riietusruum, kust nad saavad valge pika kaftaani, juhaks kui nad lühikesi pükse kannavad. Loomulikult jäetakse ka jalanõud hoiuruumidesse.

rohkem informeerida, oleme välja mõelnud sellise viisi, et igale külastajale jagatakse välja paberitükk, millel on 3 küsimust islami kohta.

Eidi Lahtiste Uste päevade puhul on mošee siseõue üles pandud mitmesugused nurgad, nagu Koraaninurk, kalligraafianurk, Koraani resitseerimise nurk, arabia keele nurk, Koraani imede nurk, Meka nurk, Zam-Zami vee nurk, idamaise kohvi ja tee nurk, maiustuste nurk, henna nurk, kust saab imeilusad henna kaunistused kätele jm. Igas nurgas on selle jaoks vajalikud teadjad inimesed, kes jagavad informatsiooni ja vastavad küsimustele. Et külalistele asja huvitavamaks teha ja samas neid

Küsimustele vastuste saamiseks peavad nad tutvuma nende nõ. nurkadega, kust need vastused leida võib. Auhinnaks saab iga õigesti vastanud külastaja kingituse, nagu kruus Al-Fateh mošee pildiga jmt. See on olnud eriti õnnestunud idee ja külastajad on lahkunud hea meele, kingituse ja ka uute teadmistega.

Loodan, et kunagi avaneb ka teil, head õed ja vennad, võimalus selle imelise mošee tutvumiseks.

Allikas: Al-Fateh mošee
veebilehekülj: www.alfateh.gov.bh

MINU ELUST BAHRAINIS

Igas kuukirjas tahaksin jagada ka teiega killukese seda, mida olen siin näinud, õppinud. Võib-olla see kõik on juba paljudele teada, aga ehk see teave on ka midagi uut mõnedele.

Elu siin on olnud väga aktiivne - minust on saanud täisväärtuslik õpilane. Käin araabia keele kursustel, õpin Koraani resitatsiooni, Koraani arusaamist, osalen Tajweedi koolitusel jne. jne.

Osalen ka Dawah koolitusel, kus õpetajaks on Dr. Abdullah Hakim Quick - suur mees suurte teadmistega. Ta on siin ja mujalgi maailmas väga tuntud õpetlane. Tema loenguid võib kuulata ja vaadata Huda TV kaudu.

Huda TV lehekülj on: <http://www.huda.tv/pages/video-clips.html>

Lisaks on Youtube-s palju tema loenguid. Vaadake ja tutvuge palun - <http://www.youtube.com/watch?v=g8iMe0s-kW8>

Annan ka siin tema kodulehekülje: <http://www.hakimquick.com/>

Mõne sõna tahaksin seekord ka rääkida sunna palvetest **SALATUL MUSAFIR**.

Peale kohustuslike palvete on olemas ka 12 rakat sunna palveid, mis jagunevad järgmiselt:

2 rakat enne fažri palvet
4 rakat enne dohri palvet
2 rakat peale dohri palvet
2 rakat peale maghribi palvet
2 rakat peale iša palvet

LISAKS:

4 rakatit enne asri palvet
4 rakatit enne iša palvet
ja LISAKS on veel WUDU-palve.

Wudu-palve koosneb 2 rakatist ja see on täielikult pühendatud WUDU-le.

Selle kohta on kuulus hadith, kus Profet Muhammed (saws) küsib Bilal'ilt, et milliste tegude eest ootab ta suuremat tasu, sest Mi'raži ööl kuulis tema (saws) Bilal'i samme enda ees. Bilal vastas, et mille eest ta ootab suurimat tasu Allahilt on see, et alati kas öösel või päeval, kui ta teeb WUDU, ta palvetab niipalju kui ta saab.

Mas' salaama,
Amina

MINU MAROKO

ehk maailma teistpidi vaatamise õpik.

Autor: Kätlin Hommik-Mrabte

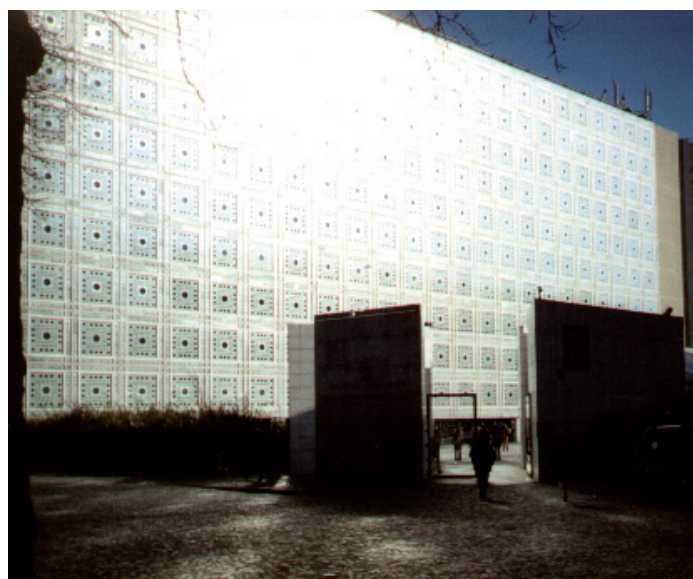
2. PEATÜKK

KUIDAS MINUST SAI ARAABIA FILOLOOG EHK MINU PARIIS

Nii raske on Eestis islami kohta mingitki adekvaatset infot saada. Isegi Tartu Ülikooli raamatukogus oli 2001. aastal vaid paar sellealast raamatut, ja needki olid kahjuks pigem juturaamatud kui teaduslikud teosed. Pea kõik minu otsingud käisid neti vahendusel.

Kui olin uurinud ja omavahel võrrelnud mitmeid Koraani tähenduse tõlkeid, sai mulle selgeks, et tõlgete varal ei jõua ma kuigi sügavale. Aga mina olen juba kord sedasorti inimene, kes armastab sügavuti uurida, midagi kõrvale jätmata. Hakkasin otsima võimalust, kuidas araabia keelt selgeks saada, et oleksin suuteline Koraani ning muid islami raudvarasse kuuluvaid teoseid originaalis lugema.

Eestis on selline ettevõtmine muidugi pea võimatu, seetõttu olin vaimustuses, kui minu kursusekaaslane ja parim sõbranna Merit ütles, et tahab minna tagasi Pariisi sotsioloogiaõpinguid jätkama. Aasta varem olime juba kaks semestrit Pariisis õppinud, sedapuhku küll keeltekoolis, et oma Eesti ülikooliõpingutega paremini hakkama saada. Uurisime, puurisime, sooritasime keeletasemeeksami, saatsime paberid, ja sisse me mõlemad saimegi – mina

Sorbonne 4 araabia filoloogiasse ja tema Sorbonne 6 sotsioloogiasse.

Pariis oli vahva! Mitte sellepärast, et tegemist oleks kõige romantilisema, ilusama, moekama jne linnaga. Sugugi mitte – kui veeta seal rohkem kui paar nädalat, siis silmad avanevad ja mõistad, et tegemist on vaid räpase saasta-

tud métro-boulot-dodo¹ linnaga, kus stress niimoodi üle pea kasvab, et sa kedagi enam enda kõrval ei märka ja miljonitest kaaslinlastest hoolimata end täiesti üksi võid tunda. Ent nende aastate jooksul, mis ma seal veetsin, arenesin hingeliselt ja vaimselt lausa valguskiirusel.

Olgu Pariisiga muidu kuidas on (ei taha enamiku kaasmaalaste klišeevaimustust päris ära rikkuda), üks ütlemata oluline positiivne omadus on tal ikka – kõik, mida vajad, on käe-jala juures. Kui Pariisis miskit ei ole, ei ole seda suure tõenäosusega ka kusagil mujal maailmas ... nojah, kui nüüd muidugi välja arvata kohukesed ja päris must leib, mitte see pain noir finlandais², mis isegi meie sepiku mõõtu välja ei anna.

Minu jaoks oli aga kõige olulisem see, et sain oma teadmistejanu nii mitmekülgsest kustutada, et võisin igal õhtul end voodis kerra tõmmata ja lausa kamina ees peesitava ja end hapukoort täis pugunud kassi moodi suurest mõnust nurru lüüa – kõik minu elus oli äärmiselt hariv ja just selle kandi pealt, mida mul vaja oli.

Esmaspäevast reedeni käisin hommikuti ülikoolis loengutel, kus alguses vaid suu ammuli suures vaimustuses istuda suutsin. Õhtupoolikutel hoidsin aga elatise teenimiseks üht väikest poissi. Laupäeviti ja pühapäeviti kuulasin Pariisi peamošees islamiloenguid ning sain sealt peale tugeva religioosse pagasi veel ka palju uusi sõpru. Sain muuseas ka teada, et täiesti juhuslikult on Sorbonne 4 Prantsusmaa parim araabia filoloogiat õpetav asutus, mille õppejõud käivad vahetuse korras isegi araabia-maades loenguid andmas. Prantsusmaa omakorda aga on oma koloniaalajaloo tõttu Suurbritannia kõrval parim araabia keele õppimise koht Euroopas. Mida selle peale enam öelda? Lollidel ju ikka veab! Mina olen vist päris arulage.

Teadagi on Prantsusmaa äärmiselt ilmalik riik või vähemalt üritab seda olla. See tähendab praktikas seda, et näiteks korratakse ülikoolis enne igat eksamit, et analüüsidest või esseedes ei tohi kunagi tuua paralleele endaga, vastasel juhul võib tudeng reeta oma religioosse kuuluvuse, mis ei oleks paslik. Raske on kirjutada arutlevat esseed islamoloogias, kui ei tohi välja paista isegi see, kas olen millegi poolt või vastu.

Samas aga võtavad kõik hindu, juudi, moslemi, sikhi jt lapsed riiklikes koolides osa jõulupidustustest, sest see käib programmi juurde. Mõni aasta tagasi kehtima hakanud seaduse alusel rästi, risti, kippah't, turbanit ega ühtki muud religioosset kuuluvust reetvat eset riiklikus koolis kanda ei või (nagu nimed Abraham, Muhammed, Ram, Marie jne juba piisavalt ei reedaks), aga jõulupidustustest osa võtta tuleb.

Muide, religioossete sümbolite kandmise keeld käib ka vanemate kohta, kes lastele kooli järele lähevad. Mina isiklikult ei mõista, miks peavad täiskasvanud täisväärtuslikud kodanikud oma ristid, rätid, kipad jne ära võtma, enne kui kooli sisenevad. Võin vaid Jumalat tänada, et räti ehk hidžabi kandmine ei olnud ülikoolis keelatud, kui mina seal käisin.

Kahjuks prantslased ise ei märkagi, et nende revolutsiooniaegne riigiasutuste seintele maalitud loosung „Liberté, égalité, fraternité!“³ juba ammu enam paika ei pea ning vägagi kummastav tundub, kui oma religioosset kuuluvust näidata ei või, samas kui musti töid teevad ainult

1 pr k – metoo-töö-magamine

2 pr k – must Soome leib

3 pr k – „Vabadus, võrdsus, vendlus!“

Pildil Eiffeli torn Pariisis

mustanahalised, araablased ja poolakad ning üldiseks Prantsuse kesk- ja kõrgklassi mentaliteediks on: „Ma ei ole üldse rassist, mul oli isegi kunagi mustanahaline koristaja ja portugallannast lapsehoidja!“

Ei saa kuidagi ka mainimata jätta, kui hea meel mul on, et tänu islamile oma idaeurooplanna sildist lahti sain, sest uskuge või mitte, aga ka meie oleme Prantsuse ühiskonnas ilusasti ära klassifitseeritud ja me ei kuulu mitte kusa-gile kõrgemasse kasti.

Mõni aasta varem, kui esmaskordselt Pariisi keeltekooli läksin, jäi mulle täiesti arusaamatuks, miks korraga igast kandist nii palju tähelepanu tuleb. Sain nii palju telefoninumbreid, et huumorihetkel otsustasin need kokku koguda ja nendest oma toas porte teha. Alguses võib selline tähelepanulaviin huvitav ja meelitavgi tunduda, kuna Eestis me sellega harjunud ei ole, kuid pikapeale avanevad ka kõige blondima blondiini sinisilmad ja saab selgeks, miks mõni mees tänavanurgal sind kõnetab ning tunnihinda küsib või miks sõbrannadega väljas istudes noormehed ei päri, mis marki jooki neiud eelistavad, vaid otse vodkat toovad – meie oleme idaeurooplannad, seega sündinud litsid ja alkohoolikud. Küll veidi kõrgema

klassi litsid kui ukrainlannad või venelannad, kuid ühel või teisel moel ostetavad naised siiski.

Ise arvame, et meie, eestlased, oleme maailmas tuntud kui mürakad heledapealised vaikivad tööürajad. Midagi negatiivset ka? Nojah, võib-olla oleme naabrile liiga kadedad, aga see on ka kõik. Peeglike-peeglike, oh õudust, mis sealt tegelikult teiste meelest vastu vaatab: litsid ja alkohoolikud, viin emapiima asendajaks! Sellise tõdemuseni jõudes tahaks valjusti kisendama pista ja kõikide rahvuste kohta käivad arvamused kahtluse alla seada.

Mõistsin juba enne seda, kui minust moslem sai, kui oluline on ühele naisterahvale enda respektseerimine ning oma keha kinni katmine, kuna mehed ei vaata mitte ohkui-ilus-tüdruk-võtaks-naiseks pilguga, vaid palju lihtsamate ambitsioonidega. Ja kes meist tahaks olla lihtsalt lihatükk, ajudeta chick? Mina küll mitte, aitäh!

Kandsin suhteliselt katvaid rõivaid juba enne end ametlikult moslemiks tunnistamast, kuid islamirätti ei kandnud ma alguses mitte. Esiteks sellepärast, et mul oli liiga palju tegu muude küsimuste üle arutlemisega; teiseks, kuna ma lihtsalt ei tulnud Tartus selle peale ja kolmandaks, kuna ma põhimõtteliselt ei tee usus midagi enne, kui olen jõudnud veendumusele, et see on tõesti seaduses kirjas ja mitte kohaliku rahva traditsioon või hilisem leiutus. Ma ei ole araablane, olen moslem, seega araablase kodukombeid ei pea ma usu pähe omistama.

Hidžabi hakkasin kandma paar kuud peale Sorbonne'i astumist, kui olin seda teemat enda jaoks piisavalt tudeerinud ning tõdemuseni jõudnud, et see tõesti käib islami seaduste juurde. Vahe eelneva ja järgneva vahel oli tohtu: hullud meesterahvad jätsid mind tänaval rahule, nüüdsest „pidin leppima“ vaid üksikute moslemimeestega, kes soovisid minuga vahel kõnelusse astuda, et küsida, kas olen abielus. Igasugused hullud ettepanekud ja pealesunnitud telefoninumbrid olid aga ajalugu.

Seoses hidžabi kandmisega meenub nii mõnigi lõbus lugu. Kõigepealt valmistas mulle nalja see, kuidas keskealised prantslannad mind aeg-ajalt tänaval kõnetasid ja väga murelikult küsisid: „Kallis laps, kas mees sunnib teid selleks? Meil on Prantsusmaal selle jaoks assotsiatsioonid, kuhu pöörduda, inimesed, kes saavad teid aidata!“ „Sunnib mind milleks, proua?“ „No rätti kandma.“ „Ei, ma ei ole abielus.“ „Kihlatud?“ „Ei, ma ei ole kihlatud.“ „No isa siis... kuigi te ei paista araablanna moodi ... olete ehk türk-lanna?“ „Ei, minu isa ei ole moslem.“ „Aga vend?“ „Ei ole vendki moslem.“ „AGA MIKS SIIS OMETI?“

Väga raske on sellistele ülimuretsevatele prouadele selgitada, et kannan rätti omast vabast tahtest ja veendumuses, et see tõesti säilitab minu väärikust, eriti Prantsuse hullude temperamentsete meeste hulgas ringi liikudes. Enamik naistest ei tule selle pealegi, kui rahuliku südamega ma võin omaette naeratada, samal ajal kui nemad oma „halbade juuste päeva“ üle kurdavad – minu juuksed mulle piinlikust ei valmista, olgu siis värv välja kasvanud, soeng magamisest sassi läinud või pea lihtsalt veidi rasvane. Olen taas kord vabam kui enamik lääne ühiskonna naise, kelle väljanägemine neile vahel rohkem peavalu valmistab kui muu eluolu.

Ma ei tunne isiklikult ühtki moslemit, keda mees, kihlatu, isa või vend rätti kandma sunniks. Pigem on olukord vastupidine – tahaks kanda, aga ühiskonna või perekonna põlastava või lausa keelava suhtumise tõttu ei ole see võimalik. Kui palju olen ma näinud neid araablannadest moslemeid, kes, juuksed tuules lehvimas, mošee ukseni

tipivad ning rätti alles enne sisenemist pähe sätivad. On neid, kelle vanemad ei luba, kuna kardavad lapsele rasket elu, on neid, kellel on töö rätti kandmine keelatud, on ka neid, kes lihtsalt ei taha, kuid rohkem ikka neid, kes keelu üle kurdavad.

Üks ülinaljakas rättilugu on seotud perega, kus kolm aastat õpingute ajal last hoidsin. Ka mu töö tuli mu hingelise kasvamisele vaid kasuks, nagu ka loengud ülikoolis või mošees, kuna pere, kus töötasin, osutus vägagi eriliseks. Nimelt oli pereema Prantsusmaa üks kuulsamaid näitlejannasid, sündinud katoliiklane, kuid praktikas usu- lise külje pealt leigevõitu. Pereisa oli lapsena perega Tuneesiast Prantsusmaale kolinud juut. Ta oli varem abielus olnud, naisest palju vanem ning tal oli 21-aastane poeg Adam ja 18-aastane tütar Jennifer. Selle väiksema peretuumiku ümber tiirles pidevalt suurem perekond, nii ema kui isa poolt, kusjuures kumbki pool teist südamest vihkas.

Sai nendega alles nalja! Millised intriigid, ja kuidas kõik pereema rahasid omatahtsi jaotasid! Minul kui neutraalsel pealtvaatajal olid ülimalt põnevad ajad. Vähem põnevaks osutus asi muidugi siis, kui mindki sellele väiksele näitelavale tiriti, kuid õnneks seda eriti tihti ei juhtunud.

Üks minu suurimaid etteasteid toimus siis, kui pereisa mind ühel õhtupoolikul enda juurde elutuppa kutsus. Tööl ta ei käinud, kuna ütles, et naise töö on väga pingeline ja seega peab ta talle igati abiks ja toeks olema, vahetades oma arstiameti (mis muidugi kaugelki nii palju sisse ei toonud kui rikka näitlejanna abikaasa amet) produtsendiameti vastu. Sain minagi teada, mida produtsenditöö endast õieti kujutab: produtsent on see, kes päevad läbi kodus lebotab, mõnikord oma abikaasaga koos võtetel käib, lehvitab, noorte näitelejannadega „asjakohast“ juttu ajab ja naise raha kõikvõimalikesse projektidesse paigutab.

Igatahes armastas see produtsent õhtupoolikutel elutoa diivanil pikutada, midagi näkitseda ja telekat vaadata. Sellesama diivani kõrval olevasse tugitooli mul istuda palutigi. „Cateline⁴, sa oled meie juures olnud juba pea aasta, kas pole nii?“ „Jah, ligi üheksa kuud.“ „Usun, et tunned end siin küllaltki koduselt, kas pole nii?“ „Jah, seda küll.“ „Ja usaldad meid?“ „Jah, usun küll.“ „Räägi siis mulle, mis sind vaevab? On sul mõni kompleks? Oled ometi täiesti normaalne noor ilus naine!“ „Kuidas, palun? Mis kompleks?“ „No vaata, oled siin olnud juba pea aasta, aga mul ei ole õrna aimugi, mis masti taguots sul on. Sul peab olema oma kehaga seoses päris kõvad kompleksid, et enast nõnda katad.“ Tähendab, iga naine, kes oma füüsis kõigile ei demonstreeri, vaevleb automaatselt komplekside käes?

Kui selle pere juurde tööle läksin, ma veel rätti ei kandnud. Seega otsustasin, kuigi väga raske südamega, et kuigi ma kannan hidžabi väljas, võtan selle kodus olles peast. Oma katvaid riideid ma aga sellegipoolest liibuva- te vastu ei vahetanud. Sellest siis ka minu „kompleksid“. Selgitasin pereisale viisakalt asjaolusid, samal ajal märga- tes, kuidas ta näost täiesti kaameks tõmbus. „Ja sa oledki moslem? Minu majas? Ja miks sa midagi ei öelnud?“ „Aga te ei küsinud ju minult tööintervjuu käigus, mis usku ma olen.“ „Jumala eest, ka kõige umbusklikum vana juut ei tuleks selle peale, et sinisilmselt Eesti blondiinilt küsida, ega ta juhuslikult moslem ei ole! Me tõesti arvasime, et see sinu rätik, millega tuled ja lähed, et see on ... ma ei

tea ... vene õigeusk?" Minul ei olnud selle peale muidugi enam midagi öelda, püüdsin vaid muhelist tagasi hoida. End veidi kogunud, pereisa jätkas: „Nojah, kui sa siiani meile midagi teinud ei ole, ega sa siis ei tee ka ju ... ja pealegi, ise-hakanud moslemid ei olegi miskid õiged moslemid ... ja ega ma islamit kui religiooni vihka, ma lihtsalt ei salli araablasi.“

Õppisin kolme aasta jooksul juutide kohta veel nii mõndagi, mida ma raamatuid uurides selgeks saada ei võinud. Kõigepealt, minu suurim austus nende süsteemile. Kui mõni teine kogukond nii efektiivselt toimida suudaks, oleks pilt maailmast hoopis teine. Juudid hoiavad kokku, hoiavad nii kokku, et on võimelised kasvõi petma, et ainult oma vendi ja õdesid aidata. Nende omakasu hõlmab alati ka kogukonna kasu. Need, kellel on raha ja tööd pakuda, võtavad võimaluse korral tööle vaid juute, soovitavalt omast perekonnast, sest perekond ja selle hoidmine on olulisem kui kõik muu.

Õppisin, et olgugi enamik Euroopa juute oma igapäevaelus samasugused kui riigi päriselanikud, olgugi nad unustanud oma usutalitused ja seadused, täites neid vaid mingil määral suurte pühade ajal, jääb neile igaveseks hinge teadmine, et nad on privileeeritud, valitud rahvas ja seetõttu peavad nad ka kokku hoidma ja üksteist aitama. Seepärast – kui mõnel olulisel kohal juhtub olema juut, saab kogukond sellest kindlasti kasu, kuigi maailm seda ei näe, sest juudid on alati diskreetsus ise. Pereisa õetütar näiteks oli Prantsusmaa riigiaparaadi päris kõrge ametniku erasekretär ja minu kõrvad reetsid mulle nii mõnigi kord kasust, mis sellest perele ja ka laiemalt kogukonnale tuli.

Nagu mainitud sai, ei täida enamik euroopastunud juute oma usutalitusi muidu, kui vaid pühade ajal. Selles ei ole midagi kummalist, sest tegelikult on see vist pea iga religiooni puhul samuti. Toon sellest vallast mõne näite.

Juhtus olema suure püha päev. Pereisa vanem poeg Adam oli koridoris asuva raamaturiigi juures askeldamas, kippah peas ning „Israeli army“ T-särk seljas. „Cate-

line, kas tuleksid korra siia,“ kutsus ta mind. Läksin. „Ole hea, palun pane tuli põlema.“ Jäin talle vist hullu näoga otsa vahtima, kuna lülitit oli temast vaevalt meetri kaugusel, mina aga tulin korteri teisest otsast. Sain andestava naeratuse ja selgituse osaliseks: „Ega sa ei peagi ju seda teadma, aga täna on nii suur püha, et meil, juutidel, on keelatud elektrit kasutada. Aga ma ei leia raamatut, mida otsin. Sina oled moslem, palun vajuta lülitit, ole hea.“ Muidugi olin ma hea ja vajutasin, kuigi selgitus, mis talle endale loogilisena tundus, mulle veel siiani kõvasti nalja teeb, eriti kuna see tuli „juudi“ suust, kes juutide seaduste kohaselt juut ei olegi (sest vaid ta isa oli juut, ema mitte ja juut on vaid see, kelle ema on juut), türklannast tüdruk-sõpra peab, end igal nädalavahetusel hulluks joob ning vähemasti paar korda kuus end nii pilve suitsetab, et isa arstlikku kätt appi vajab.

Samal päeval suutis aga ta isa veelgi suurema hullusega hakkama saada. „Cateline, palun ole hea, tule korra siia.“ Ei tea, mis neil veel pühade puhul varuks on? „Ole hea, võta mu tagataskust rahakott ja too mulle nurgapoest pakk suitsu. Täna on meil, juutidel, nii suur püha, et me ei või raha puutuda.“ Ahah, selge, aga sellest palvest pidin ma siiski viisakalt keelduma – võib-olla juutidel on pühade puhul keelatud elektrilülitit või raha puutuda, aga minul moslemina on jälle keelatud võõraste vanameeste kitsastes tagataskutes sobrada ja suitsu osta.

Et asi oleks võrdne, peaksin jutustama ka mõne naljaka loo moslemite usukommetest mittekinnipidamisest, sest nagu mainisin – Euroopas on tegelikult kõigi religioosete kogukondade suhtumine sarnane. Minule kui raamatu järgi õppinud moslemile, seega kellelegi, kelle jaoks usu-seadused ja kohalikud rahvustradistioonid segunenud ei ole, on äärmiselt naljakas vaadata neid moslemeid, kes end rohkem moslemiks peavad kui ise-hakanuid, sest nad kannavad juhtumisi nime Muhammed, Ali, Fatima või midagi muud sarnast.

Kõigepealt on minu jaoks suureks müsteeriumiks need mehed, kes elavad täielikku religioonivälist elu, kui võib-

Pildil Pariisi mošee sisevaade

olla välja arvata ramadaanipaast, kuid samas ütlevad, et kui nemad kord naise võtavad, siis ainult „sellise kui sina, kes palvetab ja kannab rätikut jne“. Selline suhtumine ajab mul ausalt öeldes lihtsalt südame pahaks. Kord suutis mind täielikult endast välja viia ühe sõbranna tuneeslasest tuttav, kes väga süütult minu käest küsis, kas see võiks tema tütrele kasuks tulla, kui ta tema voodi alla Koraani paneb. Vastasin kibedusega, et võib-olla tuleks ta tütrekesele hoopis rohkem kasuks, kui ta tema prantslannast emaga lõpuks abielluks – vaene naine ootab juba aastaid ettepanekut teadmata, et mees plaanib tulevikus kosida „sellise kui sina, kes palvetab ja kannab rätikut jne.“.

Samas võib Euroopast leida moslemeid, kes küll arvavad, et on vägagi religioossed, kuid tegelikult pärinevad nende teadmised vaid nurgapoe pagarilt. Väga tihti on minu käest kõigepealt küsitud, mis on minu islaminimi, kuigi islami seaduse järgi ei ole ühelgi ise-hakanud moslemil kohustust oma nime vahetada, välja arvatud juhul, kui ta nimi midagi inetut tähendab. Niisiis, mina olen moslem, minu nimi on Kätlin ja seega on Kätlin ka mosleminimi. Sellega aga ei taha väga paljud leppida: „Kuidas nii? Sul ei olegi islaminime? Mis moslem sa siis oled?“ Nagu inimese usku oleks võimalik tema nime järgi mõõta või nagu oleks mõni araabia nimi minu omast parem!

Eriti tegid mulle Pariisis nalja moenukukesed, kes mošeesse palvetama minnes pidid pesuruumis kõigepealt meigi maha kraapima, siis oma lakist kanged juuksed rätiku alla suruma ja pika ürbi selga lükkama – nii kitsaste teksaste, et nendega pea võimatu on istuda, varjamiseks.

Agaga on ka selliseid, kes isegi palveks ümber ei kehastu ja vahel on võimalik naiste palveruumis noorte tütarlaste kummardudes liblikatega stringe näha. Oh häda ja viletsust, see ei aja enam isegi mitte naerma! Samas aga on just need pühapäevamoslemid nood, kes armastavad teistele kõige rohkem loengut pidada selle kohta, mida võib ja mida ei või. Lugusid oleks veel jutustada küllaga, aga pean igaks juhuks piiri ja mainin siinkohal, et see ei käi loomulikult kõigi kohta. Kuid üks erandid kinnita ikka reegleid ja ekstreemsused paeluvad inimesi alati rohkem kui tavarutiin. Siin, muide, peitub ka põhjus, miks meil Euroopas islamimaailma kohta just õudusjutud levivad – intriigid ja probleemid on inimesi alati rohkem huvitanud kui tavaelu ja mis sellest, et mosleminaiste hulgas protsentuaalselt võib-olla sama arv või vähemgi naisi peksa saab kui eestlannade hulgas, ikkagi on tore teiste õnnetust elust kuulda ja mõelda. Kui hea see ikka on, et me ise oleme palju tasakaalukamad, targemad ja tugevamad! Islamimaailma „koledused“ huvitavad eurooplasi just samal põhjusel, mis Mehhiko seebiooperidki – kuidagi on vaja ju ennast parema ja targemana tunda.

Pariis oli nii vahva, et kolm aastat said kiiremini otsa kui silmapilk. Juba teise õppeaasta lõpul leidsin ma Maroko, või õigemini kellegi, kes mind Marokoga sidus. Juhtus see aga päris juhuslikult ja kummalisel viisil.

Katusekorteris, kus me koos minu Tartu Ülikooli prantsuse filoloogia aegse kursuseõe ja sõbranna Meritiga koos elasime, oli meil naabriks üks hull vanamees. Nii me teda kutsusimegi – „hull vanamees“, sest midagi muud me tema kohta öelda ei osanud. Kui tema toa uks lahti oli, haises terve koridor; ta liikus ringi vaid öösiti, justkui tont; ta tegi imelikke hääli, kisas ja tagus vastu meie korteri seinale, nõudes vaikust ka siis, kui me juba ammu magasime. Juhtus nii, et ühel õhtul tahtis Merit minna internetikoh-

Pildil Pariisi mošee peasissekäik

vikusse oma kirju lugema. Kuna ma olin terve päeva kodus istunud, tuln melleldi ta palvele vastu ja läksin kaasa. Pidin ta vaid kohvikuni saatma ja siis tagasi tulema, sest mul endal netti asja ei olnud.

Juhtus aga nii, et samal ajal, kui meie uksest välja astusime, tegi seda ka „hull vanamees“. Kuna ta tuju just kõige parem ei olnud, söimas ta meid veidi. Minul sai aga just sel hetkel karikas täis ja ma ütlesin talle otse välja, mis ma temast arvan. Selle peale saime muidugi hulga ähvardusi, lausa nii, et ma üksi tagasi tulla ei julgenud. Seega ostsingi ka endale paaritunnise netikaardi ja mõtlesin, et üks ma kuidagi ikka aega veedan, kuni Merit omi asju ajab. Otsustasin minna ühele islami jutulehele, kus kunagi käisin küsimusi küsimas ja end täiendamas. Ma polnud aastaid seal käinud.

Sattusin täiesti juhuslikult jutustama ühe noormehega, kes mulle algusest saadik väga sümpatiseeris, eriti just seetõttu, et ta ei küsinud midagi muu enda kohta – rääkisime vaid islamist. Jutuajamine oli nii huvitav, et lubasin mõni teine kord tagasi tulla ja nii saigi meie tutvuse alguse. Üldiselt olen ma netitutvuste vastu, kuid nagu elu näi-

tab, võib vahel meie endiga juhtuda just see, mille vastu oleme.

„Lihaleti“ ajastust oli mul siiski üks kompleks – ma nimelt ei suutnud kannatada, kui keegi mind naiseks palus. Aga miks? Põhjus on väga lihtne: sellest ajast, kui mõistsin, mis põhjusel mehed veidi lahtisemalt riietuvatele naistele tähelepanu pööravad, tekkis mul vastikustunne idee vastu, et peaksin olema kellegagi koos või isegi abielluma sellepärast, et olen blondiin või sinisilmne, või siis ilusa taguotsa või ükskõik millise muu kehaosa pärast. Me kõik jääme vanaks ja vanusega kaob ka meie nooruseilu. Mida ma teen mehega, kes mind ilusate säärite pärast kosib, kui ma ei saa neid niisugustena igavesti säilitada?

Sellepärast olin mitu aastat kategooriliselt keeldunud end sidumast, isegi kui abieluettepanek tuli mošee loengu käigus. Ma mõtlesin alati: „Mida ta minust teab? Ta ei tunnegi mind, näeb vaid mu siniseid silmi!“

See ongi põhjuseks, miks minu netisõbra, marokolase Mustapha ettevaatlik ettepanek mulle palju rõõmu valmistas ja ma selle ka vastu võtsin. Temaga olin ma rääkinud, ilma et ta oleks mind näinud. Ta ei teadnud, et olen blond ja sinisilmne, ta teadis vaid minu põhimõtteid ja elufilosoofiat. See oli mees, kelle kõrval rahulikult vananeda.

Loomulikult vahetasime seejärel ka fotosid – igaks juhuks, sest abielu mehe või naisega, kes kohe üldse füüsiliselt ei meeldi, ei ole ka mingi lahendus. Suhtlesime nii üle aasta, kuni ma ülikooli lõpetasin. Seejärel viis mu tee Kuveiti, kus Mustapha parasjagu töötas.

PÕRGU JA PARADIIS

Autor: Abu Seyfullah

VALE ETTEKUJUTUS

Islam lükkab tagasi kõik ideed selle kohta, et Paradiis võiks kunagi Maal asuda. Mõned teised usud väidavad, et osa maakerast saab olema Paradiis ja teine osa Põrgu. Teadlased on kindlaks teinud, et maakera eksisteerib juba miljardeid aastaid. Nende miljardite aastate jooksul on elanud palju usklike inimesi. Pealegi on ju Põrgu osadele neist vaid ajutine puhastuskoht ja lõpuks pääsevad nad siiski Paradiisi. Arvestades sellega, et Maal on elanud juba miljardeid usklike ja neid veel juurde tuleb, arvame, et maakera jääb kõigi Paradiisielanike äramahutamiseks liiga väikeseks.

Vastupidiselt teistele uskumustele õpetab islam, et Paradiis on oma mõõtmetelt universumi suurune. Kui mõtleme Paradiisi mõõtmetele, ulatub see miljarditesse valgusaastatesse.

„Ja kiirustage andestusele oma lsandalt ning aeda, mis on lai kui taevad ja maa, valmis seatud jumalakartlikele.“ (3:133)

Järgmises hadithis kirjeldatakse erivevaid paradiisielanike vahel olevat vahemaad:

„Paradiisielanikud näevad kahtlemata enda kohal kõrgumas paleesid, kui sädelevaid tähti taevas...“ (Muslim)

Paradiis koosneb kaheksast erinevast korrusest, mida nimetatakse järgmiselt:

Firdaws — Paradiisi kõrgeimad aiad (18:107, 23:11)

Dār al-maqāmah — Kodu (35:35)

Dār al-salām — Rahu kodu (10:25)

Jannat al-ʿadn — Eedeni aed (9:72, 13:23)

Jannat al-khuld — Igavesed aiad (25:15)

Jannat al-maʿwj — Eluaseme aed (53:15)

Jannat al-naʿīm — Naudingu aiad (5:65, 10:9, 22:56)

Dar al-Qarar al-Muʿmin — Usklike õndsuse kodu (40:42)

Paradiisielu on inimestele ettekujutamatu; selles olev rõõm, õnn, armastus, nauding – neid tundeid ei saa me endale ette kujutada.

Koraanis kirjeldatakse lühidalt, kuidas Paradiis välja näeb ja mida Allah oma armust Paradiisielanikele on ette valmistanud. Proovime meiegi uudishimust kujundada üht pilti Paradiisist, et näha, mida meid seal oodata võib. Ent mõningad Koraani värsid ja hadithid jutustavad meile, et meie inimaju pole siiski võimeline seda kõike ette kujutama, milline Paradiis välja näha võiks.

Ühes Abu Hurairah (raa) edastuses Prohveti (saws) sõnade kohta on märgitud järgmist:

„Allah, Kõige Majesteetlikum, Kõige Suurepärasem ütles: ma olen oma truudele teenritele ettevalmistanud selle, mida silm pole näinud, kõrv pole kuulnud ja mida inimsüda pole tundnud. Ja ka Allahi raamatus on kinnitatud: „Ei tea ükski hing, mis neile on silmarõõmuks peidetud, tasuks selle eest, mis nad tegid.“ (32:17)“ (Muslim)

Milline inimene ei tahaks minna ilusaimasse kohta maailmas ja seal terve elu puhata? Seejuures teenindatakse teda päeval ja ööl ja ta saab kõike, mida soovib, millal soovib. Seda suudame endile ette kujutada, ent mitte Paradiisi. Ilusaim paik maailmas kõige oma ilu ja naudinguks, pole isegi võrreldav kõige vähem ilusa kohaga Paradiisis.

Prohvet Muhammed (saws) võrdles maailma ja Paradiisi järgmiselt:

„Maailma väärtus võrreldes Teispoolsega on kui üks teist paneks näpu merre ja selle sealt välja võttes jälgiks, kui palju on vett sellele kleepunud, kui ta selle merest on välja võtnud.“ (Muslim)

Maine elu oma lõbu, naudingu ja rõõmuga on kui vesi, mis jääb näpule kleepuma. Näpul olevat vett ja merd võrreldes, on merevesi rõõm ja nauding Paradiisis.

ETTEVALMISTATUD HALASTUS

Allah käskis prohvet Muhammedil (saws) öelda:

„Ütle: „Kas teatan teile (millestki) paremast kui see?“ Neile, kes on jumalakartlikud, on nende Isanda juures aiad, mille all voolavad jõed. Nad jäävad sinna igaveseks ja (neil on seal ka) puhastatud kaasad ja luba Jumalalt. Ja Jumal on oma sulaste suhtes Kõikenägev.“ (3:15)

„Ja mis iganes teile on antud, on naudinguks siinses elus ja selle kaunistuseks. Ja mis on Jumala juures, on parem ja kestvam. Kas te siis ei arutle (selle üle)?“ (28:60)

Allah ütleb Koraanis:

„Nad saavad seal, mida soovivad ja Meil on rohkemgi (anda).“ (50:35)

„Jumalakartlikele lubatud Paradiisi näiteks on see, et selle all voolavad jõed. Selle viljad on kestvad nagu ka selle vari. See on jumalakartlike (püüdluste) tulemuseks ja uskmatute (püüdluste) tulemuseks on Tuli.“ (13:35)

„(O Muhammed) anna head uudised edasi neile, kes usuvad ning teevad häid tegusid, nende jaoks on aiad (paradiis), milles voolavad jõed. Iga kord, kui neile sealt vilju antakse, ütlevad nad: „See on ju sama, mis meile varemgi anti.“ Ja neile antakse sarnaseid asju (vormilt sarnaseid, kuid maitset erinevaid). Ja neile on seal puhtad abikaasad ning nad jäävad sinna igaveseks.“ (2:25)

„Neile saavad igaveseks elupaigaks aiad, mille all voolavad jõed. Neid kaunistatakse kullast käevõrudega ja nad kannavad rohelisi siidist ja brokaadist rõivaid, naaldudes seal kaunistatud patjadele. Suurepärane on tasu ja hea puhkepaik.“ (18:31)

„Seal voolab allikas, seal on ülendatud asemed ja valmis pandud joogikarikad ja ritta seatud padjad ja maha laotatud vaibad.“ (88:12-16)

„Tõesti, õiglased saavad olema õndsuses, oma asemelt jälgides. Sa tunned nende nägudelt ära õndsuse kuma. Neile antakse juua pitseeritud (nõust) nektarit, mille lõpp on muskus (lõhnab nagu muskus). Selle üle võistelgu võistlejad. Ja selle segu on Täsnimist, allikast, millest joovad (Jumalale) lähedased.“ (83:22-28)

PARADIISIELU

Inimene mäletab Teispooluses asju ka maisest elust. Siinses elus elame läbi asju, mis meid haavavad ja neist jäävad armid. Me kanname neid tundeid endaga terve oma elu kaasas ning ikka ja jälle kui mõtleme juhtunule tagasi, meenuvad nende sündmustega seoses ebameeldivad tunded. Ka Paradiisielanikud mäletavad kõiki negatiivseid juhtumisi elus, ent nendega kaasnevaid tundeid mitte. Need eemaldatakse, kui nad Paradiisii sisenevad.

Allah ütleb:

„Ja me kõrvaldame, mis nende südames on kibestumusest, (nii et neist saavad) vennad troonidel, üksteise vastas. Neid ei puutu seal väsimus ega tõsteta neid

sealt ka kunagi välja.“ (15:47-48)

„Ja nad ütlevad: „Ülistus olgu Jumalal, Kes on meist kaugele viinud kurbuse. Tõesti, meie Isand on Andestav ja kõrgelt Hindav.““ (35:34)

„Ja kui sa vaatad, siis näed naudingut ja suurepärast valitsusala.“ (76:20)

Elu Paradiisis pole väsitav, kuna enam ei pea elatise teenimiseks tööl käima. Ka elutingimused on tervise jaoks ideaalsed. Seetõttu polegi Paradiisi inimesi kimbutamas haiguseid ega muid ebameeldivusi. Nad on selle eest Allahile tänulikud ning ütlevad:

„Tema, kes Ta meid Oma lahkusest seadis Kestvasse Koju, kus meid ei puutu ei väsimus ega (vaimne) kuratus.“ (35:35)

Allah loob Paradiisielanike kehad nii, et neil pole vaja enast tühjendada, sülitada ega ka nina nuusata. Ühes Jabiri (raa) poolt edastatud hadithis ütles Allahi Sõnumitooja (saws):

„Kahtlemata söövad ja joova ka Paradiisielanikud, ent nad ei sülitata, nuuska ega ole neil ka suuremaid ega väiksemaid vajadusi.“ Kaaslased küsisid: „Mis juhtub kogu söögiga, mis nad sisse söövad?“ Allahi Sõnumitooja (saws) ütles: „See kaob iseenesest, läbi higistamise, millel on muskuse lõhn.“ (Mirakatoel Mefalih)

Kes ei tahaks sõdadeta, muretut, turvalist maailma, kus kõik inimesed turvalisuses elavad; maalima, milles inimesed on head ja sõbralikud ja keegi teineteisele oma tegude ja sõnadega haiget ei tee; maailma, milles on ainult nauding ja rõõm?

Sellist maailma me kahjuks ei tunne. Meie maailmas on kõike: on lõbu ent ka ohte, eaturvalisust, ebameeldivust ja armetust. Maailma, milles valitseb kõiges vaid rahu, meie ei tunne. Sellises maailmas olevad õitsvad tunded on meile võõrad. Paradiis on selline maailm, milles valitseb ainult rahulik kooselu ja rahu tunnetes:

„Nad ei kuule seal halba sõna, ainult rahu (tervitusi) ja nad saavad oma moona hommikul ja õhtul.“ (19:62)

„Neid juhiti heale sõnale ja neid juhiti Ülistusväärse teele.“ (22:24)

Järgnevas hadithis jutustatakse inimestele, et nad on Paradiisis alati ühevanused, ei vanane iial ega tunne vanadust. Inimesed on kõik kolmekümne kolme aastased. See vanus pole liiga noor ega ka liiga vana, täpselt selline, mil inimene on oma täies elujõus.

Allahi Sõnumitooja saws ütles: „Esimeste Paradiisi sisenejate näod säravad kui täiskuu. Järgmiste näod sädelevad kui tähed universumis. Igaüks, kes Paradiisi siseneb, saab endale kaks naist (peale Paradiisinaiste). Nende jalgade üdi paistab nahast läbi, keegi ei jää Paradiisis vallaliseks. Paradiisimehed on ihukarvadeta ja nende silmad on kui must süsi, kui nad Paradiisi sisenevad. Paradiisielanike eluiga on peale ülestõusmist kolmkümmend kolm, ei ole tähtsust sellel, mis vanuses ta suri, kas noorelt või vanalt. Seda vanust ei

ületata iialgi. Nii näevad välja Paradiisielanikud.”
(Ibn Kathir 3/425,433)

PARADIISINAISED

Allah lõi Paradiisi jaoks kirjeldamatult ilusad ja perfektse isloomuga naised. Siiski saavad maised naised Paradiisis kõrgema positsiooni:

Umm Salama (raa) jutustas: „Küsisin kord Allahi Sõnumitoojalt: „Kellel saab olema kõrgem staatus, kas Paradiisi sisenevatel või hur-ul-ayn naistel, kes Paradiisi jaoks loodud on?” Ta (saws) ütles: „Nii nagu on üleriie parem kui aluspesu, on ka maised naised kõrgemal positsioonil kui hur-ul-ayn naised.” Ma küsisin: „Kuidas on see võimalik, o Allahi Sõnumitooja?” Ta (saws) ütles: „Nende palvete, paastu ja teises vormis Allahi ülistuse näol.” Allah teeb nende näod Oma valgusega heledaks ja riietab nad siidi. Nende värv Paradiisis on valge. Nende riietus on roheline ja ehted kollased. Nende kaelaehed on pärlitest ja kammid kullast...”
(Ibn Kathir 4/251)

Kui me Paradiisile mõtleme, teeme seda oma praeguse ettekujutusega ja maisa motivatsiooniga. Püüame endid Paradiisi mõelda ja ette kujutada, kuidas seal oleks. Viga, mille seejuures teeme on see, et see on maiste mõtete, eelarvamustega tehtud või otsustega tehtud ettekujutus. Peame mõistma, et Paradiisis on inimesed paradiislikes tingimustes ja täiesti teises suunas motiveertud. Seega

KES SAAVAD PARADIISI?

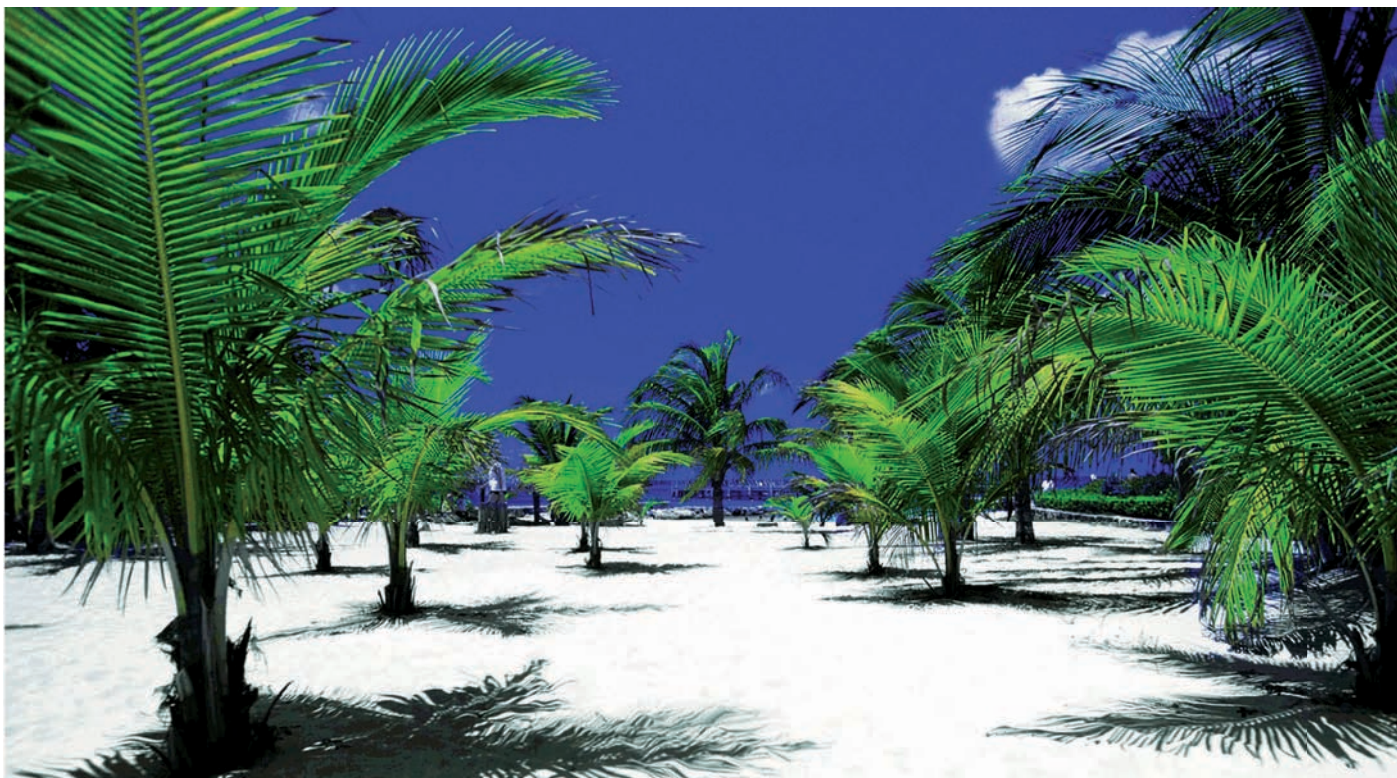
Elus ei tule midagi niisama, kõik tuleb välja teenida. Mõned inimesed töötavad ja hoiavad aastaid raha kokku, et maja osta. Maja ei saa küll otse Paradiisiga võrrelda, kuid võime siiski öelda, et nagu maja või millegi muu jaoks peab teenima, nii kehtib see ka Paradiisi kohta!

On ju loogiline, et see, kes pingutab kõigest väest siseneb ka Paradiisi. Koraanis on palju värsse, millistes on antud tingimused Paradiisi pääsemiseks. Siin on mõned neist:

„Tõesti, Jumal on usklikelt ostnud nende hinged ja vara, et neile saaks Paradiis. Nad võitlevad Jumala teel, seega nad ka tapavad ja saavad surma. (See on) Tema tõene lubadus Tooras, Evangeeliumis ja Koraanis. Ja kes on oma lepingus õiglasem kui Jumal? Seega röömustage oma sooritatud teingu üle, see on vägev saavutus.” (9:111)

„O teie, kes te usute, kuuletuge Jumalale ja kuuletuge Sõnumitoojale ja neile teie seast, kes on võimul. Kui teie hulgas tekivad erinevused (arvamustes), pöörduge sellega Jumala ja tema Sõnumitooja poole, kui usute Jumalat ja Viimset Päeva. See on parem ja sobivam viimse otsusena.” (4:59)

„Jookske üksteise võidu Isanda andestuse ja paradiisi nimel, mille laius on nagu taeva ja maa laius, valmis nende jaoks, kes usuvad Jumalasse ja Tema sõnumi-

on vale praeguste arusaamadega teatud asju Paradiisis ette kujutada.

Maises elus on teised olud ja inimese tunded on seatud katsumuste kohaselt. Me laseme siinkohal oma emotsioonidel võimust võtta ja reageerime ka sellele vastavalt. Paradiisis on meil ka tunded, ent need on paradiislikud. Seal pole katsumusi, meie emotsioonid on seega kohandatud vastavalt Paradiisi oludele. Inimesed on Paradiisis oma olukorraga rohkem kui lihtsalt rahul, seda nii mehed kui ka naised.

toojatesse. See on Jumala heldus, mida ta annab neile, kellele tahab. Jumal on suuresti helde.” (57:21)

PÖRGU

„Tõesti, kes tuleb oma Isanda juurde kurjategijana, tõepoolest selle jaoks on Põrgu; ta ei sure seal ega ela.“ (20:74)

PÖRGU PÕHJENDUS

Uskmatute elus tuleb ette hetki, mil nad esitavad endale küsimuse nagu: „Kas põrgu on päriselt olemas või mitte? Kui jah, kas lähen ka ise sinna?“

Uskmatu pole üksnes see, kes pidevalt usku eitab, vaid ka need, kes selles kahtlevad. Allah nõuab kindlust usus, mis ei põhine kahtlusel.

Mõned inimesed küsivad endilt, miks Jumal inimesi Põrguga karistab. Põrgu õigustuseks on palju põhjuseid. Kui küsitakse, kuidas peaks kristama pedofiili, kes on lapse vägistanud ja seejärel keldris surnuks nälgida lasknud või hoopis külmavereliselt mõrvanud, ütlevad mõned kohe: „Põrgu!“ ja neilt, kes kahtlevad, piisab vaid küsida: „Kui see oleks sinu laps olnud?“. Kuidas on lood orjakauplejatega, kes kogu ühe rahvusgrupi on hävitanud ja ise rikkalt ning õnnelikult surnud. Kuidas on lood rahvarõhujate ja türannidega?

Kui õiglust ei tohiks olla, kas leaime siis hea olevat, et sellised inimesed ilmas palju häda põhjustasid, massiliselt mõrvasid ja paljusid õnnetuks tegid?

Allahile see igastahes ei meeldi; Ta lõi Põrgu just nende jaoks, kes selle ära on teeninud.

Allah on kogu maailma ajaloo vältel saatnud erinevaid prohveteid, kes kutsusid inimesi üles Jumalasse uskuma ja oma elu Tema tahtmise ja seaduste järgi kohandama. Prohvetid on inimesi uskmatuse, ebajumalate teenimise ja muude pattude eest hoiatanud. Ent inimesed kaldusid siiski omi ihasid järgima. Mis puutub tänapäevainimestesse, siis pole praegugi asjalood teisiti. Järgmised sõnad Prohvet Muhammedilt (saws) kehtivad nii tema aja inimestele kui ka praegustele:

„Räägin mehest, kes lõkke süütab. Kui tuli ümbrust valgustab, ümbritsevad seda kärbsed (kes otsivad valgust). See mees püüab kärbsed tuleleegist eemale hoida, ent viimsed põikavad mehe eest ja viskuvad tulle. See on võrdluseks teile ja mulle. Ma püüan teid takistada, isegi riietest tirides ja öeldes: „Hoiatulest eemale, hoiatulest eemale!“ Teie aga põikate mu eest ning viskute tulle.“ (Muslim)

Need, kes Põrgusse maanduvad, on uskmatud, ebajumalateenijad ja usklikud, kelle patud on raskemad kui nende

heateod.

„Ja nende jaoks, kes ei uskunud oma Isandasse, on karistuseks Põrgu; (see on) vilets sihtpunkt.“ (67:6) „Ja kartke tuld, mis on valmis pandud uskmatute jaoks.“ (3:131)

„... välja arvatud parema kaaslased (st need, kelle eluraamat anti paremasse kätte, kuna tegid rohkelt head), kes (Paradiisi)aedades üksteiselt pärivad kurjategijate kohta (ja küsivad neilt) „Mis viis teid Põrgusse?“ Nad vastavad: „Me ei olnud palvetajate hulgast ega toitnud ka vaeseid. Ja me rääkisime nendega, kes seda tegid, mõttetut juttu. Me eitasime ka Tasu Päeva, kuni meieni jõudis Kindlus (st Surm).““ (74:39-47)

PÖRGU KIRJELDUS JA KARISTUS

Purskav vulkaan kujutab veidi Põrgu sisu. Tule kuumus on nii suur, et kivid seetõttu sulavad ja kui jõed voolavad. Kujuta ette, et elaksid igavesti sellises keskkonnas, kus pole jalgteid või radu ja kui on, siis sulavad need iga hetk kuumuse tõttu ära.

Põrgu on selline koht, ent veelgi hullem on see, et inimene ei leia selles asu ei päeval ega ööl; ta ei saa jahutust ega puhast vett. Ta peab elama põletava tuule, tule, keeva vee, põlevate inimeste kisa ja kärssava inimliha haisu keskel:

„Tõesti, põrgu on olnud ootel, seaduserikkujaille (viimseks elu)paigaks, nad jäävad sinna pikaks ajaks. Nad ei saa seal maitsuma (midagi) külma ega juua, vaid keeva vett ja mäda.“ (78:21-25)

Ilm põrgus on jube palav. See kuumus tungib nahani ja põletab seda. Vesi ei kustuta janu, vaid haiseb vastikult või on nii kuum, et kõrvetab sisikonda. Varju nähes otsitakse selles jahutust, ent varjus olles avastatakse, et selles on kummalised omadused:

„Liigu kolme sambaga (suitsu)varju suunas, millel pole jahedat varju ja mis ei aita leegi vastu. Tõesti, see pilv sädemeid, suuri kui kindlused, justkui need oleksid kollakad kaamlid.“ (77.30-33)

„... selle ulualuseks saab (põrgu)sügavik. Ja mis ütleks sulle, mis see on? (See on) kuum tuli.“ (101:9-11)

„Kõrvetavas tules ning kuumas vees ja musta suitsu vari, (mis ei ole) ei jahe ega kasulik.“ (56:42-44)

Inimene peab Allahile end siinses elus tõestama ja ennast Paradiisi vääriliseks tegema. Kui ta pole seda Allahi arvamus kohaselt suutnud, läheb ta karistuseks kas ajutiseks või igaveseks Põrgusse. Põrgu karistus on usklikele ajutine koht ning üks kasvatulik vorm. Teistele saab sellest aga igavene elupaik:

„Tõesti, kes Meie värse salgavad, need viime Me tulle. Iga kord, kui nende nahad on läbi kõrbenud, asendame need uute nahkadega, et nad võiksid karistust maitsta. Tõesti, Jumal on Kõikvõimas ja Tark.“ (4:56)

„Päeval, mil nende nägusid tules edasi-tagasi pööratakse, ütlevad nad: „Kuidas me soovime, et oleksime allunud Jumalale ja Sõnumitoojale.““ (33:66) „Nende rõivad on vedelast pigist ja nende nägusid katab tuli.“ (14:50)

„Tuli kõrvetab nende näod ja nemad on seal sees mor-
nid.“ (23:104)

„Kui nad sinna sisse visatakse, kuulevad nad (kohuta-
vat) hingamist, samal ajal kui see keeb. See peaaegu
põleb raevust. Iga kord, kui sinna uus seltskond sisse
visatakse, küsivad selle valvajak: „Kas teie juurde ei
tulnud hoiatajat?““ (67:7-8)

„Ja tõesti, Põrgu on lubatud paik neile kõigile. Sellel
on seitse väravat. Igale väravale on neist teatud hulk
määratud.“ (15:43-44)

Põrgu väravaid, ka Põrgu korruseid, erinevate karistuste
korrused, on erinevad. Mida madalamale Põrgusse satu-
takse, seda hullem on karistus.

Enamus õpetlasi on arvamusel, et järgmised nimed Ko-
raanis tähistavad erinevaid Põrgu korruseid:

Djahannam, Sakar, Hutamah, Sa ir, Djahiem, Lazi, Havi
yah

PÄÄSTA ENDA TULEST!

„O teie, kes te usute, hoidke endid ja oma perekondi
tule eest, mille kütteks on inimesed ja kivid; mille üle
on inglid, karmid ja tõsised. Nad kuuletuvad Jumalale
Tema käskudes ja teevad, mida neid kästakse.“ (66:6)

„Tõesti, teie ja mida te Jumala kõrval kummardate, on
Põrgu kütteks. Te sisenete sellesse.“ (21:98)

Põrgut valvavad inglid on Jumalale eriti kuulekad ja tee-
vad vaid seda, mis neid kästnud on. Nad tuletavad inimes-
tele ka meelde Jumala keelde maises elus:

„O teie, kes te usute, hoidke endid ja oma perekondi
tule eest, mille kütteks on inimesed ja kivid; mille üle
on inglid, karmid ja tõsised. Nad kuuletuvad Jumalale
Tema käskudes ja teevad, mida neid kästakse.“ (66:6)

„Kui nad sinna sisse visatakse, kuulevad nad (kohuta-
vat) hingamist, samal ajal kui see keeb. See peaaegu
põleb raevust. Iga kord, kui sinna uus seltskond sisse
visatakse, küsivad selle valvajak: „Kas teie juurde ei
tulnud hoiatajat?“ Nad vastavad: „Jah, hoiataja tuli
meie juurde, kuid me salgasime ja ütlesime: „Jumal ei
ole midagi alla saatnud. Te olete vaid suuresti eksinud.“
Ja nad ütlevad: „Kui oleksime vaid kuulunud või mõel-
nud, ei oleks me leegi kaaslaste hulgas.““ (67:7-10)

PÕRGUTOIT

Kõik, mida sööme ja näeme, on Allahi kingitus. Pole mi-
dagi, mis poleks Tema oma. Kui arvutada, mida me oma
elus tarbime, peame rääkima arvudest, mis ületab tonne.
Ainuke mida Allah oma annetusest tagasi küsib, on usk
Temasse ja Tema ülistamine. Need, kes Teda ülistavad ja
tänuelikult elavad, saavad Teispoonsuses paremad varud,
kui maises elus.

Inimesed, kes keeldusid Temasse uskumast või kummar-
dasid Tema kõrvale ebajumalaid, saavad Põrgus Põrgu-
toidu:

„Ja päeval, mil need, kes ei uskunud, tulele paljastata-
se (öeldakse): „Te kulutasite oma siinses elus ära kõik
hea ja tundsite sellest mõnu. Seega täna määratakse
teile alanduse karistus, kuna olite maa peal uhked ilma

igasuguse õiguseta ja kuna olite sõnakuulmatud.““
(46:20)

Põrguelanikud joovad Põrgus mäda või haisvat vett, mis
on kas nii külm või kuum, et sisikonda põletab või külm-
tab. Toiduks on neile Põrguvili Zaqquum, mis ei toida:

„Kas on see (st Paradiis) paremaks majutuseks või
Zaqqumi puu? Tõesti, me tegime sellest piina patus-
tajatele. Tõesti, see on puu, mis väljub Põrgupõhjast.
Selle kasv on justkui saatanate peadel. Ja tõesti, nad
söövad sellest ja täidavad sellega oma kõhud. Siis
tõesti saavad nad peale seda segu keevast veest. Siis
tõesti naasevad nad Põrgutulle.“ (37:62-68)

„Te sööte Zaqquumi puudest ja täidate sellega oma
kõhtu ja joote selle peale keevat vett, nagu joovad ja-
nused kaamlid.“ (56:52-55)

„See, las nad siis maitsevad seda, on keev vesi ja mäda.“
(38:57)

„ ... vaid keeva vett ja mäda.“ (78:25)

„Neid joodetakse keevast allikast, söögiks ei ole neil
muud kui mürgine Põrgupuud, mis ei toida ega kustuta
nälga.“ (88:5-7)

„Tal ei ole sel päeval pühendunud sõpra ega midagi
süüa, välja arvatud haavavedelik.“ (69:35-36)

ELU PÕRGUS

Allahi Sõnumitooja (saws) ütles:

„Sel ajal kui Paradiisi elanikud on Paradiisis ja Põrgu ela-
nikud Põrgus, tuuakse Surm ja ta surmataakse. Pärast seda
ütleb üks hääl: „Oo Paradiisi elanikud, surma enam ei eksis-
teeri. Oo Põrguelanikud, surma enam ei eksisteeri.“ Sellega
suureneb rahulolu Paradiisis ja rahutus Põrgus.“ (Bukhari)

Teispoonsuses pole surma. Millise karistuse inimene Põr-
gus ka saab, see kestab igavesti ning karistatu ei sure
enam selle läbi.

„Tõesti, kes tuleb oma Isanda juurde kurjategijana,
tõepoolest selle jaoks on Põrgu; ta ei sure seal ega ela.“
(20:74)

Pudrupotike keeda...

Autor: Sarah

KÖÖGIVILJA PÜREESUPP

.....

1 keskmine sibul
3 spl võid
10 keskmise suurusega porgandit
3 väikest kartulit
3 väikest suvikõrvitsat
3 väikest kaalikat
Väike kausitais herneid
1 vaike viil kapsast
2 sellerit
3 juurvilja voi kanakuubikut
Pipar ja sool maitse järgi

Haki sibul ja prae pannil, lisa 2 liitrit puljongi vett ja pane köögiviljad, mis vajavad kauem keetmist keema. Lisa 10 minuti pärast ka ülejäänud köögiviljad. Kui supp on valmis lase 20 minutit jahtuda ja püreesta.

ÕUNA JA BANAANI SMUUTI

.....

2 klaasi piima
1 keskmine õun
1 keskmine banaan
2 spl suhkur
Jääd (soovi korral)

Koori õun ja eemalda südamik, tükelda õun ja banaan, pane blenderisse, lisa piim ja suhkur ning soovi korral jääkuubikud. Püreeri ühtlaseks. Serveeri kohe.

KUSSUSS KÖÖGIVILJADE JA KANAGA

.....

1 kilo kanakoibi
3 spl võid
3 spl oliiviõli
1 suur sibul
½ tl kurkum
½ tl purustatud köömen
¼ tl safran
¼ spl kaneeli
Koriander ja petersell
2 tomatit
4 porgandit
3 kartulit
1 paprika
1 suvikõrvits
1 klaas kikkerherneid (konserv)
Soola, pipart
Kuskussi
3 spl võid

Kanakoivad lõika kaheks või neljaks. Eemalda nahk. Sulata potis või ja lisa oliiviõli. Sibulad haki rõngastena ja pane potti, prae paar minutit ja lisa kana. Prae kana kuni ta kaotab oma roosaka värvuse. Eemalda tomatitelt koor ja seemned, haki ja lisa potti. Lisa ka maitseained ja natuke vett. Lase potis kaane all haududa 10-15 minutit. Tükelda porganid ja kartulid suuremate tukkidena lisa potti ja lisa piisavalt vett, et kataks ära kana ja köögiviljad. Lase kaane all keeda 10 minutit. Lisa hakitud paprika ja hauta veel 10 minutit. Seejärel suvikõrvits ja klaas keedetud kikkerherneid. Vajadusel lisa veel vett ja soola. Hauta kuni köögiviljad on pehmed. Valmista kuskuss vastavalt pakendil antud juhisele.

KORAANINURK

SUURAD 103-105

103. SUURA – ÄL-‘AŞR – AEG (3 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.	bismilläähi r-rahmäani r-rahiim.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Aja nimel,	wa-l-‘aşr.	وَالْعَصْرِ
2	tõesti, inimkond on kadunud,	innä l-insäänä lä-fi ħusr.	إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ
3	välja arvatud need, kes usuvad ja teevad häid tegusid ning propageerivad tõe ja kannatlikkust.	ill allāđiinä ämänü wa ‘ämilü ş-şaalihäät wa-tawaaşau bi-l-ħaqqi wa-tawaaşau bi-ş-şabr.	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

104. SUURA – ÄL-HUMÄZÄ – LAIMAJA (9 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.	bismillāhi r-rahmäni r-rahiiim.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Häda igale laimajale ja klatšijale ^{1 2 3} ,	wailul-li-kulli humäzät-lumäzä.	وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ
2	kes on vara kogunud ning seda loendanud ⁴ .	ällädi žamä'ä määlän wa-`addädäh.	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ
3	Ta kujutab ette, et ta vara muudab ta surematuks,	jaḥsäbu ännä määlähu ahlädäh.	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ
4	kuid ei, tõesti, ta visatakse Hävitajasse ^{5 6} .	källä lä-junbädännä fi l-ḥuṭama.	كَأَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ
5	Ja mis ütleks sulle, mis on Hävitaja?	wa mää ädraaka mää l-ḥuṭama.	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ
6	(See on) Jumala igavene tuli,	nääru llahi l-muuqada.	نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ
7	mis neelab südamed.	älläti taṭṭali`u `älä l-äf'idä.	الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ
8	Tõesti, see sulgub nende ümber	innähää `aleihimu`šadä.	إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ
9	kõrgete sammastena ⁷ .	fii `ämädimmumäddädä.	فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

¹ Abu Hurairah (رضي الله عنه) jutustas: Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Hoiduge kahtlusest, sest kahtlus on halbade juttudest halvim, ärge otsige üksteises vigu, ärge nuhkige üksteise järele, ärge pakkuge kõrgemat hinda kaubale, et huvitatud ostjat ahvatleda, ärge olge üksteise peale kadedad, ärge vihake üksteist ning ärge hüljake üksteist! Jumala kumardajad, olge vennad!” (Sahih Al-Bukhari 8/6066)

² Ibn Abbas (رضي الله عنه) jutustas: „humäzät-lumäzä tähendab see, kes teisi laimab ja häbistab.“ (At-Tabari 24:596)

³ Ibn Abbas (رضي الله عنهما) jutustas: Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) läks kahest hauast mööda ja ütles: „Neid mõlemaid (hauasolijaid) piinatakse ja seda mitte suure patu tõttu. See ei kaitsnud end uriiniseks saamise eest ning teine laimas inimesi.“ Prohvet (صلى الله عليه وسلم) palus siis rohelist datlipalmi oksa, tegi selle pooleks, istutas kummagi ühele hauale ja ütles: „Loodame, et nende karistus vaibub, kuni need kaks oska ära kuivavad.“ (Sahih Al-Bukhari 8/6052) See tähendab, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) palus nende kahe eest. (Fath Al-Bari I lk 332)

⁴ Selle asemel, et seda heategevuseks kasutada.

⁵ *al-ḥuṭama* on põrgutule nimi, nagu ka *saqar* või *laḥaa*. (Sahih Al-Bukhari 6, 104. suura kommentaar)

⁶ Thabit Al-Bunani ütles: „See põletab neid elusast peast kuni südameni.“ Seejärel ta lisas: „Tõesti, piin jõuab nendeni.“ Siis hakkas ta nutma. Muhammad bin Kab ütles: „See (*st tuli*) neelab alla iga ta kehaosa, kuni jõuab südame ja kurguni, seejärel pöördub see tagasi keha peale.“ (Al-Qurtubi 20:185)

⁷ Kas tulesammaste või raudsammastena, mille külge põrguelanikud on aheldatud.

105. SUURA – ÄL-FIIL¹ – ELEVANT² (5 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.	bismilläähi r-rahmäani r-rahiiim.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Kas sa ei näe, mida tegi su Isand elevandi(<i>armee</i>) omanikega?	ä läm tara käifä fä'älä rabbuka bi-aşhaabi l-fiil.	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
2	Kas Ta ei ajanud hukka nende vandenõu?	ä läm jäž'al käidähum fi tađliil.	أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
3	Ja ta saatis nende peale parvedes linde ³ ,	wa ärsälä 'äläihim țairan äbääbiil.	وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ
4	kes neid küpsetatud savist kividega ⁴ loopisid.	tärmiihim bi-ħižäärätim-min sižžiil.	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ
5	Ta muutis nad aganate ⁵ sarnasteks.	fa-žä'älähum kä-'aşfim-mä'kuul.	فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

¹ Elevandiarmee lugu: Lugu juhtus Prohveti (صلى الله عليه وسلم) sünniaastal. Abrahah Al-Ashram oli Etioopia kuninga poolt määratud Jeemeni valitseja (Jeemen oli tol ajal Etioopia kuningriigi osa). Abrahah tahtis Sanasse ehitada samasuguse Jumala koja, kui oli Kaaba Mekas, et kogu Araabia poolsaare rahvas sinna palverännakule kutsuda ja nii ka kogu kaubandus ja rikkused sinna üle viia. Jumala koda (kirik) ehitatigi valmis ja sellele sai nimeks Al-Qullais. Kunagi varem ei olnud keegi veel sellist kirikut ehitanud. Sanasse tuli üks mees Meka Quraiši hõimust. Ta sattus raevu (nähes koda, mille tõttu Meka võis oma tähtsuse kaotada) ning kergendas sinna oma häda, määris sellega koja seinad ning lahkus. Kui Abrahah Al-Ashram seda nägi, ei suutnud ta oma viha valitseda ning kogus kokku armee, et Meka vallutada ning Kaaba hävitada. Selles armees oli ka 13 elevanti. Armee asuski teele ning iga araabia hõim, kes selle teele jäi (püüdis sellele vastu seista), sai purustatud ning rahvas tapetud, kuni jõuti juba päris Meka lähedale. Seal peeti läbirääkimised Abrahah Al-Ashrami ja Meka juhi (Abdul-Muttalib bin Hashim, Prohveti (صلى الله عليه وسلم) (vanaisa) vahel. Jõuti kokkuleppele, et Abrahah peab tagastama Abdul-Muttalibi kaamlid ja seejärel võib ta otsustada, mida Kaabaga teha. Abdul-Muttalib käskis Meka meestel koos oma naiste ja lastega ümbritsevatesse mägedesse minna, et nendega vallutajate käe läbi midagi ei juhtuks. Armee liikus aga Meka suunas, kuni jõuti Muhassiri oruni. Kui armee oli Meka suunas liikudes jõudnud juba poolde orgu, katsid selle äkki linnuparved. Parv parve järel pommitas armeed väikeste, vaevalt läätseemnetest suuremate kivikestega. Iga kivi, mis sõdurile langes, justkui sulatas liha ja rebis selle tükkideks. Kogu armee hävis täielikult. Abrahah Al-Ashram põgenes, liha tükkideks rebenemas, kuni ta teel Jeemenisse suri. Selline oli võit, mille Jumal saatis Meka rahvale ja selline oli Tema kaitse Oma Kojale (Kaabale Mekas). (Tafsir Ibn Kathir, suura 105)

² Meka vallutamise päeval ütles Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم): „Tõesti, Jumal hoidis Mekat elevandi(*armee*) eest ja on oma sõnumitoojale ning usklikele andnud võimu selle üle. Ja tõesti, selle pühadus on naasnud, just nagu see oli püha ka eile. Seega need, kes on kohal, teatagu neile, keda siin ei ole.“ (Fath Al-Bari 1:248, Muslim 2:988)

³ Ibn Abbas (رضي الله عنه) ja Ad-Dahhak ütlesid mõlemad: „*äbääbiil* tähendab, et ühed lendasid teiste järel.“ Al-Hasan Al-Basri ja Qatadah (رضي الله عنه) ütlesid mõlemad: „*äbääbiil* tähendab palju.“ Mujahid ütles: „*äbääbiil* tähendab erinevates üksteisele järgnevates gruppides.“ Ibn Zayd (رضي الله عنه) ütles: „*äbääbiil* tähendab erinevad, tulemas siit ja sealt. Nad laskusid neile peale kõikjalt.“ (At-Tabari 24:605, 606)

⁴ Ibn Hisham ütles: „*äbääbiil* (*värss 3*) on grupid, kuna araablastel ei räägi vaid ühest (linnust).“ Ta ütles ka: „Mis puutub *sižžiil*, Yunus An-Nahwi ja Abu Ubaydah on mulle öelnud, et araablaste jaoks tähendab see midagi tugevat ja kõva.“ Seejärel ta lisas: „Mõned kommentaatorid on maininud, et tegelikult on tegemist kahe pärsia sõnaga, millest araablastel on ühe moodustanud. Need kaks sõna on *sanž* ja *žil*, *sanž* tähendab kive ja *žil* savi. Seega need kivid on kahte tüüpi: kivist ja savist.“ Ta lisas: „*äl-'a f* (*värss 5*) on need vilja lehed, mida ära ei korjata. Üht neist nimetatakse '*a fa*.“ (Ibn Hisham 1:51-56)

⁵ Ibn Abbas (رضي الله عنه) ütles: „*äl-'a f* on vilja kest, just nagu nisu ümber on.“ (At-Tabari 24:529)

صحیح البخاری

The Translation of the Meanings of
Sahîh Al-Bukhârî
Arabic-English
Volume 1

SAHIH AL-BUKHARI

Kitaab Uz-Zakaat (zakaati ehk almuse raamat) – valitud hadithe

1396. Abu Ayyub (raa) jutustas: Üks mees ütles Prohvetile (saws): „Räägi mulle teost, mis viiks mind Paradiisi.“ Inimesed ütlesid: „Mis tal küll viga on? Mis tal küll viga on?“ Prohvet (saws) vastas: „Tal on midagi küsida.“ Siis ütles Prohvet (saws): „(Et Paradiisi saada,) pead sa Jumalat kummardama ja Tema kõrval mitte kedagi teist, palvetama, maksma almust ja oma sugulastega häid suhteid hoidma.“

1402. Abu Hurairah (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „(Viimsel Kohtupäeval) tulevad oma (Siinpoolse) elu parima tervise juures kaamlid oma omanike juurde ja kui omanik ei ole nende pealt zakaati maksnud, trambivad nad ta jalge alla. Samamoodi tulevad parima tervise juures lambad oma omanike juurde ja kui omanik ei ole nende pealt zakaati maksnud, tallavad nad teda oma kapjadega ja puksivad sarvedega.“ Prohvet (saws) lisas: „Üks nende õigustest on, et lüpsmise ajal peab neil vesi ees olema.“ Ta lisas veel: „Ma ei taha, et keegi teist Ülestõusmispäeval minu juurde tuleks, kaelas määgiv lammas. Selline inimene ütleb: „O Muhammed (palun kosta minu eest)!“ Ma vastan talle: „Ma ei saa sind aidata, kuna edastasin sulle Jumala sõnumi.“ Samuti ei taha ma, et keegi teist minu juurde tuleks, kaelas uratav kaamel. Selline inimene ütleb: „O Muhammed (palun kosta minu eest)!“ Ma vastan talle: „Ma ei saa sind aidata, kuna edastasin sulle Jumala sõnumi.““

1403. Abu Hurairah (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Kelle Jumal on rikkaks teinud ja kes oma vara pealt zakaati ei maksa, selle vara muudetakse Ülestõusmispäeval kiilaspäiseks meessoost mürgimaoks, kellel on silmade kohal kaks musta laiku (või suus kaks mürginäaret). Madu tõmbab end ta kaela ümber, hammustab ta põski ja ütleb: „Ma olen su rikkus, ma olen su vara.““ Seejärel luges Prohvet (saws) Koraanist ette 3:180.

1405. Abu Said (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Zakaati ei pea maksma vähema kui viie uqiya¹ (hõbeda) pealt ja vähem kui viie kaamli pealt ja vähem kui viie wasqi² pealt.“

1407. Al-Ahnaf bin Qais jutustas: Kui ma istusin mõnede Quraiši hõimu liikmetega, tuli ja seisis meie ette üks väga karmide juuste, riiete ja välimusega mees, tervitas meid ning ütles: „Teatage neile, kes vara koguvad³, et Põrgutules kuumutatakse kivi ning pannakse nende rinnanibudele niikauaks, kuni see nende õlakontidest välja tuleb. Seejärel pannakse see nende õlakontidele, kuni see nende rinnanibudest välja tuleb. See kivi muudkui liigub ja lööb.“ Peale selle ütlemist, taganes mees ja istus samba kõrvale. Ma järgnesin talle ja istusin ta kõrvale, teadmata kes ta on. Ma ütlesin talle: „Minu meelest inimestele ei

1 1 uqiya = umbes 128 gr, vastavalt riigile

2 1 wasq = 60 saa', 1 saa' = umbes 3 kg

3 St koguvad rikkusi, kuid nende pealt zakaati ei maksa.

meeldinud, mis sa ütlesid.“ Ta vastas: „Need inimesed ei mõista midagi.“

1408. Abu Dhar ütles: „Mu sõber ütles mulle ...“ Ma küsisin: „Kes on su sõber?“ Ta vastas: „Prohvet (saws) ütles mulle: „O Abu Dhar, kas näed Uhudi mäge?“ Selle peale vaatasin ma päikese poole, kuna tahtsin kindlaks teha, kui palju päevast veel alles oli, sest arvasin, et Jumala Sõnumitooja (saws) tahab, et läheksin tema jaoks midagi tegema; ja ma vastasin: „Jah!“ Ta ütles: „Ma ei tahaks ka Uhudi mäe suurust kullahunnikut, välja arvatud juhul, kui saan selle (Jumala nimel) kulutada, nii et järgi jääks vaid kolm dinaari. Need inimesed ei mõista midagi ja koguvad selle ilma vara. Ei, Jumala nimel, mul ei ole vaja ei selle maailma kasu ega nende religioossete arvamusi ega nõuandeid, kuni kohtun Jumala, Võimsa ja Mejesteehtlikuga.“

1410. Abu Hurairah (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Kui keegi annab almuseks midagi, mis on võrdne ühele datlile, ausalt teenitud rahast – ja Jumal võtab vastu vaid ausalt teenitud raha – siis võtab Jumal selle Oma paremasse (kätte) ja suurendab selle inimese tasu, nagu teie kasvatate suureks väikese varsa, nii et see (st tasu) saab suureks kui mägi.“

1411. Haritha bin Wahab (raa) jutustas: Ma kuulsin, kui Prohvet (saws) ütles: „Inimesed, andke almust, kuna tuleb aeg, kui see, kes tahab almust anda, käib oma almusega ringi ega leia kedagi, kes selle vastu võtaks ja see (kellel palutakse see vastu võtta), ütleb: „Kui sa oleksid selle vaid eile toonud, oleksin ma selle vastu võtnud, aga täna ei ole mul seda enam vaja.“

1417. Adi bin Hatim (raa) jutustas: Ma kuulsin, et Prohvet (saws) ütles: „Päästke end põrgutulest, olgu siis kasvõi andes vaid pool datlit almuseks.“

1419. Abu Hurairah (raa) jutustas: Üks mees tuli Prohveti (saws) juurde ja küsis: „O Jumala Sõnumitooja, millisel almusel on suurim tasu?“ Ta (saws) vastas: „Sellel almusel, mida sa annad olles terve, kitsi, kartes vaesust ja soovides saada rikkaks. Ära lükka seda saabuva surmani, öeldes: „Andke nii palju sellele ja nii palju tolele.“ See vara kuulub juba järeltulijatele.“

1420. Aisha (raa) jutustas: Mõned Prohveti (saws) abikaasad küsisid ta käest: „Kes meist sulle esimesena (surma) järgneb?“ Ta (saws) vastas: „See, kellel on pikim käsi.“ Seega hakkasid nad (st naised) oma käsi ühe pulgaga mõõtma ja tuli välja, et Sauda käed olid kõige pikemad. (Kui Zainab bint Jahsh suri Umari kalifaadi ajal esimesena), saime teada, et pikk käsi oli hoopis almuse andmise sümboliks, seega oli tema esimene, kes Prohvetile (saws) järgnes ja ta armastas almust anda.

1421. Abu Hurairah (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Üks mees ütles, et annab midagi almuseks. Ta läks selle asjaga välja ja teadmatuses andis selle vargale. Järgmisel hommikul teatasid inimesed talle, et ta oli selle asja vargale andnud. Ta ütles: „O Jumal, kogu kiitus ja tänu olgu Sulle, ma annan uuesti almust.“ Seega läks ta uuesti oma almusega välja ja (teadmatuses) andis selle abielurikkujale naisele. Järgmisel hommikul

teatasid inimesed talle, et ta oli eelmisel õhtul oma almuse abielurikkujale naisele andnud. Mees ütles: „O Jumal, kogu kiitus ja tänu olgu Sulle. (Andsin oma almuse) abielurikkujale naisele. Ma annan uuesti almust.“ Seega läks ta oma almusega uuesti välja ja (teadmatult) andis selle rikkale mehele. Järgmisel hommikul teatati talle, et ta oli oma almuse rikkale andnud. Ta ütles: „O Jumal, kogu kiitus ja tänu olgu Sulle, ma andsin oma almuse vargale, abielurikkujale naisele ja rikkale mehele.“ Siis tuli keegi ta juurde ja ütles: „Almus, mille sa vargale andsid, võib teda varastamisest hoida ja see, mille andsid abielurikkujale naisele, võib teda hoida illegaalsest seksuaalsuhtest ja see, mille andsid rikkale mehele, võib talle õppetunni anda ja panna ta oma vara Jumala nimel kulutama.“

1423. Abu Hurairah (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Seitse(t tüüpi) inimesi hoiab Jumal Oma varjus Päeval, mil pole muud varju kui vaid Tema oma. Need on: (1) õiglane valitseja; (2) nooruk, kes on üles kasvatatud Jumalat teenides; (3) mees, kelle süda on mošee küljes kinni (st kes palvetab kõik kohustuslikud palved mošees); (4) kaks inimest, kes armastavad üksteist vaid Jumala nimel ja saavad kokku vaid Jumala asjus; (5) mees, kes keeldub sarmika kõrgesti sündinud naise kutses illegaalsele seksuaalsuhtele ja ütleb: „Ma kardan Jumalat!“; (6) inimene, kes annab almust nii salaja, et ta vasem käsi ei tea, kui palju parem andis (st keegi ei tea, kui palju ta almuseks andis); (7) inimene, kes meenutab üksinduses Jumalat ja kelle silmad sellest pisaratega täituvad.“

18. PEATÜKI SISSEJUHATUS:

Kes annab almust, samal ajal kui ta ise või ta pere on vaesuses või võlgades, teadku, et võlgade maksmine on olulisem kui almuse andmine, orja vabastamine või kingituste tegemine. Sellisel juhul ei ole almus vastuvõetav ja sel inimesel ei ole õigust teiste vara kulutada. Prohvet (saws) ütles: „Jumal hävitab inimese, kes võtab teiste vara kavatsusega seda kulutada.“ Kuid kui keegi on tuntud oma kannatlikkuse poolest ning eelistab teistele anda, samas kui tal endal ei ole, nagu tegi Abu Bakr, kui andis kogu oma vara almuseks, siis see on lubatud. Samamoodi eelistasid Ansarid⁴ immigrante endile. Prohvet (saws) keelas vara raiskamise, seega ei ole kellelgi õigus teiste vara kulutada, kasvõi almuseks andes. Kab (bin Malik) (raa) ütles: „Ma ütlesin Jumala Sõnumitoojale (saws): „O Jumala Sõnumitooja, oma patukahetsuse ühe märgina sooviksin kogu oma vara Jumalale ja Tema Sõnumitoojale anda.“ Ta (saws) vastas: „Parem jäta osa oma varast endale.“ Sellepeale vastasin ma: „Ma jätan endale osa, mis on Khaibaris.““

1426. Abu Hurairah (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Parim almus on see, mida annab rikas inimene. Ja alustage nendest, kes teist sõltuvad.“

1427. Hakim bin Hizam (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Ülemine käsi on parem kui alumine käsi (st see, kes annab on parem kui see, kes vastu võtab). Andmist peaks alustama neist, kes teist sõltuvad. Parim almus on see, mida annab rikas inimene (st kui almust antakse varast, mis on peale oma kulude maksmist üle jäänud, mitte antud ära, kui ise seda vajatakse). Kes hoidub teiste käest

⁴ Mediina päriselanikud, kes põgenenud Meka elanikud vastu võtsid ja nendega oma kodusid ja vara jagasid.

majanduslikku abi küsimast, sellele Jumal annab ja hoiab teda teistelt küsimast. Ja kes on rahul sellega, mis Jumal talle andnud on, selle teeb Jumal rahulolevaks.”

1429. Ibn Umar (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) mainis jutlust pidades almust ja seda, et tuleb teistelt finantsabi küsimisest ja kerjamisest hoiduda. Ta (saws) ütles: „Ülemine käsi on parem kui alumine. Ülemine käsi kuulub andjale ja alumine kerjusele.”

1430. Uqba bin Al-Harith (raa) jutustas: Kord palvetas Prohvet (saws) asri palvet ning seejärel läks kiirustades oma koju ning tuli sama kiiresti tagasi. Küsisin temalt (mis viga) ja ta vastas: „Ma jätsin koju tüki almusekulda ja mulle ei meeldi, et see ööseks mu majja jääks, seega lasin selle laiali jagada.”

1431. Ibn Abbas (raa) jutustas: Prohvet (saws) läks aidi päeval aidipalveks välja ja palvetas 2-rakase palve ja ta ei palvetanud midagi ei enne ega peale seda. Seejärel läks ta koos Bilaliga naiste juurde. Ta pidas neile jutlust ning käskis neil almust anda. Osad naised asusid seepeale oma käevõrusid ja kõrvarõngaid ära andma.

1434. Asma bint Abu Bakr (raa) jutustas, et ta tuli mingi murega Prohveti (saws) jutule ja too (saws) ütles: „Ära sulge oma raha kotti, muidu hoiab ka Jumal oma õnnistust sinu eest. Kuluta (Jumala nimel) nii palju, kui saad endale lubada.”

1436. Hakim bin Hizam (raa) jutustas: Ütlesin Jumala Sõnumitoojale (saws): „Enne moslemiks hakkamist tegin ma häid tegusid, nagu almuse andmine, orjade vabastamine ja perekonnaga heade suhete hoidmine. Kas saan nende tegude eest ka tasu?” Prohvet (saws) vastas: „Sinust sai koos kõigi nende heade tegudega moslem (st midagi ei lähe sulle kaduma).”

1442. Abu Hurairah (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Iga päev tulevad kaks inglit (taevast) alla ja üks neist ütleb: „O Jumal, tasu igäihele, kes Sinu nimel kulutab,” ja teine ütleb: „O Jumal, hävita kõik inhuskoid.”

1445. Abu Musa (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Iga moslem peab almust andma.” Inimesed küsisid: „O Jumala Prohvet, kui kellelgi pole midagi anda, mida siis teha?” Ta vastas: „Ta peab oma kahe käega töötama ja end sellega abistama ja ka almust andma.” Inimesed küsisid aga taas: „Ja kui ta ka seda ei saa teha?” Ta (saws) vastas: „Ta peaks aitama neid, kes abi vajavad ja seda paluvad.” Inimesed aga küsisid: „Kui ta seda teha ei saa?” Ta (saws) vastas: „Siis peab ta head tegema ja halvast hoiduma ja seda peetakse heateoks.”

1446. Umm Atiyya (raa) jutustas: Nusaiba Al-Ansariyale saadeti (almusena) lammas ja ta andis osa sellest Aishale (raa). Prohvet (saws) küsis Aishalt (raa) midagi süüa. Aisha (raa) vastas, et midagi peale Nusaiba saadetud lamba ei ole. Prohvet (saws) vastas talle: „Too see siia, sest see on jõudnud õigesse kohta.”

1448. Anas (raa) jutustas: Abu Bakr (raa) kirjutas mulle, mis Jumala Sõnumitooja (saws) oli käskinud teha sellega, kes pidi zakaatiks maksma 1-aastase naissoost kaamli,

kuid selle asemel oli tal 2-aastane naissoost kaamel. (Ta kirjutas, et) see loom tuleb temalt vastu võtta ja zakaatikoguja peab talle tagasi maksma 20 dirhamit⁵ või kaks lammast. Kui aga zakaatimaksjal on 1-aastase naissoost kaamli asemel 2-aastane meesoost kaamel, siis võetakse see temalt vastu, kuid tagasi midagi ei maksta.

1449. Ibn Abbas (raa) jutustas: Ma olen tunnistajaks, et Jumala Sõnumitooja (saws) palvetas aidipalve enne jutluse pidamist. Seejärel arvas ta, et naised ei olnud teda kuulnud ja läks koos Bilaliga nende juurde. Prohvet (saws) soovitas ja käskis neil almust anda. Seega naised hakkasid oma ehteid (almuseks) andma.

1450. Anas (raa) jutustas: Abu Bakr (raa) kirjutas mulle sellest, mille Jumala Sõnumitooja (saws) oli kohustuslikuks teinud (zakaati osas ja seal mainiti): rohkema zakaati maksmise⁶ hirmus ei tohi ei mitut erinevat vara kokku panna ega koos hoitavat vara lahutada.

1451. Anas (raa) jutustas: Abu Bakr (raa) kirjutas mulle sellest, mis Jumala Sõnumitooja (saws) (zakaati asjus) kohustuslikuks oli teinud ja seal seisis: kui kaks partnerit omavad võrdselt mingit vara, peavad nad ka koos selle eest zakaati maksma ja nad oleks nagu kumbki zakaati maksnud.

1458. Ibn Abbas (raa) jutustas: Kui Jumala Sõnumitooja (raa) saatis Muadhi Jeemenisse, ütles ta: „Sa lähed Raamatu rahvaste (st juutide ja kristlaste) juurde. Kõigepealt kutsu neid vaid Jumalat kummardama ja kui nad Jumalat tunnistavad, siis anna neile teada, mis Jumal neilt ootab: viis palvet ööpäevas. Ja kui nad palvetavad, siis anna neile teada, et Jumal ootab neilt zakaati. Seda võetakse rikastelt nende hulgas ja antakse vaestele nende hulgas. Ja kui nad sulle alluvad, siis korja nende käest zakaati, kuid ära võta inimestelt zakaatiks nende parimat vara.”

1460. Abu Dhar (raa) jutustas: Kord läksin ma Prohveti (saws) juurde ja ta (saws) ütles: „Jumala nimel, Kelle Kätes on mu elu (või „Jumala nimel, Kes on ainsana väärt kummardamist”), kellel on kaamleid, lehmi või lambaid ja kes ei maksa nende pealt zakaati, selle loomad tuuakse Ülestõusmispäeval palju suuremate ja rasvasematena tema ette ja nad tallavad ta oma kapjade alla ja puksivad teda oma sarvedega. (Need loomad käivad ringis ja) kui viimane neist on oma korra saanud, tuleb esimene uuesti ja see karistus kestab, kuni Jumal on lõpetanud inimeste üle kohtu mõistmise.”

44. PEATÜKI SISSEJUHATUS:

Prohvet (saws) ütles: „See, kes annab zakaati oma sugulastele, saab topelttasu: selle eest, et ta oma sugulaste õigused on täitnud ja zakaati maksmise eest.”

1461. Ishaq bin Abdullah bin Abi Talha jutustas: Ma kuulsin, kuidas Anas bin Malik (raa) ütles: „Abu Talhal oli Mediina Ansaride hulgas kõige rohkem datlipalme ja kõige rohkem armastas ta Bairuha aeda, mis asus Prohveti (saws) mošee ees. Jumala Sõnumitoojal (saws) oli kom-

⁵ 1 dirham = umbes 3 1/5 grammi hõbedat.

⁶ Kui kellelgi on 40-120 lammast, peab ta selle pealt zakaatiks maksma ühe lamba. Seega ei tohi kolm inimest, kellel on igäihel 40 lammast, oma karju liita, selleks et kokku vaid ühte lammast zakaatiks maksta vaid igäüks neist peab maksma ühe lamba.

beks seal käia ja selle head vett juua.“ Anas (raa) lisas: „Kui ilmutati värsid: „Te ei saavuta iialgi head (tasu, õiglust), kuni te pole (Jumala nimel) kulutanud seda, mida te armastate. Ja mida iganes te kulutate, tõesti, Jumal on sellest teadlik.“ (3:92), ütles Abu Talha Jumala Sõnumitoojale (saws): „O Jumala Sõnumitooja (saws), Önnistatud ja Kõrgeim ütleb: „Te ei saavuta iialgi head (tasu, õiglust), kuni te pole (Jumala nimel) kulutanud seda, mida te armastate. Ja mida iganes te kulutate, tõesti, Jumal on sellest teadlik.“ ja tõesti, Bairuha aed on mu varast mulle kõige armsam. Seega tahan ma selle Jumala nimel almuseks anda. Ootan selle eest tasu vaid Jumalalt. O Jumala Sõnumitooja, kuluta see sinna, kus arvad, et see kasulik on.“ Selle peale ütles Jumala Sõnumitooja (saws): „Braavo, see on väga kasulik vara. Ma kuulsin, mida sa ütlesid ja minu meelest oleks hea, kui sa selle kingiksid oma sugulastele.“ Abu Talha (raa) ütles: „Just nii ma teengi, o Jumala Sõnumitooja!“ Seejärel jagas Abu Talha selle aia oma nõbude ja muude sugulaste vahel.

1474. Abdullah bin Umar (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Inimene küsib teiste käest aina midagi, kuni ta Ülestõusmispäeval tuleb ilma lihata näos.“

1479. Abu Hurairah (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Vaene (maskiin) ei ole mitte see, kes käib inimeste käest suutäit või kaht, datlit või kaht palumas, vaid vaene on see, kellel ei ole oma vajaduste rahuldamiseks piisavalt raha, kuid kes ei kerja inimestelt ja kelle olukorra kohta teised ei tea ega saa seega midagi talle almuseks anda.“

1480. Abu Hurairah (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles: „Tõesti, inimesele on parem võtta nõör ja hommikul mägedesse minna ja puid raiuda ning siis neid müüa ja sellest sissetulekust süüa ja almust anda, kui teistelt midagi küsida.“

1486. Ibn Umar (raa) jutustas: Prohvet (saws) keelas datlite müügi enne nende heaks (st küpseks) saamist ja kui küsiti, mida selle all mõeldud on, ütles Prohvet (saws): „Kuni pole enam lehemädaniku ohtu.“

1490. Umar (raa) jutustas: Kord andsin ma hobuse almuseks, kuid see inimene (kellele ma selle andsin), ei hoolitsenud selle eest. Tahtsin selle tagasi osta, kuna arvasin, et ta müüks selle odavalt. Küsisin Prohvetilt (saws) selle kohta nõu. Ta vastas: „Ära osta ega võta tagasi seda, mille oled almuseks andnud, isegi kui see sulle antakse ühe dirhami eest, sest see, kes oma almuse tagasi võtab, on nagu see, kes oma okset neelab.“

65. PEATÜKI SISSEJUHATUS:

Ibn Abbas (raa) ütles: „Hall merevaik (vahajas vaala eritis) ei ole rikaaz⁷ vaid kuulub merest väljaheidetava kategooria alla.“ Al-Hasan ütles: „Halli merevaigu ja pärlite pealt peab maksma 1/5.“ Prohvet (saws) määras 1/5 maksmise rikaazi ja mitte nende asjade pealt, mis veest välja võetakse.

66. PEATÜKI SISSEJUHATUS:

Malik ja Ibn Idris ütlesid: „Rikaaz on islami eelsel ajal maetud varandus ja selle pealt on kohustuseks maksta 1/5,

7 maetud varandus

olgu varandus siis suur või väike. Kaevandusi aga rikaaziks ei peeta.“ Tõesti, Prohvet (saws) ütles: „Mineraalide pealt zakaati ei maksta. Rikaazi pealt peab aga 1/5 maksma.“ Umar bin Abdul Aziz võttis iga 200 portsu mineraalide pealt viis portsu ja Al-Hasan ütles: „Mitte-moslemitele kuuluvalt maalt leitud rikaazi pealt peab maksma 1/5, kuid kui see leitakse moslemite maalt, siis selle eest zakaati maksma ei pea. Kui keegi leiab vaenlase territooriumilt luqata (mahakukkunud vara), peab ta sellest avalikult teatama. Kui see kuulub vaenlasele, peab selle pealt 1/5 maksma. Mõned inimesed pidasid mineraale samasuguseks rikaaziks kui islami-eelsel ajal mahamaetud varandust.

1503. Ibn Umar (raa) jutustas: Jumala Sõnumitooja (saws) määras zakaat ul-fitriks ühe saa' (umbes 3 kg) datleid või otra igale moslemile, olgu see siis ori või vaba, mees või naine, noor või vana; ja andis käsu see ära maksta enne, kui inimesed aidipalvet palvetavad.

1506. Abu Said Al-Khudri (raa) jutustas: Meil oli kombeks zakaat ul-fitriks maksta üks saa' toitu, otra, datleid, kodujuustu või rosinaid (inimese kohta).

1507. Abdullah bin Umar (raa) jutustas: Prohvet (saws) käskis (moslemitel) zakaat ul-fitriks maksta ühe saa' datleid või otra. Inimesed pidasid kahte muddi⁸ nisu sellele võrdseks.

1509. Ibn Umar (raa) jutustas: Prohvet (saws) käskis inimestel zakaat ul-fitri ära maksta enne aidipalvusele minekut.

8 umbes 2/3 kg

FATWANURK

vara pealt makstav zakaat

Tõlkinud ja koostanud: Amina ja Aisha

ZAKAAT EHETE PEALT

Zakaat saab ehete pealt kohustuslikuks, kui need jõuavad teatud koguseni (nisab). Kulla nisab on 92 grammi või rohkem ja hõbeda nisab 644 grammi või rohkem. 2,5% nende väärtusest peab maksma zakaatiks igal neid omatud aastal. Seda peab maksma isegi siis, kui kuld ja hõbe on isiklikuks kasutamiseks.

Kord tuli üks naine koos oma tütreaga Prohveti (saws) juurde. Ta (saws) osutas kahele kullast käevõrudele, mida tütar kandis ja küsis: „Kas maksad selle eest zakaati?“ Ta vastas: „Ei!“ Prohvet (saws) lausus: „Kas tahaksid, et Allah annaks sulle Ülestõusmispäeval kaks tulet käevõru?“ Naine võttis seepeale käevõrud oma tütre randmelt ja ütles: „Need on minult Allahile ja Tema Sõnumitoojale.“ (Abu Dawud & An-Nasai)

Kord kandis Umm Salama (raa) teatud ehteid ja küsis Prohvetilt (saws), kas need ehted võetakse arvesse kogutud vana? Prohvet (saws) kostis seepeale, et kuni nende ehete pealt on antud zakaati, ei ole see kogutud vara. (Abu Dawud & Ad-Daraqtni)

Kogutud varana arvestatakse mistahes vara, mille pealt ei ole makstud zakaati. Sellise vara omanikku piinatakse Ülestõusmispäeval.

Hadith, mille kohaselt ehete pealt zakaati maksta ei tule, on nõrk ja seda ei tohiks arvesse võtta, kuna see räägib autentsele hadithile vastu, mis käsib ehete pealt zakaati maksta.

Šeik Ibn Baaz

KUI EHETEL ON KIVID

Küsimus: Kuidas maksta zakaati nende ehete pealt, mis ei ole lihtsalt kullast vaid kaunistatud kalliskividega? Kas sellisel juhul kaalutakse kogu ehe ja makstakse zakaat vastavalt selle kaalule, kuna kive oleks väga raske eemaldada?

Vastus: Zakaati peab maksma just kulla pealt, isegi kui seda kasutatakse vaid ehetena. Isiklikuks tarbeks kasutatavate kalliskivide ja pärlite pealt aga zakaati ei maksta. Kui näiteks kaela kees on nii kulda kui kive, tuleb selle omanikul välja arvutada, kui palju ehte kaalust on kuld või anda see kaalumiseks eksperdile. Piisab ligikaudselt kaalust. Kui kaal jõuab nisabini, tuleb ka maksta zakaati. Kulla nisab on 92 grammi. 92 grammi või rohkema kulla olemasolul tuleb selle pealt kord aastas 2,5% zakaati maksta. Kui kulda omatakse ärilisel eesmärgil, tuleb zakaati maksta kogu kaalu (mitte alates 92 gr) pealt. Kui ehteid omatakse ärilisel eesmärgil, tuleb nende kõigi

pealt zakaati maksta, kaasa arvatud pärlid ja kalliskivid, mille zakaat sellisel juhul arvestatakse nende turuväärtuse pealt.

Šeik Ibn Baaz

KUI KULD SAI ENNE ZAKAATI MAKSMIST MÜÜDUD

Küsimus: Ma müüsin maha kuldehte, mida mõnda aega kandsin, enne selle pealt zakaati maksmata. Mida ma selle zakaati suhtes nüüd ette võtta saan?

Vastus: Kui sa seda ehet maha müües ei teadnud, et selle pealt zakaati maksta tuleb, ei pea sa midagi tegema. Kui sa aga teadsid, et pead selle pealt zakaati maksma, tuleb see siiski tasuda. Sa pead maksma 2,5% selle ehte väärtusest kogu selle aja ulatuses, millal sa seda ehet omasid. Kui sa said sellest teada alles viimasel aastal, siis maksad vaid viimase aasta eest.

Šeik Ibn Baaz

MEHE ZAKAAT NAISE VARA PEALT JA ZAKAATI MAKSMINE ÕEPOJALE

Küsimus: Kas minu abikaasal on lubatud minu eest minu isikliku vara pealt zakaati maksta? Kas ma võin oma zakaati maksta noorele õepojale, kelle naine just suri ja kes soovib uuesti abielluda?

Vastus: Kui su abikaasa soovib sinu loal sinu vara pealt zakaati maksta, ei ole selles midagi halba. Sama kehtib ka su isa, venna või ükskõik kelle teise kohta, kes soovib sinu nõusolekul sinu vara pealt zakaati maksta. Sul on

l u -

ba -

tud zakaati oma õepojale maksta, et aidata tal abielluda, kui ta ise ei suuda end elatada.

Šeik Ibn Baaz

ZAKAAT ABIKAASALE

Küsimus: Kas naine võib oma ehete pealt zakaati oma-mehele maksta, kui mehe palk on hulga väiksem kui ta võlad?

Vastus: Kui mees on vaene või võlgades, võib naine oma ehete või ka muu vara pealt makstava zakaati talle maksta.

Šeik Ibn Baaz

ZAKAAT EMALE

Küsimus: Kas zakaati on lubatud emale maksta?

Vastus: Moslemid ei tohi zakaati maksta ei oma vanematele ega lastele, kuna nad on niikuinii kohustatud nii oma vanemaid kui lapsi toetama, kui viimased on hädas ja neil on varalised võimalused aidata.

Šeik Ibn Baaz

ZAKAAT LAUAHÕBEDALT

Küsimus: Mul on hulgaliselt lauahõbedat ja muid hõbedasi köögitarbeid, mida ma kasutan ise ja laenan ka oma sõpradele. Kas ma pean nende pealt zakaati maksma? Üks õde ütles mulle, et hõbedast köögitarvete kasutamine on keelatud ja nende omanikke karistatakse Põr-

gus nendesamade kuumaks aetud nõudega. Kas see on tõsi?

Vastus: Selliste köögitarvete pealt zakaati maksma ei pea, kuna need on isiklikuks kasutamiseks ja väljalaenamiseks, mitte müügiks. See, kes ütles, et selliste köögitarvete omamine on keelatud, on kindlasti eksinud ja peaks Jumalalt andestust paluma, kuna ütles Tema kohta midagi, mida Jumal ise ei ole öelnud.

Šeik Ibn Baaz

ÕPIME ARAABIA KEELT!

Kogu kodulehe eksisteerimise jooksul on meilt nii palju jõutud araabia keele õppimisvõimaluste kohta küsida, et otsustasime viimaks neid ja loodetavasti ka uusi õpihimalusi selles ülesandes aidata ja oma kodukat araabia keele õppega täiendada. Nüüd alustamegi selle suure projektiga paralleelselt nii kodulehel kui ka kuukirjas.

Miks aga üldse õppida araabia keelt? Eks selleks ole igäihel oma põhjus: kes soovib lugeda islamiusu põhitekste nende algkeeles, keda huvitab keeleteadus või ajalugu, kes pürib hoopis poliitikasse või töötab klienditeenindajana mõne araabia riigi turismipiirkonnas. Meie, kui moslemite, peamiseks eesmärgiks on reeglina (ja peabki olema) ennekõike suur soov islami algallikat – Koraani – selle originaalkeeles lugeda ja seeläbi oma Isanda sõna paremini mõista.

Lisaks Koraanile, mis araabia keeles on siiski hoopis midagi muud kui ükskõik kui hea tõlke vahendusel, on islamis ka hulk vägagi olulisi tekste, mida kunagi araabia keelest teistesse keeltesse tõlgitud ei ole või mille tõlked on täiesti kõlbmatud või mitte-täielikud.

Hakkame õppima standardkeelt – keelt, milles loetakse raadios ja televiisoris uudiseid ning kirjutatakse ajalehtedes-ajakirjades ja tänapäevastes raamatutes, seega keelt, mis on välja arenenud otseselt klassikalisest araabia keelest, milles on kirjutatud Koraan, ja mis on tänapäeval kõigis araabia riikides ametlikuks keeleks. Kes soovib aga suhtluskeelt õppida, peab selle ise hiljem juurde õppima.

MIDA OLEME JUBA ARAABIA KEELE VAHENDUSEL ÕPPINUD?

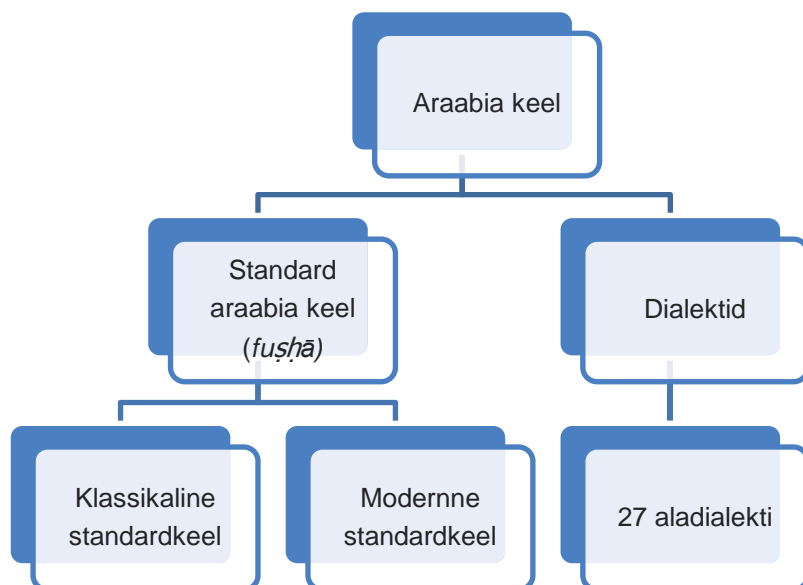
ARAABIA KEELT ÕPITAKSE ...

- Lingvistiline huvi
- Religioosne huvi
- Huvi seoses ajalooaga
- Poliitiline huvi
- Huvi seoses mõne muu peeriala valdkonnaga
- jm

MILLINE ON ARAABIA KEEL?

- اللغة العربية *al-luġatu l-'arabiyya*
- suurima kõnelejate arvuga semiidi keel
- sugulaskeeled – heebrea, aramea jt
- Üks maailma suurima sõnavaraga keeli. Kui Euroopas on kaua aega politoloogias ja juuras oma sõnatäpsuse tõttu kasutatud prantsuse keelt, siis araabia keel on oma sõnavara poolest veelgi nüanseeritum (näiteks: üksainus sõna selleks, et öelda “3-aastane valge ühe küüruga emane tiine ratsakaamel”).

A – Jaotus

B – Tähestik

28 / 30 konsonanti, millest 3 poolkonsonanti/poolvokaali (ā, ī, ū), 3 vokaali (a, i, u)

C – Grammatika

- 3 käänet (nominatiiv, akusatiiv, genitiiv)
- Sugu (meessoost, naissoost)
- Arv (ainsus, mitmus, duaal (2))
- “Ajad” (tehtud, tegemata)
- Sõnamoodustus (3 konsonandiga tüved)

Sõnamoodustus:

- K-T-B - *kitāb, kātib, maktūb, maktab, maktaba* etc.
- Kodu = *manzil* (koht, kus maha ronitakse), *bait* (koht, kus magatakse)

- 14 verbivormi ühest tüvest (nagu tantsima tantsitama, tantsisklema jne)– *kasara* (katki minema), *kassara* (purustama); ‘*alama* (teadma), ‘*allama* (õpetama); *qatala* (võitlema), *qātala* (kellegi vastu võitlema), *taqātala* (üksteise vastu võitlema) jne

ISLAMI ARAABIAKEELSE TEADUSE NING KULTUURI MÕJUTUSED EUROOPALE

- Kõige esimene revelatsioon Muhammedile (saws) –
« **Õpi/loe/retsiteeri oma Isanda nimel, kes on loonud; loonud inimese rippuvast ollusest (embrüost). Õpi/loe/retsiteeri ja su armuline Isand, kes õpetab kirjasule abil, õpetab inimesele seda, mida ta veel ei teadnud. » (96:1-5)**
– tänu sellele on islamis teadus ja õppimine väga olulised.
- Alates 7. saj. kuni Euroopa renessanssini oli islami kultuur maailmas kõrgeimal tasemel.
- Arendati - meditsiin, matemaatika, füüsika, astronoomia, geograafia, arhitektuur, kunst, kirjandus, ajalugu jne.

A – Esimesed ...

- Ülikoolid – araablaste leiutis; esimene ülikool loodi Euroopas Hispaaniasse vallutajatest araablaste poolt, sealt idee edasi Prantsusmaale Sorbonne'i tegemiseks.
- Haiglad – kõige esimesed munitsipaalhaiglad, arstiabi kõigile tasuta, riigi raha eest.
- Apteegid
- Regulaarne postiteenistus (lennupost tuvidega)
- “Tarkuse Koda” Bagdadis – riikliku rahastusega asutus, kus kirjutati ja tõlgiti religioosseid, teaduslikke ja ajaloolisi tekste (Kreeka, India, Pärsia jt). Kuna Euroopas keskajal vanade kreeklaste tööd hävitati, siis tänapäeval kättesaadavad tekstid on tõlgitud araabia keele tõlgetest tagasi Euroopa keeltesse (näiteks: Aristotelese, Platoni teosed).

B - Meditsiin

- Optika – prillid
- Haiglad, apteegid – farmatseudid
- Roosivesi, destilleerimisvedelikud
- Piiritus, nuuskpiiritus, tahke seep
- Hambahügieen - *siwak*
- Kirurgilised instrumendid – Al-Zahrawi

Araabia keeles kirjutatud ja Euroopa keeltesse tõlgitud meditsiinikäsiraamatuid kasutati Euroopas ravimiseks ja opereerimiseks veel 20. saj. alguses.

Inimese ehitus –

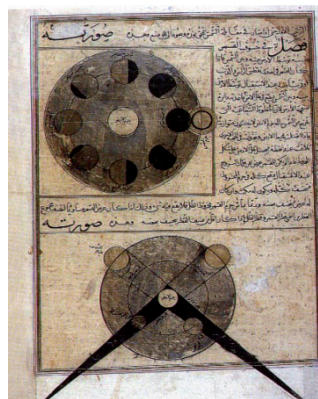

C – Matemaatika

- araabia numbrid – võeti üle Indiast ning anti edasi Euroopasse
- kümnendsüsteem
- kolmnurgaülesanded
- jpm.

D – Astronoomia

- Maa suuruse arvutamine
- varjutuste ennustamine
- maailma esimene observatoorium

E - Geograafia

- astrolaab
- kvadrant
- navigeerimiskaardid
- Eesti esmamine –

Muhammad Al-Idrisi, 1154. aasta

“Rogeri raamat” – **Astlanda**

“Anhel (Hanila) on ilus, tähelepanuväärne, õitsev linn. Ta kuulub Astlanda maale. Astlanda linnade hulka kuulub ka linn Koluva (Tallinn). See on väike linn, suure linnuse taoline. Selle elanikud on maaharijad ja nende sissetulek napp, kuid on palju karja. Anheli linnast kagu suunas on kuus päeva teekonda. Ja samuti Anheli linnast sellele, kes läheb rannaäärset teed mööda kuni Bernu (Pärnu) jõe suudmeni, viiskümmend miili.”

F – Esmaleiutajad ...

- tuuleveski – 7. sajand
- “purilennuki” katsetused – 9. sajand, Abbas ibn Firnas
- pimedate lugemissüsteem – 600 aastat enne punktikirja

G – Veel meile toonud ...

- Kohvi – 9. sajand Jeemen, Euroopasse 16. sajand
- vaibatööstus – beduiinid
- parfüümitööstus - Jabir ibn Hayyan, Al-Kindi
- linnaplaneerimiskunst

ARAABIA KEELE MÕJU EUROOPA LINGVISTIKALE

- Enamuses teaduslikud terminid
- Euroopasse jõudnud reeglina läbi Hispaania (15% hispaania keele sõnavarast tuleb araabia keelest)
- 1. äraarvatavad sõnad (*emiir*) – 2. äraarvamatud sõnad (*maskara*)

Näiteks: A

- admiral - أمير البحار, *amīr al-bihār* – merede prints/valitseja
- albatross
- alkeemia - الكيمياء *al-kīmiyā* – metallide muutmise kunst
- alkohol - الكحول, *al-kuhūl* – maise aine viies element
- alkoov
- algebra - الجبر *al-žabr* – puuduolevate osade taastamine
- algoritm

Teisi tähti ...

■ diivan	■ muumia
■ eliksiir	■ musliin
■ hašiš	■ oranž
■ kaliiber	■ safari
■ keemia	■ safran
■ kohvi	■ seniit
■ lilla	■ sofa
■ makramee	■ suhkur
■ maskara	■ šerbett
■ massaaž	■ tariif
■ madrats	■ tubakas

SEEGA, ARAABIA KEELT TASUB ÕPPIDA, ET ...

- mõista paremini islami algallikaid (Koraani, Sunnat) ning lihtsamalt kätte saada islami suurte õpetlaste tekste.
- tunda keelt, millel on maailma üks suurimaid sõnavarabaase, ülitäpselt välja arenenud grammatiline struktuur ja suur kõnelejaskond.
- tunda keelt, läbi mille on Euroopasse toodud palju uut ning ka taasavastatud vana (India, Hiina, Antiik-Kreeka) teadust, kultuuri, kirjandust jne.
- paremini mõista nende sõnade tähendust, mis tulevad araabia keelest, ning mida iga päev kasutame.
- paremini suuta analüüsida paljusid ajaloolisi ning tänapäeva poliitilisi episoodide ning probleeme, kuna iga keel on oma kultuuripärandi kandja ning mõistes keelt, mõistame paremini ka seda kultuuri, mida see kannab.
- jpm.

MILLINE ON ARAABIA KEEL?

Araabia keel (اللغة العربية *al-luġatu l-'arabiyyah* või lihtsalt عربي *'arabī*) on suurima kõnelejatearvuga semiidi keel, mis on lähedas suguluses heebrea ja aramea¹ keelega. Keele nimetus ise tuleb araabiakeelsest sõnast *'arab*, mille sõnatüveks on *'-r-b* ja millega väljendatakse igasugust liikumist, seega *al-'arab* on rändrahvas (beduiinid). Modernset araabia keelt peetakse 27 alakeelega makrokeeleks, mille erinevaid dialekte räägitakse üle kogu araabiamaailma ja mille ametlikuks keeleks on standardne araabia keel, mida üle araabiamaade ja ka islamimaade koolis õpetatakse.

Ametlik keel jaguneb kaheks: 1. **Modernne standard araabia keel** – meedia, raamatute keel; on võtnud üle Euroopa sõnavara ja grammatikat; samas püütakse uusi sõnu moodustada oma sõnatüvedega, kuid see ei ole väga oluline, 2. **Klassikaline araabia keel** – klassikalise kirjanduse ja Koraani keel, mis ei ole muutunud juba ligi 14 sajandit.

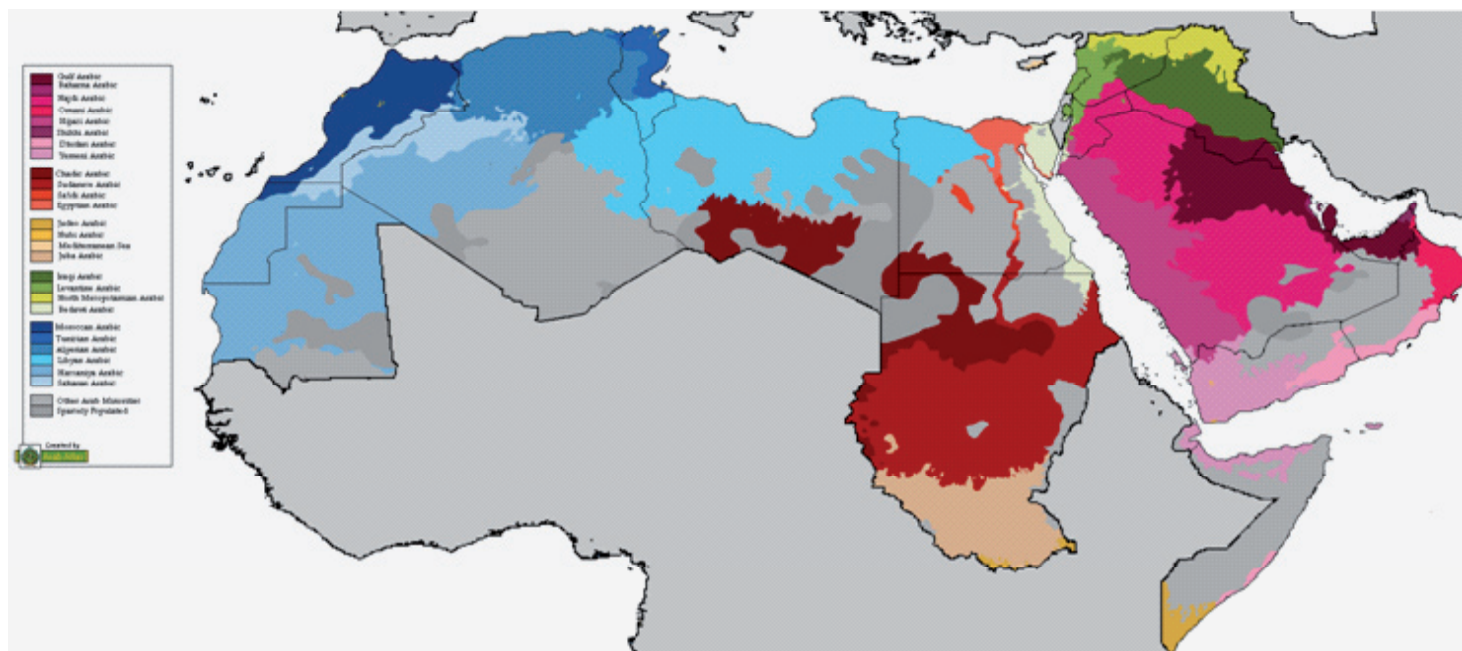
Peale selle on veel **dialektid**, millel ametlik staatus puudub. Meie jaoks kummalisena võib tunduda see, et erinevate araabia riikide kodanikud ei pruugi osata omavahel rääkida, kui ei ole koolis käinud ja ametlikku keelt õppinud. Dialektides tehakse äärmisel juhul *talkshows*id ja kirjutatakse näidendeid. Ükski dialekt ei ole klassikalisele keelele lähem kui teine, kuid üle araabiamaailma tuntuim ja seega arusaadavaim on egiptuse dialekt (kuna Egiptuses toodetakse palju üle araabiamaailma vaadatavaid seriaale ja filme), magribi (Põhja-Aafrika) dialektid on teiste araablaste jaoks kõige keerulisemad, kuna need on berberi keeltega segatud. Palju on tänapäeval dialektides sees ka sõnu näiteks prantsuse, inglise, itaalia, hispaania keelest. Dialektide „puhtusest“ reeglina ei hoolita, räägitakse seda, mis on mugav ja vajalik. Kui erinevate araabiariikide kodanikud omavahel räägivad, võtab üks reeglina teise dialekti üle (kui üks neist on egiptlane, siis reeglina egiptuse dialekti) või räägitakse klassikalist araabia keelt või hoopis inglise keelt.

Suurim **dialektide eristamine** toimub Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika vahel.

¹ Juutide igapäevakeel Jeesuse ajal.

- Egiptuse araabia keel مصري - räägib ligi 76 milj inimest, kõige arusaadavam dialekt tänu seriaalidele ja filmidele
- Magribi araabia keel مغربي - Alžeeria, Maroko, Tuneesia, Lääne-Liibüa
- Homnikumaa araabia keel شامي - Lääne-Süüria, Liibanon, Palestiina, Lääne-Jordaania, Küprose maroniidi araabia keel
- Iraagi araabia keel عراقي
- Ida-Araabia poolsaare araabia keel بحراني - Saudi idaosa, Lääne-Iraak, Ida-Süüria, Ida-Jordaania, osa Omani
- Pärsia lahe araabia keel خليجي - Bahrain, Saudi ülejäänud osa, Kuveit, Ühendemiraadid, Qatar, Omani ülejäänud osad)

Veel: Hassānīya حساني (Mauritaania, Lääne-Sahara), Sudaani araabia keel سودان, Hijazi araabia keel حجازي (Saudi Araabia lääne- ja põhjaosa, Lääne-Jordaania, Lääne-Iraak), Najdi araabia keel نجدي (Saudi Araabia keskosa), Jeemeni araabia keel يمني, Andaluusia araabia keel أندلسي (Iberia poolsaar kuni 17. saj.), Siculo araabia keel سقلي (Sitsiilia kuni 14. saj.), Malta araabia keel (ainus araabia dialekt, millel on eraldi keele staatus; ainus semiidi keel, mida kirjutatakse ladina tähestikus).

Araabiamaailma kaart - allikas Wikipedia

Araabia keel on väga palju oma sõnavarast teistele maailma keeltele laenanud (näiteks 15% hispaania keele sõnavarast on tulnud araabia keelest), eriti just teaduslikke termineid, näiteks meditsiinis, matemaatikas, astronoomias, filosoofias, kaubanduses jne, kuna läbi terve keskaja oli islami impeerium maailma kõige arenenumaks ning võimsamaks riigiks ning mõjutas väga paljusid teisi riike, kaasa arvatud Euroopat. Kuni 20. sajandi alguseni raviti Euroopas araablaste meditsiinikäsikirjade järgi. Kreeklaste ja roomlaste filosoofilised teosed hävitati keskaegses Euroopas, kuid araablastel olid need varem araabia keelde tõlkinud ning nüüd on need meile tänu araabiakeelsete tõlgete kättesaadavad.

Kõige suurem mõju oli araabia keelel muidugi islamimaailma teistele keeltele, kus väga suur osa religioosest sõnavarast araabia keelest üle võetud (näiteks: berberi keeled, kurdi, pärsia, suahiili, urdu, hindi, bengali, türki, malai, indoneesia jm). Samas ei saa seda sõnavara ainult islamile omastada – ka araablastest kristlased ja juudid kasutavad sõnu nagu Allah, salaad, šariaat jne.

ÜLESEHITUS JA GRAMMATIKA

Araabia keeles on **28 / 30 konsonanti** (olenevalt sellest, kas hamzat ja ta-marbutat pidada eraldi tähtedeks või mitte), millest 3 poolkonsonandid / poolvokaalid (â, î/y, û/w), ja **3 vokaali** (fatha - a, kasra - i, damma - u). Dialektides kasutatakse vokaale rohkem (lisanduvad näiteks ö, e, o).

Sõnade ülesehitus –

Araabia keele sõnatüved koosnevad reeglina kolmest konsonandist. Tüvedest moodustatakse sõnu, lisades poolkonsonante, teisi konsonante ja vokaale.

k-t-b (kirjutama) – **kitâb**, **kitâba** (kiri, kirjutis), **kâtib** (kirjutaja, sekretär), **maktûb** (üleskirjutatu, saatus), **maktab** (koht, kus kirjutatakse – büroo), **maktaba** (koht, kus on palju tüve poolt väljendatavat – raamatukogu), **kitâby** (kirjalik),

d-r-s (õppima) – **dars** (õppetund, peatükk), **madrâsa** (koht, kus õpitakse – kool)

j-l-s (istuma) – **majlis** (koht, kus istutakse – parlament, nõukogu)

n-z-l ((hobuse või kaameli seljast) maha/alla tulema) – **manzil** (koht, kus tullakse kaamli seljast maha = rändrahvale kodu)

q-r-' (lugema, õppima, retsiteerima) – **qur'ân** (Koraan – lugemine, retsiteerimine, õppimine)

Sõnaraamatu kasutamiseks peab teadma kõigepealt sõnatüve, tüve alt leiab vastava sõna.

Käänded –

Standardkeeles on **3 käännet**: nominatiiv ehk aluskääne, akusatiiv ehk sihitiskääne ja genitiiv ehk prepositsioonikääne. Dialektides käänded puuduvad.

Käände vorm on veidi erinev vastavalt sellele, kas tegemist on määratud (definiitvuse), või määramata (indefiniitvuse) sõnaga (st kas sõna ees on artikkel al- või ei). Määratud (inglise keeles

artikliga „the“ tähistatud) sõnade käändelõpud on vastavalt kas **u**, **a** või **i**, samal ajal kui määramata (inglise keeles artikliga „a“ või „an“ tähistatud) sõnade käändelõpud on vastavalt **un**, **an**, **in**.

Näiteks: *darasa at-tâlibu darsan fi l-jâmi'ati* - õppis üliõpilane õppetükki ülikoolis

Arv –

Araabia keeles esinev 3 grammatilist arvu: ainsus, duaal (st 2; dialektides reeglina kadunud) ja mitmus. Duaali kasutatakse ka verbide pööramisel (näit „Meie läksime(-2).“)

Sugu –

Araabia keeles on kaks sugu: meessugu, mis tähistab ka üldist (n: kui ruumis on 30 naist ja 1 mees, siis kasutatakse meessoos vorme) ja naissugu.

Ajad –

Meie mõistes aegu araabia keeles ei ole, vaid on lõpetatud või lõpetamata tegevus. Reeglina vastab nende lõpetamata tegevus meie olevikule ja tulevikule, samal ajal kui lõpetatud tegevusele vastab meie minevik, kuid teatud kontekstis võib nende süsteem meid segadusse ajada. Näiteks: Kui Jumal räägib Koraanis tulevikust, siis kasutab ta lõpetatud tegevust, kuna see, mis Jumal on määranud, oleks justkui juba ette lõpetatud, tegu on kindlalt toimuva tegevusega.

Verbide moodustamine –

Araabia keeles infinitiiv puudub, selle asemel kasutatakse ainsuse kolmanda pöörde meessoos vormi.

Igast 3-konsonandisest verbist saab teha kuni 10 erinevat verbi (vanasti kuni 14), millel kõigil on oma nüansid (NB! Jälgige, kuidas igas vormis 3 tüvekaashäälikut (F-'-L) säilivad ja muud tähed nende ümber muutuvad, et moodustada uusi vorme) –

1 - *fa'ala* – tavavorm - (*darasa* – õppima)

2 - *fa'ala* - suunatud teistele, intensiivsus, kordamine, ühepoolne tegevus – (*kallama* – jutustama)

3 - *fā'ala* - jõupingutus tüve väljendatud tegevuse sooritamisel – (*qātala* - kogu oma jõudu kasutama, millegi vastu võitlema, raskusi ületama)

4 - *af'ala* - suunatud teistele või ka enesele – (*aslama* - endas rahu leidma, islamisse astuma)

5 - *tafa'ala* - II vormi suunamine kellelegi teisele, vastastikune tegevus – (*takallama* - kellegagi rääkima, juttu ajama)

6 - *tafā'ala* - III vormi suunamine kellelegi teisele, vastastikune tegevus – (*taqātala* - üksteist tapma)

7 - *infa'ala* - I vormi reflektiivne passiivne tegevus – (*infataha* - avanema, lahti tulema)

8 - *ifta'ala* - I vormi reflektiivne passiivne tegevus – (*ibtasama* - naeratama)

9 - *if'alla* - värvid, füüsilised puuded – (*iswadda* – musta värvi olema)

10 - *istaf'ala* - tüve poolt väljendatud asja otsimine, püüdlemine selle poole – (*ista'lama* - end kurssi viima, uurima)

KIRJASÜSTEEM

Araabia tähestik on tuletatud aramea kirjast (nabatean). Seda kirjutatakse paremalt vasakule, nagu ka kõiki teisi semiidi keeli (heebrea veel lisaks ka joone alla mitte joone peale). Varem esinesid Lähis-Ida ja Magrebi kirjas nüansivahed, nüüd enam mitte, välja arvatud Koraani kirjutamisel ja kalligraafias.

Dialekte kirjutatakse tänapäeval üles transliteratsioonis (st ladina tähtedega), kuna seal on palju rohkem vokaale, mida araabia kirjas on raske üles tähendada. Probleemseks osutub sellise kirjaviisi puhul aga see, et sõna tähendust (st, kas tegu on nimisõna, omadussõna, kohanime, tegusõnaga jne) sõna peale peale vaadates vaid sõna skeemi järgi ära arvata ei ole enam võimalik.

PRIMAARNE SÕNAVARA

EESTI KEELES	HÄÄLDUS	ARAABIA KEELES
jah	<i>nā'm</i>	نعم
ei	<i>lā</i>	لا
palun	<i>min fadlik</i>	من فضلك
aitäh	<i>šukran</i>	شكرا
ma vabandan (sinu ees)	<i>āržu 'āfwak</i>	أرجو عفوكم
mul on kahju	<i>ānā āāsif</i>	أنا آسف / آسفة
pole viga	<i>lā bā'ās</i>	لا بأس
Kas sa räägid eesti keelt?	<i>hāl tātākällām āl-istuniiā</i>	هل تتكلم الإستونية
Kas sa räägid inglise keelt?	<i>hāl tātākällām al-ingiliziia</i>	هل تتكلم الإنجليزية
Kas sa räägid prantsuse keelt?	<i>hāl tātākällām al-firansiia</i>	هل تتكلم الفرنسية
Kas võiksid aeglasemalt rääkida?	<i>hāl jumkinuka ān tātākällām bi-buta'</i>	هل يمكنك أن تتكلم ببطئ
Kuidas sa seda nimetad?	<i>kāifa tad'āun hādhā</i>	كيف تدعون هذا
Mida see tähendab?	<i>māādhā jā'ni hādhā</i>	ماذا يعني هذا
tervitus (Rahu olgu sinuga!)	<i>assalāamu aleikum</i>	السلام عليكم
tervitus vastu (Rahu olgu ka sinuga!)	<i>walikum assalāam</i>	و عليكم السلام
Tere hommikust!	<i>sabaah ul-khair</i>	صباح الخير
Tere hommikust! (vastus eelmisele)	<i>sabaah un-nuur</i>	صباح النور
Tere õhtust!	<i>masa' ul-khair</i>	مساء الخير
Kohtumiseni!	<i>ila alliqa'</i>	إلى اللقاء

Kuidas sul läheb?	<i>kāifa hääluk</i>	كيف حالك
Hästi!	<i>žajjid</i>	جيد
Kuidas läheb?	<i>lä bā'ās</i>	لا بأس
Pole viga!	<i>lä bā'ās</i>	لا بأس
Mis su nimi on?	<i>mää ismuk</i>	ما إسمك
Minu nimi on ...	<i>ismii (huwa) ...</i>	إسمي (هو)
Head ööd!	<i>liila sa'iida</i>	ليلة سعيدة
Hiljem näeme!	<i>naraakum läähiqan</i>	نراكم لاحقاً
Ma ei saa aru.	<i>änä lää äfhäm</i>	أنا لا أفهم
See on härra ...	<i>häädhä äs-säjjid ...</i>	هذا السيد
See on proua ...	<i>häädhihi äs-säjjida ...</i>	هذه السيدة
preili	<i>äl-äänisa</i>	الآنسة

Järgmisel korral võtame in ša Allah juba ette araabia tähestiku!

LASTELE

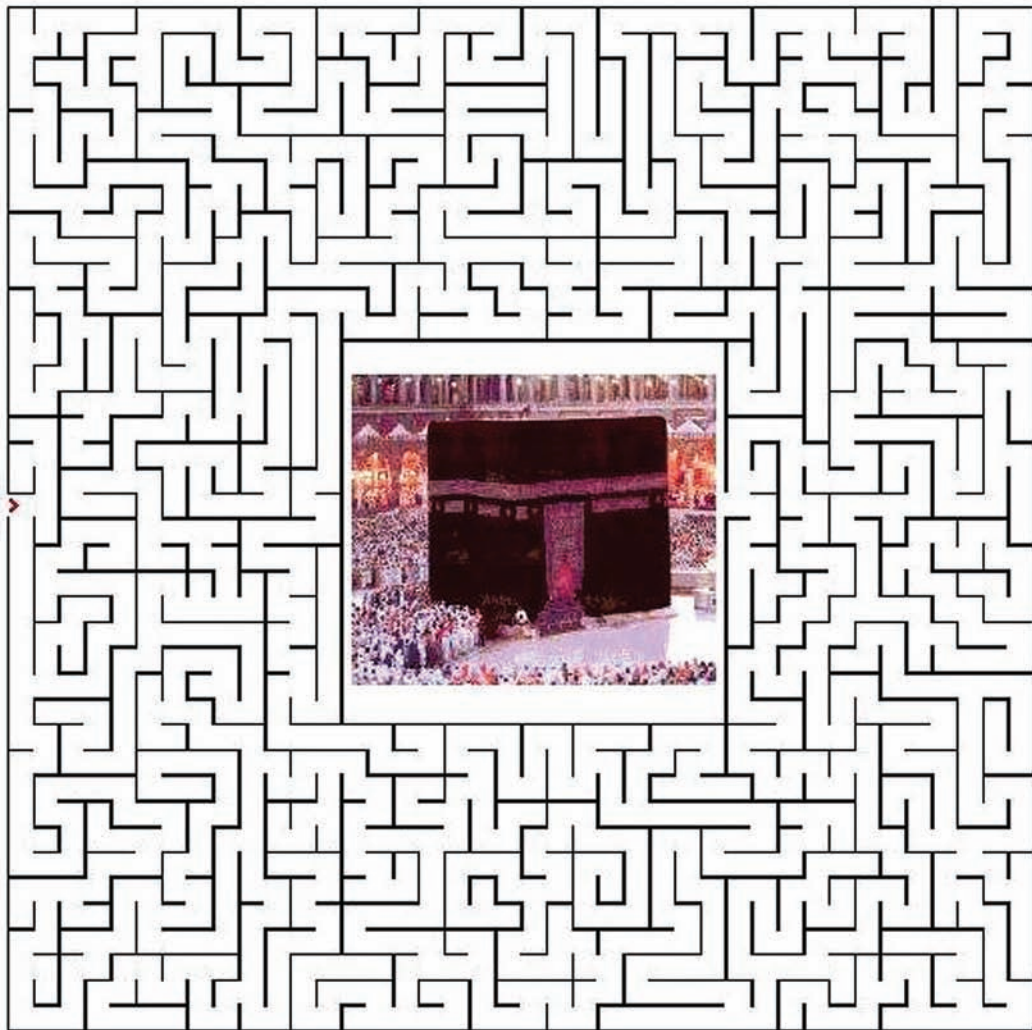

LEIA TEE MEKASSE!

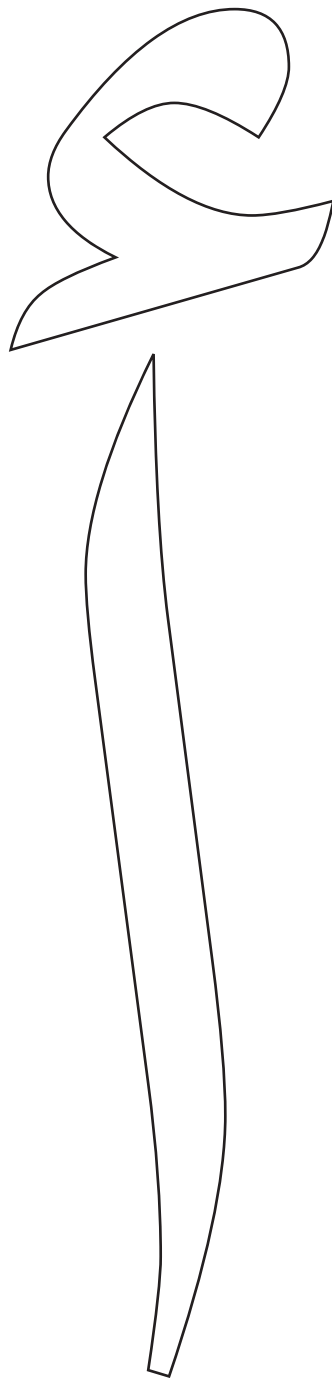

START >

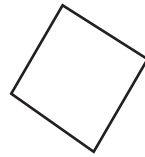
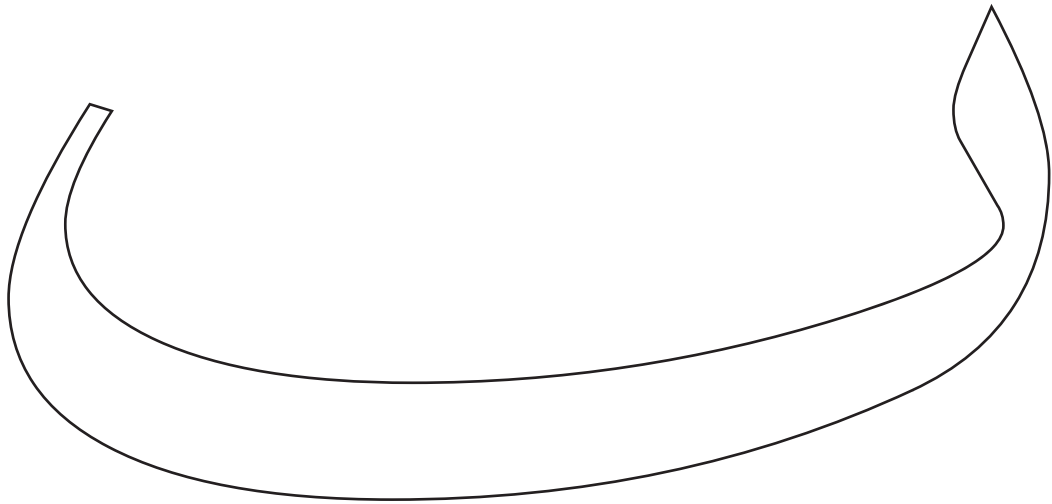

ÕPI TÄHTI

(PRINDI JA VARVI)

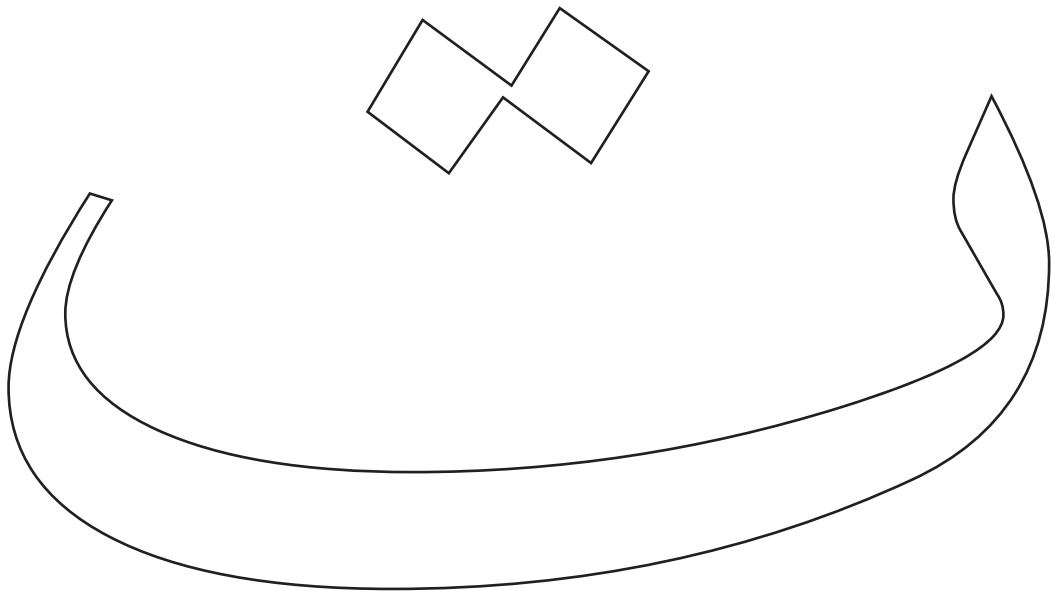

ÄLIF

BÄÄ

TÄÄ

MESILANE

Amina ei tunne ennast täna hasti. Ta on külmetunud ja tal on köha. Ema ütleb talle: „Sa vajad praegu head kuuma teed meega. Lähme ja ostame mett ja sa näed, et su köha läheb paremaks, inshAllah“

Amina ja ta ema lähavad koos poodi. Nad peatuvad mee riuli ees.

„Emme, siin on ju igasuguseid erinevaid sorte mett, ja nad on kõik eri värvi!“ ütleb Amina rõõmsalt. „Vaata, see mesi on peaaegu valge ja see mesi on kuldse värvusega ja see seal on hoopis pruunika tooniga.“

„Jah, Amina,“ vastab ema. „Need on eri sorti meed. Nad tulevad erinevatest lilledest.“

„Kas siis mesi tuleb lilledest?“ küsib Amina.

„Ole nüüd, sa tead ju, et ei tule,“ vastab ema. „Mesilased toodavad mett. Nad lendavad lillelt lillele ja korjavad õietolmu ja õienektarit. Ja siis nad toodavat oma kehas mett. Kuna on olemas palju erinevate lõhnade ja värvustega lilli, siis ka mesi on erinev. Näiteks kui mesilane on käinud ainult ristikehina õitel, toodab ta ristikehina mett, mis on peaaegu valge. Ja kui mesilased käivad paljudel

erinevatel lilleidel, tuleb sellest mesi, mis võib olla alati eri värvusega.“

Amina mõtleb natuke aega ja küsib siis emalt: „Aga, kes õpetas mesilastele, kuidas mett teha?“

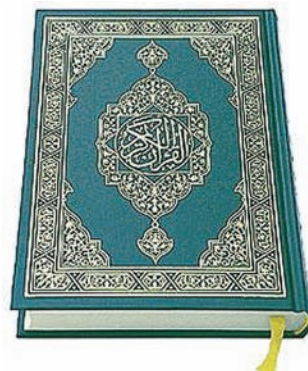
„Allah õpetas neile, kallis,“ ütleb Amina ema. „Kui mesilased mett toodavad, alluvad nad Allahi käsule.“

Kas sina tead, et Allah räägib meile mesilastest Koraanis? Kuula, mida Ta ütleb.“

Amina ema loeb tütrele Koraani peatükist, mille nimeks on „Mesilased“:

„Ja sinu Isand ilmutas mesilasele: „Rajage oma majad (tarud) mägedesse, puudele ja sinna, mida püstitatakse. Siis sööge kõikisugustest viljadest (st joogi kõikisuguste taimede nektarit) ja järgige teid, mis teie Isand teile on määranud.“ Nende kõhust tuleb välja mitmevärviline jook, mis on inimestele tervistav. Tõesti, selles on märgid inimestele, kes mõtleavad.“

(Koraan, 16:68-69)

KAAMLID KANNAVAD VEEPAAKE OMA KÜHMUDES

Kaamlid on loodud elama maailma kõige kuumemates kliimavööndites. Neid kasutatakse tavaliselt kõrbes liikumiseks. Kõrbed on suured liivaalad, kus kuumus võib tõusta kuni 50 kraadini.

Sellise kuumuse juures hakkab inimesel koheselt janu ja ta tahab juua.

Kaamlid suudavad aga 50-kraadises kuumuses liikuda kilomeetreid. Nad suudavad olla päevi ilma veeta. See on selleparast, et Allah on nende kehad loonud meie omadest erinevateks. Kaamlid suudavad oma kehasse koguda palju vett ja siis vajandusel sellega oma janu kustutada.

Ka söömine on kõrbeoludes problemaatiline, kuna seal on väga vähe taimi, mida süüa. Kõrbes on enamasti ainult kaktused ja teised okkalised taimed. Allah on loonud kaamli suu ja huuled väga tugevaks ja kaamel suudab isegi kingatalla sisse augu hammustada. Tänu sellel suudab kaamel süüa kaktuseid ja teisi okkalisi taimi.

Lisaks sellele, on kaamli seljal olevad karvad disainitud spetsiaalselt nii, et kaitsta looma keha tugeva kuumuse eest. Allah on loonud kaamli jalad laiad, kuna nad liigu-

vad peamiselt kõrbeliival. Tänu jalgede laiusele ei vaju kaamlid liiva sisse. Allah on loonud ka kaamlite tallad väga tugevaks, et nad ei kõrvetaks oma jalgu kuumal liival.

Kõrbetes on väga tihti tugevad liivatormid. Kui me oleme rannas tugeva tuulega, on meil võimatu silmi avada, kuna liiv lendleb ringi. Kui tuul veelgi tõuseb, ei näe me isegi paari meetri kaugusele. Kuid kaamlitel on loodud kaks kihti ripsmeid, mis kaitsevad nende silmi liivatormis.

Allah on loonud kõik loomad selliste omadustega, mis aitavad neil ellu jääda vastavalt nende elukohale. Kõrbetes ei näe näiteks pingviine, kuna nad ei jääks seal ellu. Samamoodi ei suudaks kaamel elada põhjanabal. Allah on loonud kõik loomad täpselt sinna, kus nad peavad olema. Allah

on Kõiketeadja ja Ta looming on täiuslik.

Allah informeerib meid kaamli loomisest Koraanis: „Kas nad ei ole vaadanud kaamleid ja kuidas nad loodi?” (88:17)

Tõlkinud ja kokku pannud: Sarah Egiptusest
Kasutatud kirjandus:

<http://www.missionislam.com/>

<http://for-children.com/>

<http://www.muslimkidsville.com/>

Internet

UMAR IBN AL-KHATAB

Autor: Umm An-Nu'man

Allah valis Tema viimase Sõnumitooja (salla Allahu alaihi wa sallam) sahaabadeks parimad inimesed.

Sõna **sahaaba** tähendab "sõbrad".

Neli meest olid parimad nende seast. Nende nimedeks oli Abu Bakr as-Siddiq, Umar ibn al-Khatab, Uthman ibn Affan ja Ali ibn Abi Talib.

Kui Prohvet Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) suri, said nendest meestest moslemite juhid. Nad olid suurepärased moslemid, kes allusid Allahile ja järgisid õigesti Tema Sõnumitooja (salla Allahu alaihi wa sallam) sunnat. Sõna **sunna** tähendab asju, mida Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ütles, tegi või heaks kiitis.

Pärast Prohveti surma sai esimeseks moslemite khalifaks Abu Bakr. **Khalifa** tähendab seda, kes juhib moslemeid pärast Prohveti Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam). Peale Abu Bakrit sai moslemite khalifaks Umar ibn al-Khatab.

Järgnev on lugu sellest, kuidas Allah muutis Umari õilsaks meheks, kellest sai teine parim Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) sahabi ja teine islami khalifa.

Umar ibn al-Khatab ei olnud moslem oma elu varajase ajal. **Moslem** on keegi, kes ülistab Allahi, armastab Teda ja kuuletub Temale. Moslem peab samuti järgima Prohveti Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) sunnat.

Paljud inimesed olid väga häiritud sellest, kui Allah esimest korda saatis Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) islami sõnumiga. Neile ei meeldinud, mida Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) lausus ja nad ei tahtnud seda uut usku Mekkas. Ja Umar oli üks neist inimestest, kellele ei meeldinud Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ja see uus usk, mida ta (salla Allahu alaihi wa sallam) õpetas.

Paljud inimesed kartsid Umarit. Ta oli väga pikk ja tugev mees. Samuti oskas ta maadelda väga hasti. Tema hääl oli tugev ja kui ta rääkis, siis kõik juuresolijad kuulsid teda hõlpsasti. Kui Umar kedagi lõi, siis see valutab. Mitte keegi Mekkas ei julgenud temaga võidelda sest nad teadsid, kui jõuline ta oli. Enne kui Allah tegi Umari moslemiks, tegi Umar moslemitele palju haiget ja saatis korda alatuid asju.

Ühel päeval tegi Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) duad. **Dua** on see, mida moslemid lausuvad Allahile, kui neil on vaja Allahi abi või küsivad Allahilt anda neile midagi, mida nad vajavad või tahavad.

Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) tegi duad, paludes Allahilt teha kumbki Umar moslemiks. Need kaks Umarit, kellest Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) rääkis,

olid Umar ibn al-Khatab ja Umar ibn al-Hişam. Allah valis selleks Umar ibn al-Khatabi. Umar ibn al-Hişam oli Allahi, Tema Sõnumitooja (salla Allahu alaihi wa sallam) ja moslemite vaenlane ja seega andis Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) talle nimeks Abu Džahl - "teadmatus isa". Umar ibn al-Hişam, kes paremini tuntud kui Abu Džahl, on nüüd põrgutules.

See on imeväärne lugu kuidas Allah juhatas Umar ibn al-Khatabi islamisse. Juhatatud tähendab tee näitamist millegisse. Me räägime loo sellest kuidas Umar sai islamisse juhatatud, inša Allah. **Inša Allah** tähendab - "kui Allah soovib". See tähendab, kui Allah tahab, et midagi teoks saab siis see ka juhtub ning mitte miski ei saa seda peatada.

Umaril ei olnud ühel ööl midagi teha. Ta läks oma sõpru otsima kuid nad kõik magasid. Umar otsustas minna Kaaba juurde tawafi tegema. Tawaf tähendab minna ümber ringi Kaaba. Kui Umar jõudis Kaaba juurde, nägi ta seal Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam) palvetamas. Umar otsustas teda (salla Allahu alaihi wa sallam) hirmutada hiilides tema juurde.

Umar lipsas Kaaba katte alla ja hakkas ümber Kaaba hiilima. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ei näinud teda kuna oli ööaeg. Kui Umar seisis just Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) ees Kaaba katte all, kuulis ta Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam) lugemas mõningaid Koraani värsse. Umar arvas, et need värsid olid ilusad ning need peavad olema luuletaja sõnad. **Koraan** on Allahi sõnad, mida Ta õpetas Oma Sõnumitoojale (salla Allahu alaihi wa sallam). **Luuletaja** on aga keegi, kes kirjutab luuletusi. Allahi Sõnadele ei ole midagi võrdset ega paremat. Allahi Kõne on parim kõne ja see ei ole luule.

Umar rääkis endamisi: "Need peavad olema luuletaja sõnad". Järgmise Koraani aya ehk värsina lugemise Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam): "Need ei ole luuletaja sõnad, vähe usud." Umar oli vapustatud! Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ei teadnud veel ikka, et ta seal peidus on ning räägib endamisi. Umar imestas kuidas küll Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) aimas, mida ta mõtleb. Seejärel Umar mõtiskles: "Need peavad olema selgeltnägija sõnad! Kuidas ta (salla Allahu alaihi wa sallam) teadis, mis oli minu südames?" Järgmise Koraani ayana lugemise Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam): "Need ei ole selgeltnägija sõnad, vähe pead meeles." Ikka veel Kaaba katte all peidus, Umar kangustus sealsamas!

See oli esimeseks asjaks, mis aitas pehmeneda Umari südant islami usu poole.

Teiseks oli seik, kui ühel päeval olid quraiši pealikud endast väljas ja pidasid nõu omavahel kuidas Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam) kohelda. Nad pärisid: "Kes temast lahti saab?" Umar oli nendega ning teatas, et tema läheb ja teeb talle (salla Allahu alaihi wa sallam) haiget. Kui ta oli Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) juurde teel, kus ta õpetas moslemeid, kohtas ta üht meest. See mees oli moslem kuid Umar seda ei teadnud. Too mees sai Umarist aru, et ta oli endast väljas ning tal oli plaanis midagi paha korda saata.

Mees küsis: "Umar, kuhu sa lähed? Umar kostis sellepeale, et ta läheb ja peatab Prohveti islami õpetamises. Mees

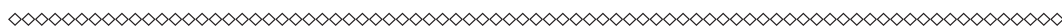
lausus talle: "Sa peaksid ennem enda koju vaatama sest sinu õde on hakanud moslemiks."

Umar sai väga tigidaks ja hakkas sammuma oma õe kodu poole. Ta oli juba unustanud Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) haavamise. Kui Umar jõudis oma õe maja juurde, kuulis ta sealt seest ilusat kõla. Umari õde ja tema abikaasa, Sa'id ibn Zaid lugesid Koraani. Ta koputas uksele. Kui nad teadsid, et see oli Umar siis tema õde Fatiima peitis Koraani suuraga käsikirja ära. Umar astus tuppa ja küsis: "Mis hääl see oli?" Nad vastasid talle, et nad niisama rääkisid. Umar ütles neile, et kuulis pobinat. Ta sai tigidaks ning küsis, kas nad on moslemiks hakanud. Kui nad jaatavalt vastasid siis Umar lõi oma õde ja tema abikaasat.

Ta nägi oma õe põse peal verd ning tundis kahju. Ta palus näha seda Koraani värssidega käsikirja. Tema õde palus tal ennem end aga puhtaks pesta. Umar tegi nagu palutud ning seejärel luges neid Koraani värssse. Ta arvas, et need värssid olid väga ilusad ja ütles: "See, kes neid on lausunud, peab saama ülistatud." Umar pidas silmas, et ainult Allahi peab ülistama. Ta nüüd teadis, et Koraani sõnad ei ole luule ega maagia. Ta oli kindel nende tõesuses. Umar ütles: "Vii mind Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) juurde."

Umar läks majja, kus Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) õpetas moslemeid. Selle maja nimeks oli Dar al-Arkam. Ta koputas uksele. Moslemid hakkasid kartma kui nad nägid Umar ibn al-Khatabi ukse ees seismas. Keegi neist ei sõandanud ust avada. Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) onu, Hamza ibn Abdul Muttalib ei kartnud aga Umarit sest ta oli ise väga vapper mees ja avas talle ukse. Ta tõi Umari tuppa ja viis ta Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) juurde. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) krabab Umari riietest ning küsis: "Miks sa Khatabi poeg siia tulid? Kas kavatsed võidelda islami vastu kuni Allah sind hävitab?" Umar vastas: "Oo Allahi Sõnumitooja! Ma tulin siia ainult ühel põhjusel – uskuma Allahi ja Tema Sõnumitoojat." Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) sai väga õnnelikuks ning lausus väga valjusti: "Allahu Akbar!" Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) oli rõõmus, et Allah oli vastu võtnud tema dua ja valinud Umar ibn al-Khatabi moslemiks.

Teised moslemid ei kartnud enam palvetada Kaaba juures quraišide ees. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) tavatses palvetada Kaaba juures kuid teised moslemid palvetasid ennem salaja sest kartsid quraiše. Quraišid ei julgenud enam tulla moslemitele paha tegema pärast seda kui Umar hakkas moslemiks. Nad pelgasid, et ta võib neile haiget teha kui nemad haavavad teisi moslemeid. Umar ibn al-Khatabi tõttu kasvas ka islam tugevaks. Ta armastas Allahi ja Tema Sõnumitoojat (salla Allahu alaihi wa sallam) väga ja sooritas Allahile palju häid tegusid.

ЗАКЯТ И ЕГО МЕСТО В ИСЛАМЕ ВО ИМЯ АЛЛАХА

Милостивого, Милосердного!

ПРЕДИСЛОВИЕ

Хвала Аллаху, Господу миров, мир и благословение Пророку Мухаммаду, его семье и всем сподвижникам!

Закятом называется обязательная выплата части имущества определенным категориям людей в определенное время в соответствии с установленными правилами.

Закят является одним из пяти столпов ислама, без которых невозможно представить себе религию Аллаха. Всевышний Аллах сказал:

“Соблюдайте намаз и выплачивайте закят”. (Сура “Корова”, аят 110.)

Аллах также сказал:

“Им было велено лишь поклоняться Аллаху, служа ему искренне и преданно, совершать обрядовую молитву, раздавать закят. Это и есть правая вера!” (Сура “Ясное знамение”, аят 5.)

Ибн ‘Умар рассказывал, что Посланник Аллаха сказал:

“Ислам зиждется на пяти [столпах]: свидетельстве о том, что нет божества, кроме Аллаха, и Мухаммад - посланник Аллаха, совершении намаза, выплате закята, хадже и посте в месяц рамадан”.

Несмотря на все это многие мусульмане сегодня не придают значения закяту и не выплачивают его в соответствии с порядком, установленным шариатом. А ведь всемогущий Аллах назвал братьями верующих только тех, кто совершает намаз и выплачивает закят. Он сказал:

“Если же они покаются и начнут совершать намаз и выплачивать закят, то станут вашими братьями по вере”. (Сура “Покаяние”, аят 11.)

Из этого аята видно, что тот, кто отрицает обязательность закята, зная о том месте, которое он занимает в исламе, является вероотступником. А кто скупится выплачивать закят или выплачивает его не в полной мере, тот является грешником и заслуживает наказания. Поэтому Правдивейший Абу Бакр во время своего правления принял решение сражаться с вероотступниками, отказавшимися платить закят, и все сподвижники поддержали его в этом. Наказание за неуплату закята Всевышний Аллах сказал:

“А тех, которые собирают золото и серебро и не расходуют его на пути Аллаха, обрадуй мучительным наказанием. В тот День [их золото и серебро] будет разожжено в огне геенны и им будут заклеены их лбы, и бока, и спины. Это - то, что вы сберегали для самих себя. Вкусите же то, что вы сберегали!” (Сура “Покаяние”, аяты 34-35.)

Абу Хурейра рассказывал, что Пророк Мухаммад сказал:

“Если человек, владеющий богатством, не выплачивает закят, то он будет гореть в пламени геенны и для него будут уготовлены пластины, которыми будут прижигать его бока и лоб. И продлится это, пока Аллах будет вершить суд над своими рабами в День, который равен пятидесяти тысячам лет, а затем Аллах определит его место либо в раю, либо в аду”.

Пророк также сказал:

“Если тот, кому Аллах даровал богатство, не выплачивает с него закят, то в Судный день пред ним предстанет плешивый двурогий змей. Он обовьётся вокруг его шеи, а затем возьмётся за углы его рта и скажет: “Я - твоё богатство! Я - твои сокровища!” Затем он прочёл: “Пусть те, которые скупятся на милости, дарованные им Аллахом, не считают, что это лучше для них. Нет, это хуже для них! В День воскресения они будут закованы в ожерелья из того, на что они скупались”.

Посланник Аллаха также сказал:

“Если хозяин верблюдов, коров или овец не вы-

платит с них закят, то в День воскресения самые крупные и тучные из них будут бодать его рогами и топтать копытами.

Всякий раз, когда последний из них пройдёт по нему, к нему вернётся первый, и это продлится, пока не свершится суд над людьми”.

О ПОЛЬЗЕ ЗАКЯТА

Закят приносит мусульманской общине огромную пользу: Между богатыми и бедными устанавливаются теплые отношения, потому что люди по природе своей любят тех, кто делает им добро. Когда же нуждающиеся видят, что богатые и состоятельные люди не думают об их бедственном положении и не выполняют своих обязанностей перед ними, в их сердцах рождается злоба и ненависть к ним.

Бедняки получают возможность удовлетворять свои потребности и избавляются от необходимости унижаться и просить о помощи и подаянии людей. Несостоятельные мусульмане освобождаются от тяжкого бремени долгов благодаря тому, что они погашаются из средств закята.

Попавшие в затруднительное положение путники на выплаченные мусульманами деньги получают возможность вернуться домой. Из средств закята оснащаются необходимым военным снаряжением и амуницией бойцы, воюющие во имя распространения ислама, сокрушения неверия и установления справедливости.

Закят также можно расходовать для привлечения в ислам колеблющихся и сомневающихся людей, и в ответ на проявленную о них мусульманами заботу в их сердцах укрепляется твердая вера. Анас ибн Малик рассказывал:

“Некий мужчина обратился к Пророку с просьбой, и

тот подарил ему овец, пасущихся [в лощине] между двумя горами. Он вернулся к своему народу и сказал:

“О мои соплеменники! Принимайте ислам, потому что Мухаммад раздает подарки, как человек, который не боится нужды”. Воистину, были люди, которые приходили к Посланнику Аллаха только ради мирской выгоды, а уже вечером религия была для них милее и дороже, чем этот мир и все, что в нем”.

Кроме того, закят приносит неисчислимую пользу самому мусульманину. Прежде всего, он выполняет повеление своего Господа и заслуживает Его милость. Всевышний сказал:

“...а милость Моя объемлет всякую вещь. Я запишу её тем, кто богобоязнен, выплачивает закят...” (Сура “Ограды”, аят 156.)

Его душа очищается от скупости и алчности, о чем в священном Коране сказано:

“Возьми пожертвования из их имущества, чтобы смыть ими [их грехи] и очистить их”. (Сура “Покаяние”, аят 103.)

Мусульманин воспитывает в себе прекрасные качества, проявляет великодушие, сострадание и заботу о нуждающихся. Посланник Аллаха сказал:

“Над теми, кто милостив, смилостивится и милосердный [Аллах], благословен он и велик! Будьте милостивы к тем, кто на земле, и над вами смилуется Тот, кто на небе”.

Человек обретает благословение Аллаха, который щедро возмещает ему за его пожертвования и умножает его богатство. Всевышний сказал:

“Всё, что вы пожертвуете [на подаяния], Он возместит вам, ведь Он - лучший из тех, кто дарует пропитание!” (Сура “Саба”, аят 39.)

А Посланник Аллаха поведал нам о том, что “великий и могучий Аллах сказал:

“О сын Адама, делай пожертвования, и Мы одарим тебя:” Посланник Аллаха также сказал: **“Богатство не уменьшается от подаяний”. Награда за творимые им благодеяния многократно умножается, о чем всевышний Аллах сказал: “Те, которые расходуют своё имущество на пути Аллаха, подобны зерну, из которого выросло семь колосьев, а в каждом колосе - сто зёрен. Ведь Аллах умножает [награду] тем, кому пожелает...”** (Сура “Корова”, аят 261.)

Закят, как и любое другое пожертвование, является свидетельством истинной веры и её подтверждением. Пророк сказал:

“Чистота - это половина веры, слова “хвала Аллаху!” заполняют чаши весов, слова “свят Аллах и хвала Ему!” заполняют то, что между небом и землёй, намаз - это свет, милостыня - доказательство, терпение - сияние, а Коран - это довод за или против тебя. Каждый сам начинает свой день и является продавцом своей души, либо освобождая её, либо приводя её к разрушению”.

В Судный день мусульманин окажется в сени своих благодеяний. Посланник Аллаха сказал:

“Семерых Аллах укроет в Своей сени в День, когда не будет сени, кроме Его сени. Это - справедливый имам; юноша, который вырос в поклонении Аллаху; человек, сердце которого привязано к мечетям; двое людей, которые возлюбили друг друга ради Аллаха и собираются и расходятся только ради Него; мужчина, которого позвала к себе знатная и красивая женщина [, предлагая ему согрешить с ней], а он ответил: “Я боюсь Аллаха!” - и человек, который сделал добровольное пожертвование и скрыл его, так что его левая рука не узнала о том, что тратит правая, и человек, который в уединении поминает Аллаха, а его глаза слезятся”.

Посланник Аллаха также сказал:

«В День воскресения человек будет пребывать в сени своих жертвований до тех пор, пока не свершится суд над творениями”.

Польза закята велика и отнюдь не ограничивается тем, что мы перечислили.

УСЛОВИЕ ВЫПЛАТЫ ЗАКЯТА:

ПЕРВОЕ УСЛОВИЕ

Закят предписан мусульманам, и не принимается ни от неверных, ни от вероотступников. Всевышний сказал:

“Возьми пожертвования из их имущества, чтобы смыть ими [их грехи] и очистить их”. (Сура “Покаяние”, аят 103.)

А что касается неверных, то они не очистятся, даже если пожертвуют все золото земли. Все это не означает, что неверные не будут наказаны за неуплату обязательного пожертвования. Напротив, они будут наказаны, но ислам не обязывает их придерживаться своих предписаний до тех пор, пока они не уверуют. Всевышний сказал:

“Тому, чтобы были приняты их пожертвования, препятствует то, что они не веруют в Аллаха и Его Посланника, совершают молитву нехотя и жертвуют имущество не по доброй воле”. (Сура “Покаяние”, аят 54.)

ВТОРОЕ УСЛОВИЕ

Закят обязаны выплачивать свободные мусульмане, а рабы освобождаются от этой обязанности, потому что все, чем они владеют, принадлежит их хозяевам.

ТРЕТЬЕ УСЛОВИЕ

Имущество должно достичь облагаемого минимума, причем каждый вид имущества, с которого полагается выплачивать закят, должен достичь облагаемого минимума независимо от других. Это означает, что если у мусульманина есть золото, которого чуть меньше облагаемого минимума, а также есть серебро, которого чуть меньше облагаемого минимума, то он не выплачивает с них закята.

ИМУЩЕСТВО, С КОТОРОГО ВЫПЛАЧИВАЕТСЯ ЗАКЯТ

Каждый правоверный обязан выплачивать закят с четырех видов имущества:

1. С ценностей: золота, серебра и бумажных денег. Всевышний Аллах сказал:

“А тех, которые собирают золото и серебро и не расходуют его на пути Аллаха, обрадуй мучительным наказанием”. (Сура “Покаяние”, аят 34.)

Абу Хурейра рассказывал, что Пророк сказал:

“Если человек, владеющий золотом или серебром, не выплачивает из них должного, то в День воскресения для него будут уготовлены пластины из огня. Они будут раскалены в адском пламени, и ими будут прижигать его бока, лоб и спину. Всякий раз, когда они остынут, их вновь раскалят. Это продлится День, равный пятидесяти тысячам лет, пока будет вершиться суд над рабами”.

Под выплатой должного в этом хадисе подразумевается закят, так как в другой ривае говорится:

“Если человек, владеющий богатством, не выплачивает закят...”

Облагаемый закятом минимум равен 85 граммам золота, или 595 граммам серебра, или эквивалентной этим количеством золота или серебра сумме денег. ‘Али ибн Абу Талиб рассказывал, что Посланник Аллаха сказал:

“Ты не должен выплачивать закят, если у тебя денег меньше двадцати [золотых] динаров. А если у тебя есть двадцать динаров, которыми ты владел в течение одного года, то ты должен выплатить с них полдинара. Если денег будет больше, то закят следует подсчитывать из такого же расчета. Закят не выплачивается с имущества, которым человек не владеет целый год”.

¶ двадцать золотых динаров эквивалентны 85 граммам золота. ‘Али ибн Абу Талиб также рассказывал, что Пророк сказал:

“Я разрешил вам не выплачивать закят с ваших лошадей и рабов, но выплачивайте его с вашего серебра. С сорока дирхемов выплачивайте один дирхем. Сто девяноста дирхемов не облагаются закятом. А если их будет двести, то выплачивайте с них пять дирхемов”.

¶ вести серебряных дирхемов эквивалентны 595 граммам серебра. Закят выплачивается с золота и серебра независимо от того, хранится оно в виде денег, слитков или драгоценностей, так как священные тексты, свидетельствующие о необходимости выплаты закята с золота и серебра, носят общий характер. Этого мнения придерживались имам Ахмад (одно из двух его мнений) и Абу Ханиф а. Кроме того, в хорошем хадисе сообщается, что Посланник Аллаха увидел женщину, которая надела два золотых браслета, и спросил ее:

“Ты заплатила за них закят?” Она ответила: “Нет”. Он сказал: “Тебе хотелось бы, чтобы в День воскресения Аллах надел на тебя два браслета из огня?” Тогда женщина сняла их и сказала: “Я жертвую их Аллаху и Его Посланнику”.

¶ ена Пророка ‘Аиша рассказывала, что Посланник Аллаха пришел в дом и увидел на ее руке серебряные украшения. Он спросил:

“Что это такое, ‘Аиша?” Она ответила: “Я изготовила их, чтобы принарядиться для тебя, о Посланник Аллаха”. Он спросил: “Ты выплачиваешь с них закят?” Она ответила: “Нет”. Тогда он сказал: “Этого достаточно, чтобы попасть в ад”.

¶ ругая жена Пророка Умм Салама рассказывала, что она носила золотые украшения и спросила Посланника Аллаха:

“О Посланник Аллаха, считается ли это, что я собираю сокровища?” Он ответил: “Не считается, если ты надлежащим образом выплачиваешь закят”.

Несмотря на это, пять сподвижников Пророка - Анас, ¶жабир, Ибн ‘Умар, ‘Аиша и Асма - считали, что закят не выплачивается с тех украшений, которые человек носит или одалживает близким. Этому же мнения были имамы Ахмад (второе его мнение), аш-¶а’и и Малик. Они ссылались на слова Пророка: “Закят не выплачивается с украшений”.

Этот хадис - слабый, потому что в его иснаде есть неизвестный ученым рассказчик ‘А’иша ибн Айуб и слабый рассказчик Ибрахим ибн Ауф. Поэтому первое мнение в силу более убедительных аргументов является более предпочтительным и надёжным. ¶ейх Ибн ¶жибрин сказал, что закят с украшений выплачивается деньгами в размере 2,5% от общей стоимости золотых и серебряных украшений. При этом стоимость бриллиантов и драгоценных камней не учитывается, потому что они облагаются закятом только в том случае, если предназначены для продажи.

Закят выплачивается и в том случае, если мужчина носит золотой перстень или женщина носит украшение с изображением человека или животного, несмотря на то, что такой поступок сам по себе является грехом.

Что касается денег или украшений, взятых в долг, то они также облагаются закятом. Кроме того, если у мусульманина есть долг, с вычетом которого его имущество уже не достигает облагаемого минимума, то он все равно должен выплачивать закят. В пользу этого свидетельствует то, что священные тексты, предписывающие выплачивать закят, имеют общий смысл, и в них не делается оговорок для имущества, взятого в долг. Тем не менее ученые ханбалитского толка считают, что в этом случае человек освобождается от закята, но первое мнение более сильное.

Возможен и такой случай, когда у мусульманина всего 1000 долларов наличными, а ему предстоит вернуть долг, составляющий 1000 долларов, и выплатить 1000 долларов закята с других видов имущества. В этом случае он должен, в первую очередь, выплатить закят.

2. С зерновых и плодов. Всевышний Аллах сказал:

“О те, которые уверовали! ¶асходуйте лучшее из того, что приобрели, и того, что Мы взрастили для вас из земли, и не стремитесь жертвовать из этого то, что хуже, чего бы вы и сами не взяли, если бы только не зажмурили на это глаза”. (Сура “Корова”, аят 267.)

Всевышний также сказал:

“...и отдавайте должное во время жатвы...” (Сура “Скот”, аят 141.)

<http://lib.islamindex.ru/library/read/?book=477&page=7>

IQRA

Toimetajad: Aisha ja Khadeja

Kujundus: Airi Hunt

Pildid: erakogu, internet

Kontakt ja ideed saata: info@islam.pri.ee

Mošee ja Eesti Islami Kogudus: Keevise tn 9, 11415 Tallinn, telefon 55 94 76 89

Eesti moslemite kuukiri "IQRA" on eesti moslemite tasuta elektrooniline kuukiri. Ilmub inshallah, igal kuul uue sisuga. Kuukirja sisu koostamisel on oodatud eesti moslemite ettepanekud nii eesti kui ka vene keeles.

Ежемесячник мусулман Эстоний "ЙКРА" выходит каждый месяц. Все мусулманы Эсоний могут участвовать и писать на эстонском или русском языке.